

Yatağan işçileri özelleştirmeye direniyor...

SINIF DAYANIŞMASINA!

Yatağan işçilerinin özelleştirme saldırısına karşı sürdürdüğü direniş önemli bir virajın eşiğinde. 7 ve 26 Aralık tarihlerinde yağmacılar santrallerin

kapısına dayanacak. Yatağan işçileri de 'bedeli ne olursa olsun' işyerlerini terk etmeyeceklerini vurguluyor.

TECRİT VE SANSÜRE KARŞI ORTAK MÜCADELE!

Kızıl Bayrak, Atılım, Halkın Günlüğü, Mücadele Birliği, Özgür Gelecek, Siyaset, Türkiye Gerçeği, Barikat, Yarın, Özgür Halk, hapishanelerdeki tutsakların sol, sosyalist, devrimci basın-yayın organlarına ulaşmasını engelleyen ve tecriti derinleştiren keyfi yayın yasağına karşı açıklama yaptı. »3

Yolsuzluk soruşturmalarına yayın yasağı

1 7 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonunun ardından görevden alınan eski bakanlar Zafer Çağlayan, Muammer Güler, Egemen Bağış ve Erdoğan Bayraktar hakkında kurulan Meclis Soruşturma Komisyonu'yla ilgili haberlere yayın yasağı getirildi. TBMM Başkanlığı tarafından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen yazıda, 27 Aralık 2014'e kadar istenen yayın yasağı, Ankara 7. Sulh Ceza Hakimliği tarafından "uygun" görüldü. » 4

Gazeteci örgütlerinden basın yasağına tepki:

Yayın yasağı yok hükmünde!

DiSK/Basin-İş: Yasal dayanağı olmayan yayın yasağı hukuken yok hükmündedir. Kaldı ki gazeteci sorumluluğu da, halkın haber alma hakkına sahip çıkmayı gerektirir.

TGS: Siyasi iktidarı yayın yasağını kaldırmaya, her türlü sonucu şeffaf bir şekilde kamuoyuna açıklamaya çağırıyoruz. Halkın doğru haber alması için yayın yasağını tanımayan basın kuruluşlarının yanında olacağımızı da duyuruyoruz."

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti: Bu tür yasaklamalar, fısıltı gazetesinin yaygınlaşmasına, gerçeklerin çarpıtılmasına yol açacaktır.

Basın Konseyi: Ankara 7. Sulh Ceza Hakimliği'nin verdiği şekilde bir yayın yasağı kararı, Anayasa'yla ve Türkiye'nin tarafı olduğu uluslararası antlaşmalarla bağdaşmadığı gibi, demokratik toplumların vazgeçilmez ögesi olan, 'halkın haber alma hakkı'nı da ortadan kaldırmaktadır"

Sermaye düzeninin zorbalığı sökmeyecek!

ABD ile stratejik ortaklık adı altında tarihsel uşaklık ilişkisini sadakatla sürdüren Türk sermaye iktidarı sınıf ve kitle hareketine uyguladığı her türlü baskı ve zorbalığa rağmen sokakları teslim almayı başaramıyor. Bu durum düzen siyasetinin içinde bulunduğu krizi daha da derinleştiriyor. İşte tam da bu noktada emperyalist merkezlerin Türkiye'ye biçtiği misyona uygun bir iç ve dış politikanın hayata geçmesi, toplumsal muhalefetin fiziki ve ideolojik araçlarla denetim altında tutulması için her türlü yöntem devreye sokuluyor.

Bölgesel gelişmelerin, yeni Osmanlıcılık hevesiyle sermaye iktidarının halklara kıyım ve yıkım anlamına gelen saldırgan politikalarının, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hazırlanan işgal ve savaş tezkerelerinin, IŞİD-dinci parti ortaklığı ile Kobanê'ye yönelik vahşi saldırıların mayalandığı kitle öfkesi Kürdistanı sararak patlamıştı. Ve hemen ardından sermayenin uşakları kirli icraatlarının üzerini örtmek için geleneksel yöntemleri devreye sokmaya başladı. Dinci parti eliyle palazlandırılan emperyalist savaş örgütü IŞİD'in en vahşi yöntemler ve kimyasal silahlarla işlediği insanlık suçları tüm dünyayı ve özellikle Türkiye'de toplumsal muhalefeti sarmıştı.

Emperyalistlerin bölgeye yönelik hesaplarına uyumlu bir şekilde savaş ve işgal politikasında ısrarcı olan sermaye iktidarı, Haziran Direnişi'nden bugüne dilinden düşürmediği sokak eylemleri korkusunu bu sefer çok daha derin yaşamaktadır. Sonlarının Ortadoğu'daki diğer diktatörler gibi olacağını bilenler, sokakların sarsıcı gücünden korkuyor. Bu nedenle korktukça saldırganlaşıyorlar. Sermaye hükümetinin sözcülerinin keskinleşen söylemlerinin Erdoğan'ın izinde bugün de benzeri şekilde sürdüğünü görüyoruz. Bugün burjuva cumhuriyetinin şefinin Haziran Direnişi'nde katledilen Berkin Elvan'ı "maşa" diyerek hedef göstermesi, 1.5 yıldır kitle hareketinin sınıf önderliğinden yoksun parçalı tablosuna rağmen kesintisiz olarak sokaklarda militan bir şekilde var olmasından kaynaklanıyor.

Milyonlarca işçi ve emekçinin, Kürt halkının olağan şüpheli ilan edildiği, sokakalarda sermaye düzeninin resmi-sivil güçlerinin kitlelerin üzerine ölüm kusması sonucunda onlarca emekçinin, gencin katledildiği bir süreçteyiz. Böylesi bir aşamada göstericilerin taktığı maskelerin suç delili olarak hedefe çakıldığı iç güvenlik paketi milyonlarca işçi ve emekçiye verilen bir gözdağıdır. "İlimli demokrasi", "yeni Türkiye" yalanı ile çürümüş-kokuşmuş sermaye düzeni, bugün gerçek ve plastik mermiler, gaz bombaları, TOMA'lar, akrepler ve işkenceye rağmen sokaklara çıkarak direnişi sürdüren kitlelerin militanlaşan mücadelesinden dolayı telaşa düşmüştür.

Ortadoğu'nun bugün kan gölüne çevrilmesinden bizzat sorumlu olan emperyalistler ve işbirlikçi sermaye iktidarının beslemesi IŞİD barbarlığının değil ona karşı mücadele edenlerin hedef tahtasına çakılması malum olanın itirafından başka bir şey değildir. Sermaye düzeninin kirli icraatları ile dolu yüzünü hiçbir maske kapatamadığı gibi,

ikiyüzlü politikalar da artık gün geçtikçe hükmünü yitirmektedir.

Örgütsüz ve dağınık işçi ve emekçileri dinci-gerici ideoloji ve milliyetçi önyargılarla halklara düşmanlaştırmak; yalan ve karalama ile aldatmada gösterdiği başarı sermaye iktidarı için hayati önemdedir. Çünkü en büyük dayanağı, sosyal mücadeleden uzak durmaları için sistematik olarak zehirlenen emekçi kitlelerden aldıkları oydur. Etnik-mezhepsel ayrımcı politikalar ve ülkenin dört bir yanında ırkçı-kökten dinci gericiğin örgütlenmesi için sermaye devletinin tüm olanaklarının seferber edilmesi ile toplumsal yaşam tam anlamıyla karanlığa boğulmak isteniyor. İkiyüzlü bir şekilde kardeşlikten bahsedilerek Kürt halkının özgürlük-eşitlik talebinin yok sayılacağı beyanı olan bu tutum aynı zamanda "kamu düzeninin tesis edilmesinin" asıl anlamının sermayenin ihtiyaç ve çıkarlarının hüküm sürmesi olduğunu göstermektedir.

Emperyalist sistemin efendilerinin ve yerli işbirlikçilerinin milyonlarca emekçi için ölüm, açlık, kölece çalışma ve yoğun sömürü anlamına gelen bu politikalarının hayata geçebilmesi için her türlü muhalif sesin susturulması, sınıf mücadelesinin kontrol altına alınıp ezilmesi gerekmektedir. Emperyalistlerin bölgedeki koçbaşı ve savaş-saldırı üssü olan Türkiye'deki toplumsal muhalefetin, özellikle her milliyetten işçi sınıfı ve emekçilerin sergileyeceği pratik yaşamsal bir önemdedir. İşte sermaye düzeninin kabusu da budur. Sokak eylemlerinde kitleleri kıyımdan geçirecek oranda şiddetli müdahalelere rağmen; sokağa çıkarak yüzüne "maske" takan, meşru savunma yöntemleri ile kendini koruyan eylemci kitleler düzenin şiddet demagojisine karşı devrimci direnme hakkını kullanmış ve bu şekilde düzenin çizdiği sınırların dışına çıkmış olmaktadır. Asıl sorun birleşik -militan devrimci, kararlı kitle muhalefetinin güç kazanması ve militanlaşmasıdır.

Kobanê savaşı karşısında ortaya konan eylemli tepkinin kitleleşmesi düzen cephesinde büyük bir endişe yaratmıştır. Bu nedenle yeni güvenlik paketi fiilen uygulanan cezai yaptırımları arttırma, polis devleti uygulamalarını sistematik hale getirme ve aslolarak kitle muhalefetine bir misilleme yapma amacı taşımaktadır.

Sermaye iktidarı çözüm sürecinin Kürt hareketinde yarattığı reformist hayallerin gücüne yaslanarak Haziran Direnişi'nde Kürt halkının kitlesele olarak sokaklara çıkmasının önüne geçmiştir. Böylesi bir taktik başarı esasında Maxmur, Şengal ve Kobanê'de yaz boyunca kesintisiz bir şekilde süren IŞİD saldırıları sırasında Kürt halkının katliamlara karşı öfkesinin

kontrol altına alınmasını sağlamıştı. Bu sayede Kürt hareketi ve onun kuyruğuna takılan Türkiye sol hareketinin büyük kısmının IŞİD'in Irak ve Suriye'deki vahşi saldırılarına karşı anti-emperyalist temelde güçlü bir mücadele içerisinde yer almaması garantiye alınmış oldu. Sermaye iktidarının, barbarlığın sürdüğü Kobanê'de IŞİD çetelerini Kürt halkının üzerine saldırtmasını ve tüm gücüyle Kobanê'nin düşmesi için uğraşması sonucunda sokaklara taşan militan kitle hareketi sermaye düzeninde Haziran Direnişi'nde yaşadığı gibi bir şaşkınlık ve panik yaratmıştır.

Reformist politikaların etkisinde hareket eden Kürt hareketi ve sol hareketin geniş bölüklerinin mevcut durumu sermaye iktidarının elini güçlendiren bir faktördür. Bu faktör Kobanê'deki vahşetin bir benzerinin direnişle dayanışmak için gerçekleşen eylemlerde sergilenmesine, savunmasız kitlelerin üzerine kurşun sıkılmasına rağmen Kürt hareketinin ve önderliğinin hala "çözüm süreci"nden bahsetmesiyle etkisini sürdürmektedir. Kısacası Kürt halkına inkar ve imha, Türkiyeli işçi ve emekçilere sömürü ve zorbalıktan başka birşey vermesi söz konusu olmayan sermaye düzeni, bu tablodan da güç alarak daha fazla pervasızlaşmaktadır. Haziran Direnişi'nde ölümsüzleşen direnişçilerin hiçbirinin elinde "molotof" yoktu. Kimisi Ethem gibi kurşunla, kimisi Ali İsmail gibi dövülerek, kimisi Berkin gibi gaz bombasıyla katledildi. Sermaye düzeninin tetikçilerinin dün olduğu gibi bugün de direnen, hakları için mücadele eden işçilere, emekçilere, gençlere, Kürt halkına hunharca saldırdığı gün gibi aşıkardır. Yani sermaye iktidarının resmi ve kontra güçleri Haziran Direnişi'nde de, Kobanê eylemlerinde de kitlelere "misliyle yanıt" vermemiş midir? Düzenin temellerine yönelebilecek fiili-meşru eylemlerin büyümesinden korkan sermaye düzeni tek silahı slogan olan kitlelerin üzerine sokaklarda ölüm kusmuş ve toplumsal mualefete yönelik bu acımasızca saldırı kendini meşru savunmayı ifade eden devrimci direniş çizgisinin yaygınlaşmasının önüne geçmiştir.

Rüzgar ekenler fırtına biçmektedir. Söz gösteri, toplanma ve örgütlenme hakkını kullanmak, en küçük hak kırıntısını talep etmek bugün militan, devrimci, birleşik kararlı bir sınıf mücadelesi yürütmeyi gerektirmekte, her eylem sermaye düzeninin kolluk kuvvetleri tarafından azgınca bastırılmaktadır.

Sermaye iktidarı şiddet demagojisi yapıyor. Çünkü artık kölece çalışmaya, taşeron köleliğine ve özelleştirmelere karşı sokaklara dökülen işçiler, ulusal hak ve özgürlükleri için yedisinden yetmişine sokağa dökülen Kürt halkı, demokrasi, hukuk ve adalet gibi kavramların kendileri için ne ifade ettiğini iyi biliyorlar. İşçiler, emekçiler ve Kürt halkı sokaklara çıktığında her zaman sermaye devletinin şiddetini karşısında bulmuştur. Sermaye iktidarının sokakları devlet terörüyle teslim alma çabasına karşı özel mülkiyetin kalelerine yönelik büyüyen öfke yine şiddetle bastırılmaya çalışılmaktadır. Sermaye düzeninin zorbalığına karşı en güçlü yanıtı haklarını söküp almak için mücadele alanlarına çıkan işçi ve emekçiler verebilir.

Tecrit ve sansüre karşı ortak mücadele

Hapishanelerdeki tutsakların sol, sosyalist, devrimci basın-yayın organlarına ulaşmasını engelleyen ve tecriti derinleştiren keyfi yayın yasağına karşı devrimci ve sol basın ortak açıklama yaptı.

Kızıl Bayrak, Atılım, Halkın Günlüğü, Mücadele Birliği, Özgür Gelecek, Siyaset, Türkiye Gerçeği, Barikat, Yarın, Özgür Halk gazeteleri 24 Kasım'da İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenledi.

Basın açıklamasını **Kızıl Bayrak** muhabiri **Mehmet Ali Karabulut** okudu. Açıklamaya "Dışarda, baskıyı arttırarak uygulayan iktidarlar, hapishanelerde tutsak ettikleri toplumun öncülerine daha da ağırları yaşatmaktadır" diyerek başlayan Karabulut, toplumun karşı karşıya kaldığı baskıların daha da pervasızlaştığı bir dönemden geçildiğini vurguladı. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 10 Kasım tarihli genelgesine değinilen açıklamada Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde tutsaklara gerekçe olarak "Düzenin sağlanmasına katkı sağlanması amacıyla, ücreti önceden hükümlü ve tutuklularca ödenmeyen ve/veya ücretsiz gönderilen hiçbir bülten, broşür, gazete, dergi vb. gibi yayınların ceza infaz kurumlarına alınmaması..." ifade edildiğini; Sincan Hapishanesi'ndeysen, "tüm iyileştirme programlarına rağmen örgütlerden kopuşların sağlanamaması, iletişimin kesilmeyişi" tanımının yapıldığını aktardı.

Genelge yeni saldırı halkası

Yasanın bugüne kadar böyle yorumlanmayıp bugün yasakçı zihniyetle mazeret sayılmasına dikkat çeken ve genelgenin "yasalara uyma"yla değil, devrimci tutsaklara ve düşünceye saldırma niyetiyle açıklanabileceğini belirten Karabulut sözlerine şöyle devam etti: "Genel olarak 'ifade, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü' karnesi sıfırlanmış olan Türkiye egemenlerinin, bu uygulamasını da şaşırtıcı bulmuyoruz. Burada sunulan gerekçelerden şunların altını özellikle çizmek istiyoruz.

'Tüm iyileştirme programlarına rağmen örgütlerden kopuşların sağlanamaması, iletişimin kesilmeyişi' gerekçesi engellenmenin ardında yatan asıl

amacı gösteriyor. Bu, yayını örgütle eş değerde tutan aklın bir ürünü.

Bu gerekçeler Gezi sürecinde milyonların bir araya gelişini, özgürlük haykırışını Taksim Dayanışması'nı, Çarşı taraftar grubunu örgütletirerek, terörize etmeye çalışan düşüncenin bu alandaki yansımasıdır."

"Sansür ve tecridi kırmaya çağırıyoruz"

Karabulut, bu uygulamanın 19 Aralık 2000'de devletin 'Hayata Dönüş Operasyonu' dediği, gerçekte baskı, tecrit, kimliksizleştirme ve yok etme olan F tipi hücre saldırısının bir uzantısı olduğuna işaret etti. Bu kararın hedefinin devrimci, sosyalist, muhalif basın olduğuna dikkat çekerek şunları vurguladı: "Sansür, baskı ve yok etme Türkiye devletinin karakteristik bir özelliği olagelmıştır. Yıllardır bilinen bu gerçek, son dönemdeki Gezi süreci ve birçok toplumsal sorunda bir kez daha kendisini gösterdi.

Bu saldırı rantın, yağmanın ve sömürünün rahatlıkla yapılabilmesi için, öncüler şahsında toplumun teslim alınmasına yöneliktir.

Bizler aşağıda adı yazılı basın kurumları olarak, bu tecrit ve sansüre karşı mücadeleyi büyüteceğimizi belirtiyoruz. Buradan özelde basın yayın kuruluşlarını, gençleri, kadınları, işçileri ve ezilen halkları ile birlikte, özgürlüğe, dayanışmaya inanan herkesi, mücadelemize ortak olmaya, sansür ve tecriti kırmaya çağırıyoruz."

"Duyarlı kamuoyunu yayın göndermeye çağırıyoruz"

Av. Sezin Uçar da açıklamanın ardından müvekkillerinden, hapishane idarelerinden ve bilgi edinme hakkıyla bakanlıktan öğrendiklerini aktardı. Uçar, fiili bir tutum geliştirildiğine dikkat çekerek daha önce kitap sınırlamasını dayatanların şimdi de ücret ödemeyi öne sürdüğünden söz etti.

Uçar'ın ardından Türkiye Gazeteciler Sendikası'ndan **Arzu Demir** söz aldı. Demir, yasağın bilgi edinme ve haber alma hakkının engellenmesi anlamına geldiğini ifade ederek sansüre karşı örülecek mücadelenin sendika olarak parçası olacaklarını belirtti.

Toplantıda, yayınlara erişimi engellenen tutsak aileleri adına **Gülşah Tağaç** konuştu. "İlk değil, son değil. Bu yasaklar beni 12 Eylül'e götürüyor" diyen Tağaç, '80'lerden 94'e hep yasaklarla karşılaştıklarını ifade etti. "Zindanlar boşalsın, ülkeye özgürlük gelsin" derken devletin buna karşılık yasakları arttırdığına dikkat çeken Tağaç, Metris'teki kalem yasağına karşı saçlarının arasında gizlice kalem sokmalarını anlattı.

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu'ndan **Neriman Çelik** ise, hak ihlallerinin devam ettiğine ve yasağın bunun parçası olduğuna dikkat çekti. Ayrıca bunun sol ve sosyalist basının fiilen engellenmesi olduğunu vurgulayan Çelik, keyfi yasağa karşı olduklarını belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Amaç devrimci yayınlara erişimi engellemek"

Sermaye devletinin, devrimci-muhalif basının tutsaklara ulaşmasını engellemek için yaptığı yeni düzenlemeye karşı dışarıda süren mücadeleye tutsaklar da ses veriyorlar. Yayınlara kendilerine ulaşmaması ile ilgili fakslar gönderen tutsaklar, durumun çarpıcılığına dikkat çekiyorlar.

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan TKİP dava tutsağı **Nurgül Doğan** da gazetemize gönderdiği faksta yayın yasağı konusunda hapishane müdürü ile yapılan görüşmeyi aktardı.

Doğan'ın aktarımına göre, hapishane müdürü "yeni bir genelge ile tutsakların ücretini ödemediği süre yayınlara kendilerine verilmeyeceğini, bayide satılan veya hapishane saymanlığıyla her yayın için

ayrı bir sözleşme ile süreli yayınların alınabileceğini" söyledi. Bunun kabul edilebilir bir durum olmadığına dikkat çeken Doğan, "Kaç yayın evi, kaç hapishaneyle sözleşme yapabilecek ki? Amaç devrimci yayınlara erişimi ortadan kaldırmak, şimdilik böyle de oldu" dedi.

Doğan'ın gönderdiği faksın ilgili bölümü şöyle: "Dışarıdaki havayı gönderdiğiniz yayınlar aracılığıyla biraz da olsa soluyabiliyorduk. Yaklaşık 10 gündür bu hakkımız gasp edildi. Ödeme yapmadığımız gerekçe ile posta ve ziyaret aracılığıyla gelen süreli yayınlar verilmiyor.

Hapishane müdürüyle yaptığımız görüşmede 'yeni bir genelge ile tutsakların ücretini ödemediği süreli

yayınlara kendilerine verilmeyecek. Bayide satılan veya hapishane saymanlığıyla her yayın için ayrı bir sözleşme ile süreli yayınlar alınabilecektir' deniyor. Bu kabul edilebilecek bir durum değil. Kaç yayın evi, kaç hapishaneyle sözleşme yapabilecek ki? Amaç devrimci yayınlara erişimi ortadan kaldırmak, şimdilik böyle de oldu.

Dün akşam bir radyo kanalı Gezi avukatı Can Bey'le bu konu üzerine bir görüşme yaptı. Görüşmede Can Bey 'devrimci tutsaklar merak etmesin bu sorunu en kısa zamanda çözeceğiz' dedi.

Anlaşıldığı kadarı ile bu konuda dışarıda bir duyarlılık oluşmuş. Bu gelişmelerden sen de haberdar oluyorsundur. Senden bu gelişmeleri, yapılanları-yapılacakları bana yazmandır. Senden haber bekliyorum olacağım."

“Yayın yasağı yok hükmünde”

Yolsuzluk soruşturmasına ilişkin getirilen yayın yasağı karşısında ilgili sendikalar ve basın örgütleri yasağı tanımayacağını ilan etti.

17 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonunun ardından görevden alınan eski bakanlar Zafer Çağlayan, Muammer Güler, Egemen Bağış ve Erdoğan Bayraktar hakkında kurulan Meclis Soruşturma Komisyonu'yla ilgili haberlere yayın yasağı getirildi. TBMM Başkanlığı tarafından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen yazıda, 27 Aralık 2014'e kadar istenen yayın yasağı, Ankara 7. Sulh Ceza Hakimliği tarafından “uygun” görüldü.

Gazeteci örgütleri ve çeşitli basın-yayın organları söz konusu yasağa tepki gösterdi.

DİSK/Basin-İş Sendikası, yayın yasağına karşı yaptığı basın açıklamasında şu ifadelerle yer verdi:

“Yasal dayanağı olmayan yayın yasağı hukuken yok hükmündedir. Kaldı ki gazeteci sorumluluğu da, halkın haber alma hakkına sahip çıkmayı gerektirir.

Tüm basın-yayın kuruluşlarını iktidarın bu sansür uygulamasına direnmeye, halkın haber alma hakkına sahip çıkmaya çağırıyoruz.”

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) İstanbul Şubesi ise, yayın yasağını, yolsuzlukların halktan gizlenmesine dönük bir girişim olarak niteledi. Siyasi iktidarın 17 Aralık'tan beri yolsuzluk dosyalarının üstünü kapatmaya çalıştığını söyleyen TGS, yolsuzlukları haber yapan gazetecilere verilen cezaları da hatırlattı. Açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“TGS olarak yayın yasağını halkın haber alma hakkına vurulan bir darbe olarak değerlendiriyoruz. Siyasi iktidarı yayın yasağını kaldırmaya, her türlü sonucu şeffaf bir şekilde kamuoyuna açıklamaya çağırıyoruz. Halkın doğru haber alması için yayın yasağını tanımayan basın kuruluşlarının yanında olacağımızı da duyuruyoruz.”

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'nun açıklamasında şu görüşlere yer verildi:

“Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu olarak ister siyasi otoritelerce ister mahkeme

kararlarıyla halktan haber gizlemenin sakıncalarını da sıkça yineledik.

Yine diyoruz ki, bu tür yasaklamalar, fısıltı gazetesinin yaygınlaşmasına, gerçeklerin çarpıtılmasına yol açacaktır. Bir kez daha giderek artan yayın yasaklarının siyasetçiler tarafından sansür amacıyla kullanılmamasını ve çok sesli bir toplum için halkın haber alma özgürlüğünün kısıtlanmamasını istiyoruz.”

Basın Konseyi, yayın yasağı getirilmesinin sansür olduğunu vurguladı ve mahkemenin böyle bir yetkisinin bulunmadığını belirtti. Basın Konseyi tarafından yapılan açıklamada şöyle denildi:

“Ankara 7. Sulh Ceza Hakimliği'nin verdiği şekilde bir yayın yasağı kararı, Anayasa'yla ve Türkiye'nin tarafı olduğu uluslararası antlaşmalarla bağdaşmadığı gibi, demokratik toplumların vazgeçilmez ögesi olan, 'halkın haber alma hakkı'nı da ortadan kaldırmaktadır”

Cumhuriyet: Yasak hükümsüzdür

Cumhuriyet Gazetesi İcra Kurulu Başkanı Akın Atalay, dört eski bakan ifade vermeden bir gün önce 17 Aralık komisyonu için getirilen yayın yasağı kararının hem yasaya, hem hukuka açıkça aykırı olduğunu belirtti.

Kanunlarda “yayın yasağı” diye bir kavram, kurum, önlem çeşidinin olmadığını hatırlatan Atalay, gazetenin tutumunu şu sözlerle özetledi:

“Cumhuriyet gazetesi okurları merak etmesin, bu karar bizim açımızdan hem hukuken, hem de yayıncılık etiği ve sorumluluğu gereği yok hükmündedir. Mecliste soruşturma konusu olacak kadar önemli bir olay hakkında ulaşılan her bilgiyi, nesnel, adil, ölçülü ve dürüst bir şekilde okurlarımıza aktarmaya devam edeceğimizden kimsenin kuşkusu olmasın.”

Erdoğan'dan paramiliter güçlere ‘vur emri’

Kimyasını bozan Haziran Direnişi'nin şokunu üzerinden atamayan dinci-gerici AKP'nin daimi şefi Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, Haziran Direnişi eylemlerinde Eskişehir'de Ali İsmail'in katledilmesiyle ilgili davanın 5. duruşmasının görüldüğü saatlerde bir kez daha saldırgan açıklamalarda bulundu.

ATO Congressum'daki 4. Esnaf ve Sanatkarlar Şurası'nda konuşan Erdoğan, polis ve siviller tarafından dövülerek katledilen Ali İsmail Korkmaz'ın davasının görüldüğü sırada, yeni infazlar ve katliamlar için “öfkeli kalabalıkları” cesaretlendiren açıklamalarda bulundu. Erdoğan'ın konuşmasından yansıyanlar, yeni katliamlar için polis ve askere verdiği ‘vur emrini’ paramiliter güçlere de vermesi anlamına geldi.

Davanın görüldüğü gün

Ali İsmail'in sokak ortasında polislerin yanısıra bölgedeki esnaf tarafından dövülüşüne gönderme yapan Erdoğan şöyle konuştu:

“Esnaf ve sanatkar demek altını çizerek ifade ediyorum ticaret yapan, alan satan, sırf ekonomik faaliyette bulunan insan demek değildir. Bizim medeniyetimizde bizim millet ve medeniyet ruhumuzda esnaf sanatkar gerektiğinde askerdir, alperendir. Gerektiğinde cepheye vatanını savunan şehittir, gazidir, kahramandır. Gerektiğinde asayiş tesis eden polistir. Gerektiğinde adaleti sağlayan hakimdir, hakemdir. Gerektiğinde de şefkatli bir ağabeydir, kardeşidir. Taksici, şoför deyip geçemezsiniz. Mahallenin ağabeyidir, mahallenin bekçisidir. Bakkal, kasap, manav, terzi deyip geçemezsiniz. O mahallenin adeta ruhudur. Sokağımızın, semtimizin vicdanıdır. Çok açık söylüyorum; esnaflı çıkarıp aldığınızda Türkiye tarihinde geriye hiçbir şey kalmaz.”

“Söz bitti”

Erdoğan'ın, Ali İsmail davasının 5. duruşması sürdüğü sırada yaptığı konuşma tepkiyle karşılandı. Ali İsmail'in ağabeyi Gürkan Korkmaz, mahkeme devam ederken Erdoğan'ın sözleri üzerine bir açıklama yaptı. Twitter hesabından Erdoğan'a tepki gösteren Korkmaz, Erdoğan'ın sözlerini hatırlatıp, “Söz bitti!” diye yazdı.

Rojava kantonları IŞİD tehdidi altında

Batı Kürdistan'da Rojava'nın Kobanê Kantonu'nda IŞİD kuşatması ve saldırılarına karşı YPG/YPJ güçlerinin direnişi 2,5 ayı geride bıraktı.

Çeteler takviye güç ve silah desteğine rağmen direniş karşısında tutunamayarak Kobanê'de ağır kayıplar veriyor. YPG/YPJ savaşçılarının vurduğu darbelerle savunma pozisyonuna çekilmek zorunda kalan çetelere yönelik düzenlenen eylemler devam ediyor. YPG/YPJ savaşçılarının, HSO bileşeni Burkan El Fırat güçleri ve pêşmergelerin ağır silahlarla destek verdiği saldırılarda çetelerin işgal ettiği birçok nokta geri alındı.

Kentteki ilerleyişleri duran ve sonuç alamayan çeteler son günlerde Rojava'nın diğer kantonlarını işgal girişimlerine hız verdi. YPG Genel Komutanı Sipan Hemo, Afrin ve Haseke'ye yönelik savaş planlarının devreye sokulduğunu ve Rojava'nın bütün kantonlarının savaşın içine çekilmek istendiğini belirtti. Hemo, "Hasekê'de uzun süreli bir savaş, Kobanê'de zaten sürüyor, Afrin'de Cephel El Nusra ile uzun süreli bir savaş başlatmak istiyor. Planlar bu yönlüdür" diye konuştu. YPG Komutanı, olası saldırılara karşı daha ileri bir düzeyde hazırlık yaptıkları bilgisini verdi.

YPG'nin eylemleri sürüyor

YPG/YPJ savaşçılarının çete gruplarına yönelik eylemlerinin devam ettiğini belirten YPG Basın Merkezi, üstünlük sağlayamayan çetelerin kent merkezine yönelik düzenledikleri havan saldırılarıyla sonuç almaya çalıştıklarını belirtti. Çeteler, Suruç'taki sınır hattına yönelik saldırılarda bulundu.

Kobanê direnişini takip etmek için Suruç'un Etmanek Köyü yakınlarında basın mensupları için Başbakanlık Basın Enformasyon Müdürlüğü tarafından basın tepesi oluşturulmuştu.

IŞİD çeteleri twitter hesabından burada bulunan gazetecileri tehdit ederek, "Basın bir yere toplanmış kendini güvende hissetmesinler" demişti.

23 Kasım günü basın tepesinin bulunduğu bölgeye çete üyeleri tarafından hedef gözetilerek havan topu atıldı. Ölü ya da yaralının olmadığı saldırıda havan topu tepenin 100 metre batsına düşerek patladı.

Üç cephede kararlı direniş

Savaşın üç cephesinde de gericiler çetelere geçtiğimiz hafta içinde büyük darbeler vuruldu. **Doğu** cephesinde düzenlenen saldırılarda darbe alan çeteler tümüyle savunmaya geçerken yaşanan çatışmalarda Sukul Hal, Belediye Caddesi ve Azadi Meydanı çevresinde konumlanan çetelere etkili darbeler vuruldu.

Güney cephesindeki çatışmalarda ise çetelerin işgal ettiği çeşitli noktalar kurtarıldı ve bu alanlarda ilerleme kaydedildi. Bu cephelerdeki çatışmalarda çok sayıda çete üyesi öldürülürken çetelere ait cephanelere ve askeri malzemelere el konuldu.

Çatışmaların yoğun yaşandığı güneybatı cephesinde, geceleri yoğun çatışmalar yaşanırken,

gündüz ise suikast tarzı çatışmalar kesintisiz olarak devam ediyor. IŞİD çetelerinin son dönemlerde geceleri gerçekleştirmeye çalıştıkları sızma tarzı saldırıların tamamı ise YPG/YPJ savaşçıları tarafından geri püskürtülüyor.

Diğer yandan, başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyona bağlı savaş uçaklarının da IŞİD çetelerinin mevzilendiği bazı noktalara yönelik hava saldırısı düzenlediği öğrenilirken saldırının sonuçları hakkında detaylı bilgi edinilemedi.

PYD Eşbaşkanı **Salih Muslim**, geline aşamada Kobanê'nin artık özgürleştiğini ifade ederek, bölgenin tam anlamıyla çetelerden temizlenmesinin zaman alacağını söyledi.

Kobanê'deki çatışmalara ilişkin bilgilendirmede bulunan Kobanê Peşmerge Gücü Komutanı **Ehmed Gerdi**, kentin adım adım IŞİD'den temizlendiğini belirterek, "Eskisi gibi iştahla saldıramıyor. Kente girenler de Kürt güçleri karşısında kendilerini savunamıyor. Geri çekilmeyi en iyi çözüm olarak görüyorlar" dedi. Gerdi, IŞİD'in Kobanê'den çekilmekten başka çaresinin kalmadığını söyledi.

Direnşe destek

Kobanê Kanton Yönetimi, kentte ve sınır bölgesinde binlerce sivil insanın yaklaşan kış mevsimine rağmen hala IŞİD tehdidi altında yaşamak zorunda olduğunu belirterek, uluslararası topluma ve koalisyon güçlerine yardım çağrısında bulundu.

Kobanê'de sağlık hizmeti vermeye çalışan Dr. **Hikmet Ehmed**, şartların daha da zorlaştığını belirterek yardım çağrısında bulundu.

Dr. Ehmed, şu çağrıda bulundu: "Yine yetersiz beslenmeden dolayı özellikle çocuk ve yaşlılarda bazı rahatsızlıklar kendini göstermekte. Savaş devam ettiği

için Kobanê'de temiz su yok. Bundan dolayı da bazı hastalıklar yaygınlaşmakta. Yine temizlik imkanları kısıtlı olduğundan dolayı cilt hastalıkları var.

Kuzey'deki halkımıza, Güney'deki halkımıza, sağlık odalarına ve uluslararası sağlık kuruluşlarına bize destekte bulunmaları çağrısında bulunuyoruz. Halkımızın ağırlarını hafifletmek için bize ilaç ve malzeme desteğinde bulunsunlar."

Mardin-Şırnak Eczacı Odası tarafından 6 ay önce başlatılan Rojava'ya Kardeş Eli Yardım Kampanyası kapsamında, Kobanêlilerin acil ilaç ihtiyaçlarını karşılamak üzere 57 bin liralık ilaç yardımı yapıldı. Kampanya çerçevesinde SMS ile toplanan yardımlarla Kobanê'nin sağlık ihtiyaçlarının yeniden inşası konusunda ilk yardım yapıldı.

Serêkaniyê'de ortak savunma

23 Kasım sabahı Serêkaniyê bölgesinde iki ayrı köyde, YPG mevzilerini hedefleyen iki bombalı araç, YPG savaşçıları tarafından imha edildi ve saldırı girişimi boşa çıkarıldı. İlk saldırı girişimi Serêkaniyê'nin 35 km. güneyinde bulunan Meddan Köyü'nde gerçekleşirken ikinci saldırı girişimi de, Serêkaniyê'nin 31 km. güneyinde yer alan Herras Köyü'nde yaşandı.

YPG/YPJ güçlerinin, IŞİD çetelerinin işgali altında bulunan Serêkaniyê'nin bazı köylerine yönelik operasyonları başarılı oldu. Bu bölgelerde Kürt, Arap, Çeçen, Süryani ve Êzîdî halkları çetelere karşı birlikte direniş sergiliyor.

IŞİD çetelerine karşı YPG ile birlikte hareket eden halkların kurduğu "Şehit Mihemed Trezan" askeri tabur Çeçen, Kürt ve Araplar'dan oluşuyor. YPG güçleri, geçtiğimiz haftalarda Tolan, Ömeyir ve Nuh köylerini çetelerden geri aldılar.

Sağlıkta dönüşüm fiyaskosu!

Sağlık alanında özelleştirme demek olan Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın sonuçları her geçen gün yeni sorunlarla beraber gündeme geliyor. Geline yerde sağlık alanı tamamen piyasacı bir mantıkla sermayenin hizmetine sunulmuştur.

Bunun son örneği diş hekimliğini, büyük sermaye gruplarına teslim edecek olan "Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkındaki Yönetmelik Taslağı"dır. Bununla ağız ve diş sağlığı hizmetlerinin tamamen "kâr" getiren bir hizmet haline getirilmesi amaçlanmaktadır. Poliklinik tanımının ortadan kaldırılması, var olan polikliniklerin "Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi" olarak tanımlanması öngörülmüyor. Bu tasarıya göre doktor olmayan herhangi bir sermayedar bu ağız-diş sağlığı merkezlerine ortak olabilecektir. Diş hekimleriyle ilgili yapılması planlanan bu düzenleme Kamu Hastane Birlikleri Yasası'nın bir devamı olarak gündeme gelmiştir. Bilindiği gibi AKP'nin sağlık alanını piyasanın hizmetine açan uygulamalarının en önemli ayaklarından biri Kamu Hastane Birlikleri Yasası'ydı. (*) Bununla kamu hastanelerini şirket haline getirmek mümkün hale gelmişti. Sağlık meslek örgütlerinin itirazlarına rağmen hayata geçirilen bu uygulamada, üniversite hastanelerinin yönetimine sağlık alanı dışındaki kişilerin yer alabileceği öngörülmüyordu.

Ağız ve diş sağlığı hakkında bahsedilen tasarı yasalaşırsa diş hekimlerinin bir patrona bağlı çalışması gündeme gelecek ve iş güvencesi sorunu da yaşanacaktır. Bununla birlikte piyasa mantığıyla işletilecek olan bu "Ağız ve Diş Sağlığı Merkez"lerinde verilen hizmetin niteliğinin de düşeceğini, gereksiz işlemler yaptırılarak devletten ve hastalardan fazla paralar alınacağını, şimdiye kadar yaşanan örnekleri üzerinden rahatlıkla söyleyebiliriz.

Sağlık Bakanlığı'nın geçtiğimiz günlerde açıkladığı rapordan yansıyanlar da bu gerçeği göstermektedir. Rapora göre son 5 yılda ilaç tüketimi yüzde 21,8 artarken, ilaca ödenen bedel de yüzde 20,8 oranında yükselmiştir. Türkiye'nin en zengin ilk 100 ismi içinde Eczacıbaşı Holding 13., Abdi İbrahim Holding'in 36. sırada yer alması bundandır ki, şaşırtıcı değildir.

Bakanlığın hazırladığı rapor ilaç tüketimindeki artışla ilgilidir. Ancak sağlık alanının her alanında bu artış görülmektedir. Türk Tabipleri Birliği (TTB)

rakamlarına göre, AKP iktidarında tomografi sayısı 5 milyondan 10 milyona, muayene sayısı ise 200 milyondan 690 milyona çıkarken, ameliyatlara 3 kat artış göstermiştir. TTB rakamlarına göre, sağlık harcamaları AKP ile birlikte 12 milyon dolardan 24 milyon dolara çıkmıştır. Ameliyat ve MR 3 kat, katılım payı 6 kat yükselmiştir. Devlet hastanelerine başvuru sayısı ise 2,5 kat artmıştır.

Bunun yansısı sağlık ihtiyaçlarından olan tıbbi cihaz alanı içinde aynı artıştan bahsedilmektedir. Türkiye'de tıbbi cihaz pazarı dünyadaki en büyük 30 pazarın arasındadır. 2010 yılında Türkiye tıbbi ekipman ve sarf malzemeleri pazarının büyüklüğü 2.1 milyar dolar iken, pazar büyüklüğünün 2015 yılında 3.12 milyar dolara ulaşacağı öngörülmüyor. Tıbbi cihaz ihtiyacının yaklaşık yüzde 85'i yurtdışından ithal edilerek karşılanıyor.

Sağlıkta dönüşüm değil yıkım!

AKP hükümeti döneminde artan sağlık harcamalarının gerisinde özelleştirme gerçeği bulunmaktadır. Amaç sağlık hizmetini bir sektör haline getirerek para kazanmak olunca koruyucu sağlık hizmeti yerine tedaviye yönelik sağlık hizmeti öncelik kazanmaktadır. Bundan dolayı koruyucu sağlık hizmetlerine ayrılan pay çok azdır. Sağlık harcamalarının gittiği yer ise özel sağlık kuruluşları, ilaç ve diğer medikal firmalardır.

'80'li yıllardan beri IMF-DB eliyle dayatılan neoliberal politikaların sonucu olarak başlatılan sağlıkta özelleştirme AKP dönemiyle birlikte sonuçlarına ulaşmıştır. Geline yerde sağlık alanı tamamen ticarileştirilmiş, daha fazla kâr elde etme

mantığı sağlık hizmetinin niteliğini de düşürmüştür. Sağlıkta özelleştirmenin sonucu olarak bir yanda taşeronlaştırma, güvencesizleştirme ile sağlık çalışanları üzerindeki sömürü ve baskı katmerleşmiştir. Diğer yanda ise daha fazla ilaç yazımı, gereksiz tahlil ve röntgen çekimi gibi uygulamalar artmıştır. Doğru teşhis sorunu sıkça yaşanır olmuştur. Doktor-hasta ilişkisi fazlasıyla sorunlu hale gelmiş, sağlık çalışanlarına yönelik şiddet artmıştır. "Katki payı" adı altında hastaların cebinden çıkan paralarla emekçiler yoksullaşırken, özel hastanelere aktarılan kamu payı artmıştır. Neticede özel hastaneler ve ilaç tekelleri palazlanmış, hastalar kaderine terk edilmiştir. Parası olan sağlık hizmetine ulaşabilmiş, parası olmayan ise adeta ölüme terk edilmiştir. Giderek de durum kötüye gitmektedir. Özetle Sağlıkta Dönüşüm Programı iflas etmiştir. Sağlığın ticarileştirilmesinin faturası ise emekçilere ödetilmektedir. Oysa ki sağlık hakkı temel bir haktır. Herkesin eşitçe, parasız ve nitelikli bir şekilde bu haktan yararlanması gerekmektedir. Bunun yolu hem sağlık hizmeti alan, hem de bu alanda çalışan emekçilerin ortak mücadelesinden geçmektedir.

(*) MADDE 29- (1) Bakanlık politika ve hedeflerine uygun olarak, ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmetlerini vermek üzere hastanelerin, ağız ve diş sağlığı merkezlerinin ve benzeri sağlık kuruluşlarının açılması, işletilmesi, faaliyetlerinin izlenmesi, değerlendirilmesi ve denetlenmesi, bu hastanelerde her türlü koruyucu, teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin verilmesini sağlamakla görevli, Bakanlığa bağlı Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu kurulmuştur.

Medula eczane sistemi felç oldu

Piyasacı bir mantıkla "dönüşüm" adı altında sermayenin hizmetine sunulan sağlık alanı dibe vurdu.

'Medula provizyon sistemi' veya diğer adıyla 'reçete onay sistemi'nde bir süredir yaşanan teknik arıza, 24 Kasım itibarıyla tüm sistemin felce uğramasıyla sonuçlandı.

Sosyal Güvenlik Kurumu'nu uyardıklarını belirten Türk Eczacılar Birliği (TEB) yönetimi, "7 gündür sistem önce ağır aksak çalışsa da şu anda tamamen çökmüş durumda. Kurumun konuyla

ilgili yeterli bir bilgilendirme yapmıyor olması da bizleri eczanelerimizde zor durumda bırakıyor" açıklamasında bulundu.

TEB açıklaması şöyle devam etti: "2010 yılından bu yana sürekli yaşadığımız sorun karşısında, Sosyal Güvenlik Kurumu'nun sistemin altyapısını güçlendirmek adına herhangi bir çalışma yapmaması, eczanelerimizde sistemin açılmasını bekleyen binlerce bebek, yaşlı, çocuk ve acil hastalarımızın günlerce ilaçlarına ulaşamamasına ya da ilaçlarını ceplerinden ödeyerek almalarına neden olmakta.

24 bin noktada hizmet veren eczacılarımız ise, yıllardır kanayan yara haline gelmiş bu konuda hastalarına ne diyeceklerini artık bilememekte. Sık aralıklarla sorun yaşanan bu mevcut sistemin yerine; bütün ihtiyaçları belirlenmiş, altyapısı tamamlanmış, vatandaşımıza günün gereklerine göre hizmet verebilecek yeni bir sistem oluşturulmalıdır. Türk Eczacıları Birliği olarak; başta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı olmak üzere Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı ve tüm yetkililerden bu sorunlara ilişkin geçici değil, kalıcı ve bir o kadar pratik çözümler üretilmesini talep ediyor; yaşadığımız sıkıntılar konusunda daha duyarlı davranmaya çağırıyoruz. "

İşçiye mezar, babasına lastik ayakkabı!

AKP'li eski Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer'in 17 Mayıs 2010'da Zonguldak'ta meydana gelen ve 30 işçinin hayatını kaybettiği grizu patlamasının ardından söylediği madencilerin acı çekmediği, "güzel öldükleri" yönlü sözlerinin üzerinden 4 yıl 6 ay geçtikten sonra... Yine aynı bakan Dinçer'in 5 Ağustos 2010 günü Şili'de bir bakır madeni ocağında meydana gelen kaza sonrası söylediği "*Şayet Zonguldak'da grizu patlaması yerine, göçük olsaydı, işçilerimizden hayatını kaybeden olmayacaktı ve sadece 3 günde çıkaracaktık*" sözlerinden 4 yıl 2 ay sonra... (Şili'de, yerin 700 metre altında 69 gün geçiren 33 madencinin tamamının hayatı kurtarılmıştı.)

Erdoğan'ın 17 Mayıs 2010'da Zonguldak'ta maden işçilerinin bile katledilmesinin ardından, "*Bu mesleğin kaderinde bu var. Bu mesleği yapanlar bu tür olayları yaşayacaklarını bilerek çalışıyorlar demektir*" sözlerinin üzerinden 4 yıl 6 ay ve 13 Mayıs 2014'te Soma'da katledilen yüzlerce işçinin ardından işçilerin fitratında böyle ölümlerin olduğunu söylemesinden 6 ay sonra... "Kara haber" yine kömürün ölüm koktuğu yerdendi... Bu kez Ermenek'tendi.

Sorumlusu sermaye devletinin olduğu her felaketin ardından yaraların sarılacağını söyleyen devlet yöneticilerinin Soma Katliamı'nın ardından kimlerin yarasına merhem olduğu bir kez daha görülmüştü. Sözlerden ibaret göstermelik girişimlerin ardından AKP tarafından kapatılan bir defterdi Soma. Daha doğrusu amaçlanan buydu. Ancak sermaye devletinin fitratında olanlardan biri de işçi katliamları idi. Soma'nın ardından birer birer, ikişer ikişer, onar onar işçiler iş cinayetlerinde ölmeye devam etti. İnşaat işçileri, tarım işçileri ve elbette maden işçileri... Sermaye sınıfı ve AKP için tüm planlar kusursuzdu kuşkusuz, fakat ne var ki işçiler çok kolay ölüyordu. Üstüne üstlük iş cinayetlerinde ölen işçilere toplum artık duyarsız kalmıyordu. İşçiler, emekçiler bu ölümlerin sorumlusunun 'ucuz işçilik kolay ölüm' demek olan bu sistem olduğunun farkına varıyor ve tepki gösteriyordu.

Son olarak Ermenek'te yaşanan işçi katliamı ile bu düzenin işçiler için ne anlama geldiği yeniden ortaya çıktı. İşçi katliamları bu düzenin insana ne kadar yabancı olduğunu da gösteriyordu.

Ermenek'teki madende cansız bedenine haftalar sonra ulaşılan Tezcan Gökçe'nin annesi Ayşe Gökçe

ve babası Recep Gökçe'nin yoksulluk içerisindeki yaşantıları burjuva medyanın gündemine oturdu. Konuyu "yüreklere dağlandı", "gözyaşları sel oldu" gibi popüler başlıklarla duyuran sahibinin sesi medya bir anda emekçi dostu kesildi. Tezcan'ın babasının yırtık ayakkabıları ise malzeme konusu yapıldı. Devlet ise, Tezcan'ın babasına ayakkabı gönderip aylık bağlayarak göz boyamaya çalıştı.

Hatırlanırsa Soma Katliamı'ndan tesadüfen kurtulan bir işçi ambulansa bindirilirken o hengâmede kendi doğallığında "çizmelerimi çıkarayım mı" demişti. Bu defa hayatını kaybeden bir başka madencinin yoksul ailesi yırtık lastik ayakkabıları ile gündeme geldi. Devlet ise kimseden esirgemediği şefkatini Recep Gökçe'ye lastik ayakkabı göndererek de gösterdi! Ancak gelen tepkiler üzerine sadece lastik ayakkabı gönderilmediği, bunun yanında bir başka ayakkabı daha gönderildiği söylenmek zorunda kalındı. Madenci ailesinin yaşadığı yerin koşulları nedeniyle ek olarak bu lastik ayakkabıların gönderildiği iddia edildi. Yani iki çift ayakkabı gönderilmiş ve zaten yöre için en uygunu da lastik ayakkabılarınmış, o yüzden tercih edilmiş.

Bu küçük ayrıntı ise sermaye devletinin işçi ve emekçilere, onların ailelerine neyi layık gördüğünü göstermektedir. Ayaktakımı olarak gördüklerinin yaşam koşullarını değiştirmek gibi bir derdi olmayanların lastik ayakkabıyı layık görmesi kadar doğal bir şey yok. Asgari ücreti simide, gıda masrafı makarnaya göre hesaplanan işçi ve emekçiler için bu sınırlar yeterli görülüyor.

Kaldı ki madenci ailelerinin açlık ve yoksulluk sınırının altında yaşam savaşı verdiğini, işçi katliamlarının ardından "hatırlayan" sermaye devleti, Karaman Ermenek'teki madenci katliamında yaşamını yitiren Tezcan Gökçe'nin ailesine 140'ar liralık yoksulluk yardımı bağlamayı da unutmadı.

Kendilerine bin odalı saraylar yapanların, milyarları bir çırpıda sıfırlayanların, en basit eşyalarına milyarlarca lira harcayanların şatafat içinde yaşadığı bu düzende iş cinayetinde hayatını kaybeden bir işçinin babasına reva görülenin bir lastik ayakkabı olması şaşırtıcı değildir. Sömürünün, eşitsizliğin, adaletsizliğin, yoksulluğun sebebi olan bu düzen her gün yeni bir sonuçla neden yıkılması gerektiğini göstermeye devam ediyor.

Saraylara savaş, kulübelere barış!

Mimarlar Odası Ankara Şubesi, kaçak Ak Saray'ın yer üstündeki 4 katında 2000 oda bulunduğunu açıkladı.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in eski parayla 1.5 katrilyona mal olduğu açıklamasına karşı kaçak saray normal bir inşaat olarak değil, özel imalat olarak yapıldı; 1 metrekare maliyeti on bin liradan az değildir. Bakanlığın açıkladığı maliyet, buzdağının görünen yüzüdür.

5 katrilyonun üzerinde bir maliyetle kaçak saray yapılmıştır. Etrafındaki yollar 40 milyon lira, katlı kavşak ise 20 milyon ve sadece kaçak saraya giden yolun maliyeti toplamda 60 milyondur.

Anfa Şirketi üzerinden Büyükşehir Belediyesi tarafından alınarak yurtdışından ağaç getirildiğini biliyoruz. Ana binanın 4. katında, teras katta yaklaşık 150 ağaç var. Tanesi 3 bin Euro'dan 150 ağacın maliyeti hesaplamıza göre 1 milyon 200 bin lira civarında ve iklimsel özellikleri uymadığı için bu ağaçlar 3. kez kurutuldu ve değiştirildiler. Yerleşkenin tamamında 670 bin metrekarelik bir peyzaj düzenlemesi karşımıza çıkıyor, bunun yüzde 40'ının doğal peyzaj olduğunu düşünürsek 350 bin metrekarelik bir peyzaj düzenlemesi alanı bulunuyor. Peyzaj giderlerinin Büyükşehir Belediyesi'nden çıktığı ortada, toplam maliyeti 2.5 katrilyon civarında. Toplamda 6 katrilyona ulaşan büyük bir israfı karşı karşıyayız.

Biz işçiler ve emekçiler üretirken üç kuruşa maden ocaklarında yaşamımızı ortaya koyarak onların ceplerini ısıtıyoruz, onların lüks rezidans inşaatlarını yükseltirken asansörlerden, iskeleden düşüyoruz, fabrikalarımızda ürettiğimiz mamullerin en iyisini onlar kullanıyor.

Bizler elektrik, su, doğalgaz gibi giderlerimizi ödemek ve yaşamak için borçla yaşarken, bizim sırtımızdan saray dikeyenler. Bu saray bize dayattıkları kölece çalışma ve yaşam koşullarının sonucudur.

Yırtık kara lastik giyen işçi kardeşimizi unutmayalım, üç ay maaş almayıp cesedi maden ocaklarında çıkan işçi kardeşlerimizi unutmayalım, okul parasını biriktirmek için inşaatla hayatını yitiren genç arkadaşlarımızı unutmayalım. Çocuk yaşta tarımda çalışmak zorunda kalan okul yüzü görmeyen çocukları unutmayalım.

Biz cehennemde üretirken ölüyor, onlar ise üretmeden cenneti yaşıyorlar! Şimdi artık saraylara savaş, kulübelere barış zamanı için mücadele bayrağını yükseltme zamanıdır. Üretirken ölmek istemiyorsak gücümüzü birleştirelim, örgütlenelim, mücadele edelim.

Corlu'dan bir metal işçisi

BirGün ve Evrensel'in turnusol kağıdı: Ülker reklamı

T. Kor

Ülker 70. yıl kampanyası kapsamında reklamını 21 Kasım günü gazetelere verdi. Fakat burada asıl farklı olan gerici kimliğiyle bilinen Ülker yönetiminin *Aydınlık*, *BirGün* ve *Evrensel* gazetelerine de reklam vermesiydi. Ülker'in reklamı *BirGün*'de birinci sayfada sürmanşetten, *Evrensel*'in ise arka sayfasında tam sayfa olarak yer almıştı. Tam sayfa, sürmanşet gibi reklam tutarı oldukça büyük meblağları bu gazetelere aktarmak Ülker gibi bir sermaye grubu için üzerinden atlanmış bir detay değil elbet. Kapısının önünde bir ay aşkıdır işçi direnişinin sürdüğü bir şirket tam da bu konuda duyarlılık sahibi işçi ve emekçilere, gençlere seslenen gazetelere de reklam vermeyi tercih etti. Ülker'in reklamcılık konusundaki geçmişi, haberlerle reklamlar arasındaki bağa ilişkin deneyimleri Türkiye'nin büyük reklamcılarından Haluk Mesci tarafından aktarılırken şöyle anlatılıyordu: "Sabri Ülker'den çok şey öğrendik." Ülker tam bir kapitalist kurum örneğiyle gericiğini ticari oyunların arkasında bırakırken, bu "sol", "emek" haberciliği iddiası taşıyanlar için turnusol kağıdı oldu.

Aydınlık gibi ulusalcı cenahın tutarsızlığı üzerinden ne yaptığını tartışmaya gerek yok. Onlar istedikleri kadar sayfalarını işçi haberlerine açsınlar zihinlerinde burjuvazinin gericiğinin bir parçası olduğu yerde farkları yoktur. Gericiler ya da ulusalcılar özünde kurulu düzenin parçası olmayı, onun sürekliliğini sağlamayı esas alır. Fakat *BirGün* ve *Evrensel*'in pratiği bu açıdan önemli. Zira bugün tek başına bir reklamın yayınlanması değil, bir ilkesel bakış konusunda sol ve emek haberciliğinin tutumu tartışılıyor. Reformist bir mücadele çizgisi için bile savunulamayacak "ticari ilişki", "reklam başka haber başka" nakaratlarını tekrarlayanlar muhalifliklerinin sınırını da gösteriyor.

BirGün yazarı Ümit Alan, reklamı "Gazete X markadan reklam alıyorken, X markanın içeriğine müdahale etmesine izin veriyorsa sorun var, aksi takdirde yok. Anlaşılamadı gitti" diye savundu. Biz Alan'ın bu konuda uzunca bir savunmasını Haziran Direnişi'nin ardından toplumsal duyarlılığa

yaslanmaya çalışan *Karşı* gazetesi için de aynı sözleri söylemesinden hatırlıyoruz. Liberal yayın platformları kesişen iki gazete aynı kaderi yaşadı. *Karşı* gazetesi, hem de 17 Aralık gibi sermaye hükümeti AKP'nin tüm yolsuzluk ilişkilerinin teşhir olduğu bir dönemde bu yolsuzluk ve rüşvet ilişkilerinin uzantısı Ağaoğlu'nun reklamına yer vermişti. *Karşı*'nın muhalifliği daha başlamadan elde kalmış ardından çalışanlarının hakkını gasp etmesiyle, basın emekçilerinin işgal ve ücret gaspına karşı direnişiyle akılda kalmıştı. Ümit Alan, o zaman köşesini ayırıp "Reklamı aşırı önemseme hastalığı üzerine" başlığıyla reklam savunmasını teorize etmişti. "Reklam bazen sadece reklamdır. Reklama gereğinden fazla önem atfetmek zaten Türkiye solunda önemli bir hastalık" diyen Alan'ın unuttuğu ise bağımsız çizginin kimden bağımsız olması gerektiğidir. "Patronsuz gazete" patronların reklamlarını yapmak için çıkıyorsa bunu önemsiz gösteremezsiniz.

Ülker sermayesi için çıkan haberlerin sansürlenmemesi önemli değil ki. Sizin Ülker direnişi için yazdığınız iki sütun haber ve iki röportaja karşılık gazetenizin üzerine sürmanşetten ya da tam sayfa kendi propagandasını yapıyor. Ve bunu Ülker patronunun yapmasını sağlayan ise tek başına 'parası'! Yani bu reklam, parası olanın tüm haberlerden daha fazla yer kaplayan reklamlarına yer verileceğini göstermiş oluyor. Bu da sizin alternatifliğinizin sınırını gösteriyor. Alternatif olmak icazet sınırlarından çıkmak, oyunu kapitalistlerin kitabına göre oynamamaktır.

Reklam savunmasındaki ufuksuzluk!

Reklam konusundaki tartışmada en can alıcı yan ise, bunun maddi zorluklarla açıklanmasıdır. Kendini politik bir odak olarak lanse edenler sınırlarını maddiyat üzerinden çizmez. Politik duruşuna uygun maddi zeminleri yaratır ya da buna uygun çalışma üretir. Bugün yaşanan esasında budur. "Dağıtım

şirketleri reklamları geri çevirenin gazetesini dağıtmıyor" diyerek boyun büklenler neye güveniyor? Eğer siz işçi ve emekçilere değil de gelecek reklamlara güvenerek yayın yapıyorsanız zaten nasıl bir politik hat izleyebilirsiniz ki. İşte bunun için kendi reformist politikalarını aşan bir olguya sayfaları kapalıdır. Yeri gelir kafalarını başka yere çevirirler işçi direnişlerini dahi görmezler. (*Evrensel*'in bu konudaki açık tutumuna birkaç örnek saymak gerekirse; TEKEL işçilerinin Tek Gıda-İş kapısındaki direnişi ve HEY Tekstil'de direnişi devam ettirenler, ELİT Çikolata işçilerine sansür ilgilenenlerin akıllarındadır.) -Greif işgali sırasında da 'rötuşlar'la sivri buldukları yerleri aktarmayan *Evrensel*'i, *Sendika.org*'u burada hatırlatmakta fayda var.-

Yeri gelir uzlaşmacı-icazetçi anlayışlarını kusalır. Haziran Direnişi'nin 3. gününde "Yapmayın, yaptırmayın; 1-Şiddet kesinlikle yok! 2-Parti Yandaşlığı 3- (...)" diye çağrı yapan Ece Temelkuran *BirGün*'ün Genel Yayın Yönetmeniliği'ni üstleniyordu. Şimdi bu iki gazetenin "reklam sadece reklamdır" diyerek geçiştirmeye çalıştığı da aslında bu açık kimliktir. Burjuva medyayla ayırım çizgilerini silikleştiren bir pratik sadece reklam olmadığını gösteriyor. İşte bunun için Ülker reklamı turnusol kağıdıdır. *BirGün*'ün ve *Evrensel*'in gerçek rengini açığa çıkarmıştır.

Bir kez daha; güçlü devrimci sınıf basını için...

Bu topraklarda işçi sınıfının devrimci basını ihtiyacını yıllardır vurguluyoruz. Burjuvazinin her rengini yansıtan bir ton yayını karşısında işçi sınıfının mücadelesini yansıtmaya iddiası bile sol basın tarafından yerine getirilemiyorken reklamlarla açığa çıkan ufuksuzluğun ibretlik durumunu özetliyor. Bugün devrimci sınıf yayıncılığı çizgisini sürdüren komünistler 20. yılını geride bırakan *Kızıl Bayrak*'la bu alanda iddiasını büyütürken yolunda yürümeye devam ediyor. Kendi ufuksuzluğunu, sınıftan kopukluğunu örtmeye çalışanlar unutsa da biz biliyoruz; gerçek bir işçi gazetesi için bu tutumlar tartışmasıdır. Yarın günlük işçi basını çıktığında devrimci sınıf mücadelesinin parçası olarak çıkacaktır. Böyle bir yayının da tek güvencesi işçi sınıfıdır. Örgütlü bir sınıf mücadelesinin mevziisi olacak bir basın ancak politik duruşu ve sınıf kimliğiyle paralel bir bütünleşme içinde kendi maddi zeminlerine de kavuşacaktır. Devletin yasağı, sansürü, patronların parası, dağıtım ağı devrimci sınıf yayınları karşısında hükümsüzdür.

Ülker'den gelecek parayla çıkan "patronsuz gazete *BirGün*" ya da "işçi sınıfının gazetesi *Evrensel*" kendi kimliklerine uygun tercihler yapmaya, mevcut koşulları bahane etmeye devam etsin, yarın elbet yeni turnusol kağıtlarıyla işçi sınıfı kendi değerlendirmesini yapacaktır. Tarih fırtınalar içinde çürüyenler kadar kavgası için rüzgara karşı yürüyenleri de yazıyor. Ve biz onlardan öğrendiklerimizle işçi sınıfının ilkeleriyle güçlü devrimci sınıf basını mücadelesini ilmek ilmek örmeye devam ediyoruz.

BDSP'den Ülker direnişçilerine ziyaret

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), direnişlerinin 27. gününde Ülker işçilerini ziyaret etti. BDSP'liler kızıl flamalarıyla Topkapı PTT önünde toplanarak direniş çadırına yürüdü. Sınıf devrimcilerini Ülker işçileri de alkışlarla karşıladılar.

DİSK/Gıda-İş İstanbul Bölge Temsilcisi İbrahim Kızılyer, direnişin başından beri parçası olan BDSP'ye ziyaret için teşekkür etti. Kızılyer, Ülker patronunun çağrısıyla görüşme gerçekleştiğini aktardı. Murat Ülker'in çağrısı üzerine görüştükleri yöneticilerin "İşçinin sendikasına karışmayız" diyerek tutum değiştirme eğiliminde olduğunu söyledi.

"Bugüne kadar Ülker'in içini bilen yoktu" diyen Kızılyer, reklamlarla direnişin etkisinin kırılmaya

çalışıldığını, bunun için sağ ve sol ayrımı yapmadan tüm yayınlara reklam verilmesine dikkat çekti. Godiva ve United Bosciuts işçileriyle irtibata geçtiklerini de aktaran Kızılyer, aynı zamanda Ülker'in Gebze'deki, Esenyurt'taki fabrikalarına da bildiri dağıtımlarıyla seslendiklerini belirtti.

Kızılyer'in ardından konuşan BDSP temsilcisi ise "işçilerin hak alma mücadelesi önemli" diyerek başlangıç noktasının fabrikalar olması gerektiğini belirtti. İşbirlikçi sendika bürokratlarına karşı direnişi seçen Ülker işçilerinin mücadelesini selamlayan BDSP temsilcisi, ellerinden gelen katkıyı sunmaya devam edeceklerini söyledi.

Ziyaret, direniş sürecine dair sohbetler ve sınıf devrimcilerinin sorularıyla devam etti. BDSP'liler ziyaretlerini bitirirken Eğitim Sen İstanbul 8 No'lu Şube'den eğitim emekçileri ziyarete geldi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

'74 Ülker işgali yol gösteriyor!

Ülker 70 yıllık bir şirket. Ve bugün kapı önünde işçiler 70 yılda yaratılan sömürü ve kölelik düzenini, patronların sigortası işbirlikçi sendika bürokratlarını aşmak için direniyor. Direnen işçiler için Ülker'in tarihinde önemli bir ders bulunuyor. 1974'teki Ülker işgali fiili, meşru ve militan mücadelenin taban örgütlülüğüne dayanmadığında kaçınılmaz sona işaret ediyor. Fakat buna rağmen Ülker patronunun nasıl zor durumda bıraktığını, korkuya kapıldığını da gösteriyor.

Bu işçi eylemi Ülker patronunda o kadar derin bir iz bıraktı ki Hulusi Turgut tarafından hazırlanan "Sabri Ülker'in hayat hikayesi" kitabında bu olay tüm detaylarıyla anlatıldı.

"DİSK Ülker Fabrikası'ndaki bayan işçileri sahaya sürüp erkek işçilere baskı yaptırdı" başlığıyla sunulan '74 işgali dönemin sınıf mücadelesi için de önemli bir örnek. İşgal, aylara yayılan direnişin bir halkası olarak hayat bulmuştu.

Ülker patronunun yeğeni ve dönemin fabrika müdürü Faruk Berksan şunları söylüyor: "Benim ağzımdan, işçilere yönelik eleştirel bir söz çıksa, 'hemen iş bırakıyoruz' diye tavır alıyorlardı." İşçilerin haklarına yönelik gasp girişimleri karşısında üretimden gelen gücü kullanma güdüsü o kadar güçlenmişti ki, patronların hiçbir tehdidi karşılık bulmuyordu.

Kitap, Ülker patronunun gericiliğini de en iyi şekilde özetliyor. '74 yılında Ülker fabrikasında kadın işçiler 16-17 yaşlarında çalışmaya başlatılıyordu. Paketleme bölümünde çalışan kadın işçiler arasında rekabet yaratmak için prim uygulaması vardı. Düşük ücretleri arttırmak için prim almaya çalışan kadın işçiler daha fazla paket hazırlamak zorunda kalıyordu. Ülker'in kadın işçilerinin bilinçlenerek prim aldatmacasını parçalaması ve hakları için mücadeleye atılmasının yarattığı etki "Kızlar, etki altında kalmadıkları zaman, çok verimli olurlardı" diye itiraf ediliyor. "Etki altında kalmak" Ülker Ailesi için sendikal haklara bakışı da tarif ediyor.

Sömürü çarkı kırıldığında işçilerin haklı eylemleri bir anda kadın düşmanlığına çevrilebiliyor. "Sendika güdümündeki bayan işçiler" gibi söylemlerle kadın işçilerin erkek işçileri de mücadeleye çeken kararlı duruşları eleştiriliyor. "İşçi liderleri, bu tehditlerini yaparken, genellikle kız işçileri kullanıyorlardı" diyecek kadar düşkünleşen Ülker patronunun yeğeni Berksan şunları ifade ediyor: "'Kurulmuş' olan kız işçiler, bir anda sahaya çıkıp, 'ne çalışıyorsunuz, siz erkek değil misiniz!' diye bağırıyorlardı. Kız işçilerin bu sözleri, erkek işçiler üzerinde büyük baskı oluşturuyor, herkes bir anda işi bırakıyordu."

Ülker Ailesi direnişçi kadın işçilerin kararlılığından duyduğu korkuyu bugün bile kadın işçi almama ya da sınırlı sayıda kadın çalıştırma tutumuyla sürdürüyor.

"İlk panzer Ülker'de"

Ülker'deki direniş boyunca polis sermayenin kolluğu olduğunu bir çok kez kanıtladı. '74 yılında polis, işçilerin olası bir eylemine karşı fabrikayı ablukaya almış, işgale ise azgınca saldırmıştı. Gözaltında kayıplar ve işkence ile anılan dönemin İstanbul Emniyeti Siyasi

Şube şefi Şükrü Balcı tüm pervasızlığıyla görevde yükselirken Ülker işçilerinin eylemlerine karşı saldırgan tutum sergileyerek sermayeye hizmette kusur etmedi. Zaten Ülker patronu valiyle düzenli görüşen polis ve asker koruması eksik olmayan biriydi.

21 Eylül 1974 tarihli bir İstanbul gazetesi işgale saldırının bir gün sonrasında polisin işçi eylemlerine yaklaşımını şu başlıkla aktarıyordu: "İlk panzer Ülker'de." İstanbul polisi "toplumsal olaylarda panzeri ilk defa DİSK işçilerinin Ülker fabrikasında giriştikleri eylem sırasında kullandı."

20 Eylül günü işçilerin işi durdurma kararı almasının ardından işgal hazırlıkları yapılmıştı. İşçiler fabrikanın telefon tellerini keserek dışarıyla haberleşmeyi engellemişlerdi. Fabrikanın, dış kapısından iç kapılara kaynak yapılarak barikatlar örülmüştü. Camlardan da pankartlar açan işçiler talepleri için eylemdeydi. Polis 12 saat sonra panzerle, iş makineleriyle kaynaklı kapıları kırarak işgale saldırdı ve öncü işçileri gözaltına aldı.

Ardından Ülker "Müesseseye ve iş düzenine karşı işlenmiş büyük-küçük kusurları affetmek isterim" diyerek bağışlayıcı rolüyle bir mesaj yayınladı. Gıda-İş'i devre dışı bırakmaya çalışan Ülker, Tek Gıda-İş ile TİS imzalayarak işçileri zam ve diğer hak kazanımlarıyla susturmaya çalışıyordu. Mesaj "işyerine ve düzenine zararlı ve kanunlara aykırı hareketlerle işinizi kaybetmeniz, sizi de beni de çok üzer" tehdidiyle bitiyordu.

İşgalin kırılmasının ardından Ülker rahat nefes alamadı. Artık işçiler eylemli mücadelenin önemini görmüştü. Ülker hazırlıklarını yapıp '79 yılına gelindiğinde dört öncü işçiyi Gıda-İş yönetiminin bilgisi dahilinde işten çıkardı. Bu işçilerin biriken öfkesini açığa çıkardı. Öncü işçilerin atılmasına kayıtsız kalan sendika yönetimi olağanüstü genel kurul ile devrildi. Ülker işçileri ve yeni sendika yönetimi atılan işçiler için eyleme başladı. Ülker'in "sendika onaylı" işten çıkarma kararı için Ülker işçileri, işçilerin hakkını korumayan yönetimin indirildiğini ve yeni yönetimin atılan işçilerin alınması konusunda kararlı olduğunu ilan etti. '79

Ağustosunda sendika, dört işçinin işe iadesi talebiyle üretimden gelen gücünü kullanmaya başladı. İş yavaşlatmaya gidildi. Otomatik bisküvi makinalarından çıkan ürünler ezilerek üretim düşürüldü.

'74 işgal deneyiminden korkan ve işçileri mücadeleyi büyüteceğinden emin olan Ülker, son pazarlığında işçilerin "Fabrikadaki eylemlerimize bayramdan sonra devam edeceğiz" kararı karşısında saldırıya geçti. Lokavt ilanı ile birlikte fabrikadaki makinaları gece yarısı kaçırdı. Ülker, Alparslan Türkeş ile görüşüp işçi eylemlerine karşı en güvenli bölge olarak gördükleri "ülkücü işçilerin çok olduğu" Ankara'ya makinaları taşıdı.

Din istismarcısının maskesi düştü

Ülker, gerici uygulamaların hayata geçirildiği fabrikaya ilk mescidi kurmakla övünen din istismarcısı bir aile şirketi. Fakat '74 yılında işçilerin örgütlü mücadelesi, Sabri Ülker'in, işçilerin eylemi boşa düşsün diye Cuma namazına gitmekten dahi vazgeçmesine neden oluyor. DİSK'li işçilerin Cuma namazı çıkışında protestosuyla karşılaşmaktansa istismar ettiği dini görevini yerine getirmemesi Sabri Ülker'in gerçek bir burjuva kimliğiyle hareket ettiğini gösteriyor.

O gün polis de bir kez daha Ülker'in hizmetinde fabrikanın her noktasına yığınak yaparak eyleme karşı hazırlanmıştı. Tüm polis korumasına karşın eylem amacına ulaşmasın diye Sabri Ülker ve diğer aile bireyleri namaza gitmeyerek maskelerini düşürmüşlerdi.

Bugün Ülker'in başındaki Murat Ülker 74'teki işgal günü babası tarafından okula yollanmayarak fabrikaya götürülmüştü. Murat Ülker bunun bilinçli bir tercih olduğunu, babasının olayları görmesi ve yaşaması için götürdüğünü belirtiyor. Murat Ülker, işte bu deneyimle bugün kapısının önünde direnen işçilere "Neden DİSK'e gittiniz?" diyerek sendika düşmanlığı yapıyor.

Direniş tarihinden öğrenmek

'74 işgaliyle işçilerin bilincinde fiili-meşru mücadele adına yeni bir dönem açıldı. Aylara yayılan sürecin sonundaki işgal aslında ilk adım oldu. Sonraki 5 yıllık süreç işçilerin yönetim karşısında "gerekirse iş bırakırız" tokluğuyla çıktığı bir süreç olurken, hiçbir zaman sömürden, kölelikten vazgeçmeyen Ülker, hain planlarını '79'da fabrikayı kapatma pahasına hayata geçirdi. Fabrikanın kaçırılması ve lokavt ilanı ise taban örgütlülüğüne dayanmayan dağılmasıyla son buldu. İşçiler örgütlü olmadığı için içerdeki tüm hakları ödenerek fabrikadan sendikanın tasfiyesine razı oldular. Taban örgütlülüğüne dayanan bir mücadele öncülerini hedef alan manevralara, ani saldırılara karşın tüm işçilerin eylem iradesini sağlayacağı için önemlidir. Direniş tarihi, Ülker işçilerine de Türkiye işçi sınıfına da yürünmesi gereken fiili-meşru militan yolu ve tutulacak halkanın da taban örgütlülüğü olduğunu gösteriyor.

Diplomalı işsizlik gerçeği!

DİSK-AR, geçtiğimiz Eylül ayında yaptığı açıklamada işsizliğin 42 ayın zirvesine ulaştığını açıklamıştı. Aradan geçen zamanda işsiz sayısı artarken işsiz sayısı ekonomik krizin en ağır şekilde yaşandığı 2009 yılı rakamlarına ulaştı.

İşte DİSK-AR'ın araştırmasından öne çıkan rakamlar:

- TÜİK verilerine göre resmi işsizlik oranı yüzde 10,1, resmi işsiz sayısı da 2 milyon 944 bin.
- Umudu olmadığı için ya da diğer nedenlerle son 4 haftadır iş arama kanallarını kullanmayan ve işe başlamaya hazır olan kişiler de sayıldığında işsizlik oranı yüzde 17,1, işsiz sayısı da 5 milyon 430 bin kişi.
- İşsizler ve çaresizler olarak tarif edilen, daha fazla çalışmak istediği halde düzgün işler bulamadığı için çaresiz kısa süreli işler yapanlar, eksik ve yetersiz istihdam edilenlerin de dahil edilmesiyle toplam işsiz sayısı 6 milyon 450 bin kişiye ulaşmakta.
- Resmi işsizlik oranı yüzde 12,7 olan kadınlar için geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 25,46 seviyesinde.
- Kadınlar resmi işsizlerin yüzde 38'i. İşsizlik kapsamı dışında tutulan umutsuz ve diğer işsizlerin yüzde 62'si kadın.
- Lise ve üzeri eğitim düzeyine sahip kadınlardaki resmi işsizlik oranı yüzde 19,2 iken erkeklerde yüzde 8,8 seviyesinde.
- Yükseköğretim mezunları arasında işsiz sayısı Şubat 2014'ten bu yana 255 bin kişi artarak 743 bine ulaştı.
- Yükseköğretim mezunu kadınlar yeni işsizlerin yüzde 60'ını oluşturdu.
- Gençler için (15-24 yaş) geniş tanımlı işsizlik oranları resmi yüzde 19,2 rakamının 9 puan üzerinde yüzde 28 seviyesine ulaştı.

DİSK-AR araştırmasının gösterdikleri

DİSK-AR verileri işsizlik sorununun geldiği boyutu tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermekte. İşsizlik oranlarına yükseköğretim mezunu işsizler damgasını

vururken, kadın işsiz sayısı da dikkat çekmekte. Kuşkusuz ki bu sonuçlar sermaye devletinin emekçi kadınlara ve gençliğe yönelik politikalarının bir sonucu olarak karşımıza çıkmakta.

Sermaye devleti, kadına yönelik şiddeti besleyip, kadınların nasıl güleceğine, sokakta nasıl gezeceğine karar vererek kadınlar üzerindeki baskıyı arttırmakta. Kadına yönelik bu baskı politikaları ile birlikte Kadın İstihdam Paketi gibi uygulamalar da kadınların iş yaşamına katılmasını kısıtlamaktadır. Bunun sonucunda da DİSK-AR verilerinin de açıkça gösterdiği gibi buna eğitilmiş kadınlar da dahil olmak üzere kadınlar gitgide eve kapatılmakta, güvencesiz, geçici işlere yönlendirilmektedir.

Bir yandan da "her dört işsizden birinin yükseköğretim mezunu" olması sermaye devletinin üniversite gençliğine vaat ettiği geleceğin ancak boş bir hayal olduğunu göstermekte. İşçi ve emekçi çocukları paralı eğitim uygulamalarıyla eşitsiz koşullarda üniversiteye girmeye uğraşırken, gençliğe eğer üniversiteye giderse "hayatının kurtulacağı" masalları anlatılmaktadır. Sermaye devleti bu vaatlerini "her ile bir üniversite" projeleri ile süslemekte, işçi ve emekçi çocuklarına üniversite kapılarını açmakla övünmektedir. Böylelikle gençliği bekleyen işsizlik sorunu ve geleceksizliği ötelemeye çalışmaktadır. Ancak geline aşamada diplomalı işsizlik gerçeği bu "gelecek vaatlerinin" altının ne kadar boş olduğunu göstermektedir.

Kapitalist sistem var olduğu sürece kendi işsizler ordusunu yaratacaktır. Bu işsizler ordusunda da zayıf halka olarak görülen kadınlar ve yükseköğretim mezunlarının git gide daha fazla yer tutacağı ortadadır. İçeride ve dışarıda savaş ve saldırganlık politikalarına sarılan sermaye devleti ve onun temsilcisi AKP hükümeti için de daha ucuz iş gücü yaratmanın güvencesi olan işsizler ordusu can simidi görevi görmektedir. Sermaye devletinin can simidi olan işsizlik kuşkusuz ki, işçi ve emekçiler, kadınlar, gençler için mücadeleyle aşılması gereken bir sorun olarak orta yerde durmaktadır.

Küçükçekmece'de kıyım ve mücadele

İstanbul'da AKP'li Küçükçekmece Belediyesi bünyesindeki Akmercan isimli taşeron firmada 20 Kasım'da başlayan işçi kıyımına karşı işçiler hafta boyunca eylemdeydi.

3 işçinin 20 Kasım'da keyfi gerekçelerle işten atılmasının ardından arkadaşlarına sahip çıkan ve iş bırakan işçilerin aynı gün gerçekleştirdiği eylemin ardından akşam saatlerinde 31 taşeron işçisi daha işten atıldı.

21 Kasım'da Küçükçekmece Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü önünde toplanan işçiler belediye yönetimiyle görüşmesi için kendi aralarında bir heyet oluşturdular.

Belediyede yapılan görüşmede Küçükçekmece Belediyesi'nin "Muhatap biz değiliz, Akmercan şirketi" dediği öğrenildi. Görüşmenin ardından arkadaşlarının yanına dönmek için yola çıkan işçilerin trafik kazası geçirmesi üzerine işçiler de hastanedeki arkadaşlarının yanına gittiler.

Kanuni Sultan Süleyman Hastanesi'nde ayakta tedavi edilen bir işçi taburcu edilirken işçiler de saat Küçükçekmece Belediyesi önünde bekleyişe başladılar. İşçiler kendilerine yardım için bir avukatın gelmesinin ardından belediyenin önünden ayrıldılar. Avukatın da katılımı ile toplantı yapan işçiler hem işten çıkartılmaları ile ilgili tutanak tuttular hem de bundan sonra nasıl bir yol izleyeceklerini tartıştılar.

İşçilerin Birliği Derneği, DEV TEKSTİL Sendikası, Liman-İş Sendikası, Belediye İş 2 No'lu Şube işçilere destek oldu.

İş bırakma çağrısı

İşçiler 22 Kasım günü gerçekleştirdikleri eylem ve yürüyüşle diğer belediye işçilerine iş bırakma çağrısı yaptılar.

Küçükçekmece Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü'nde toplanan işçiler, İnönü Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçtikleri sırada kendileri yerine işe alınan işçilerin toplandığını görünce onlara kendi yaşadıklarını anlattılar. Bu sırada araya giren taşeron yöneticileri işçileri engellemeye çalıştı. Buna karşılık işçiler slogan atarak ve dövizlerini açarak eylemlerini sürdürdüler.

İşçiler polisin araya girmesi ve diğer işçilerin işbaşı yapması üzerine mahalle içerisinde yürüyüşe başladılar.

Öğle saatlerine doğru Sefaköy merkeze yürüyen işçiler Sefaköy metrobüs çıkışı ve Taş Kasap önünde konuşmalar yaparak çevredeki işçi ve emekçilere seslerini duyurdular.

İşçilerin Birliği Derneği ve DEV TEKSTİL işçileri yalnız bırakmazken, işten atılan Küçükçekmece Belediyesi işçileri haklarını alana kadar eylemlerine devam edeceklerini ifade ediyorlar.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

MESS dayatmalarına karşı fabrika eylemleri

150 bine yakın işçiyi doğrudan ilgilendiren grup toplu sözleşme süreci yeni bir ihanete doğru ilerlerken metal işçileri geçtiğimiz hafta boyunca fabrikalarda eylemler gerçekleştirdi.

Uyuşmazlık aşamasındaki Grup TİS sürecinde MESS dayatmalarına karşı ülke genelinde MESS kapsamındaki fabrikalarda eylemler yapan metal işçileri, kölelik dayatmalarına karşı tepkilerini ortaya koydular.

Metal işçileri yollarda

Geçtiğimiz hafta fabrikalarında eylemler gerçekleştiren metal işçileri yeni güne yürüyüşlerle başladı.

41 fabrikada 15 bin üyesini temsilen grup toplu iş sözleşme sürecine katılan Birleşik Metal-İş Sendikası, 21 Kasım'da birçok ilde MESS kapsamındaki işyerlerinde eylemler yaptı.

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu İstanbul **Dudullu**'daki ABB fabrikası işçileri Dudullu OSB Müdürlüğü önünde buluşarak fabrikaya yürüdüler. Sabah 7.30'da toplanan işçiler gece vardiyasının da eyleme katılımıyla coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Anadolu Şubesi'nin örgütlü olduğu **Başöz Enerji** işçileri işe eylemle başladı. Sendika önlükleri ve flamalarıyla 'Başöz Enerji İşçileri' pankartı arkasında yerlerini alan işçiler MESS dayatmalarına protesto etti.

Kocaeli Şubesi'ne bağlı **Bekaert** ve **Standart Depo** fabrikalarında metal işçileri eylemdeydi. Bundan sonra eylemlerin şiddetini artıracaklarını belirten işçiler, üretime yaklaşık 1 saat geç başladı.

Metal işçileri Gebze'de de MESS dayatmalarına karşı yürüdü. Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi'ne bağlı **Yücel Boru** fabrikasında eylemle işbaşı yapan işçiler "MESS dayatmalarına hayır" pankartıyla yürüyüş gerçekleştirdiler.

Gebze Şube'ye bağlı **Arpek** fabrikasında da MESS dayatmalarına karşı öfke vardı. Arpek işçileri, yürüyüşle işbaşı yaptılar.

Gebze Şube'ye bağlı **Cengiz Makina**'da kitlesel bir eylem gerçekleştirildi. Fabrika önüne kitlesel bir yürüyüş gerçekleştiren işçiler alkış ve sloganlarla MESS dayatmalarını protesto etti. Metal işçileri fabrika önünde "MESS MESS şaşırma sabrımızı taşırmalı", "İnadına sendika inadına DİSK!" sloganlarını attılar.

Sarkuysan işçileri fabrikanın karşısında bulunan

otopark içinde buluştular. Tüm işçilerin toplanmasının ardından fabrika baştemsilcisi sözleşme süreci hakkında bilgilendirmede bulundu. Metal İşçileri Birliği de eylemde yerini aldı. Eylem sonunda Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı Sarkuysan işçilerine ulaştırıldı.

Gebze Şube'ye bağlı **Fontana** fabrikasında metal işçileri eylemdeydi.

Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'ye bağlı **Ejot Tezmac** fabrikasında da işçiler yürüyüş gerçekleştirdi. 1977 yılındaki MESS grevini hatırlatarak "1977 ruhuyla geliyoruz Ejot Tezmac işçileri" pankartını açan işçiler Gaziosmanpaşa Elmabahçesi'nde kurulu fabrikalarında yürüyüşle işbaşı yaptılar.

Eskişehir Şubesi'ne bağlı **Renta** fabrikasında da MESS dayatmalarına karşı eylem vardı.

Eskişehir Şube'ye bağlı bulunan ve Bilecik'te kurulu **Demisaş** fabrikasında da MESS'e öfke vardı. Demisaş işçileri yağmur çamur demeden fabrikalarına yürüyüşle girdiler.

Anadolu Şubesi'ne bağlı **Çimsataş**'ta işçiler Mersin'de eylemdeydi. Mersin'de kurulu fabrikada yürüyüşle işbaşı yapıldı.

İzmir Şubesi'ne bağlı **Schneider Electric** fabrikasında kitlesel bir eylem gerçekleştiren işçiler alkış ve ıslıklarla MESS dayatmalarını protesto ettiler.

iletmesinin ardından ve elbette bu süre içerisinde de anlaşma sağlanamaması halinde grev kararının alınması gerekiyor.

Ancak metal işçilerinin Türk Metal'e güveni yok. Ortada bir danışıklı dövüşün sürdüğüne inanan metal işçileri, önceki dönem yapıldığı gibi son ana kalsa da satış sözleşmesinin imzalanacağına emin.

Öte yandan ortada ağır saldırı maddeleri ve "uyuşmazlık" varken Türk Metal cephesinden zerrece bir eylem kararının alınmaması da işçilerin bu düşüncesini pekiştiriyor.

İzmir Şube'ye bağlı **Delphi Diesel** fabrikasında da işçiler eylemdeydi.

Mahle Mopisan'ın Konya'daki fabrikasında da Birleşik Metal-İş üyeleri eylemdeydi.

Bursa Şube'ye bağlı **Prysmian** fabrikasında da MESS dayatmalarına karşı eylem vardı. Prysmian işçileri fabrikaya gerçekleştirdikleri yürüyüşle işbaşı yaptı.

Trakya Şube'nin örgütlü olduğu **SİO** fabrikasında sabah işe giriş saatinde Birleşik Metal-İş üyesi metal işçileri yürüyüş gerçekleştirdi.

Eylemler sürdü

Metal işçileri, 25 Kasım günü de fabrikalarda eylemler gerçekleştirdi. Hatay ve Osmaniye'de Yücel Boru, Gebze'de Sarkuysan ve Bosal, Manisa'da Schneider Electric, Mersin'de Çimsataş, Ankara'da Başöz Enerji, İstanbul'da Ejot Tezmac, Konya'da Mahle Mopisan, Bursa'da Prysmian ve SCM, Eskişehir'de Entil Hapalki Tarkon ve İzmir'de Alstom fabrikalarında eylemler gerçekleştiren işçiler TİS taleplerini bir kez daha duyurdular.

Arabulucuda da anlaşma yok

MESS ile Türk Metal arasında devam eden grup toplu sözleşme görüşmelerinde "arabulucu" aşamasında da anlaşma sağlanamadı.

25 Kasım'da yapılan son görüşmede anlaşma sağlanamaması üzerine, bu aşama da geride kaldı.

Prosedüre göre uyuşmazlık zaptının bakanlığa bildirilmesinin ve bakanlığın da ilgili raporu taraflara

Metalde uyuşmazlık sürüyor

DİSK/Birleşik Metal-İş yönetimi ile MESS arasında 26 Kasım'da yapılan iki görüşmede de sonuç çıkmadı. Görüşmelerin birincisi "arabulucu" aracılığıyla yapılırken diğerini de taraflar kendi aralarında gerçekleştirdiler. Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada; anlaşmazlığın sürdüğü ve arabulucu sürecinin tamamlandığı, prosedürün tamamlanmasının ardından grev aşamasına geçileceği vurgulandı.

“Benim gibi isyan eden yüzlerce işçi var”

Türk Metal üyesi bir işçiyle MESS Grup TİS süreci ve fabrikaya yansımaları üzerine konuştuk.

- Grup TİS sürecinde MESS ile uyumsuzluk nedeniyle arabulucu aşamasına girildi. Bu süreçten beklentilerin neler?

Kesinlikle bir beklentim yok. Zaten arabulucunun da arabulucu olmadığını, göz boyayıcı bir şahıs olduğunu düşünüyorum. Yani patronun istediği gibi oynatacağı bir adam atıyorlar. Buldularsa böyle bir adam bulmuşlardır. Şimdi bu adam ile birlikte anlaşma mı olacak? Sanki elinde sihirli bir değnek var?

Şimdi bizim toplu sözleşme taslağımızdaki talebimiz yüzde 14'tü, dediler ki gerçekçi bir rakam. Ama patronlar buna karşılık enflasyonu veririm daha başkasına karışmam dedi. Daha ben ne bekleyebilirim ki bu adamlardan. İşveren hala kendi sözünün arkasında duruyor. Kendi sınıfının mücadelesini sonuna kadar veriyor. Diyor ki ben, zenginim zengin kalmalıyım, bana çalışan elemanlar sefaletten sürünseler de benim emrimden çıkmasınlar, sürünmeye devam etsinler.

“Koltuklarından olmak istemiyorlar”

- Türk Metal, Türkiye'nin en çok üyeye sahip sendikası. Bu büyük bir potansiyel güç demek. Yani sen istesen, şalteri indirsen haklarını koparıp alabilirsin. Peki neden yapamıyor ya da yapmıyor?

- Çok basit. En başta başkandan yardımcılara, sekreterlerine ve şube başkanlarına kadar silsile yoluyla, hepsi oturdukları koltukları o kadar sevmişler ki, kimse o koltuktan olmak istemiyor. Bunun için ellerini taşın altına koymak istemiyorlar. Bilmiyorum bıçak kemiğe ne zaman dayanır, zaten onlar istemese de işçiler onları oradan gönderirler.

- Umudun var mı?

- Şüphesiz buna inanıyorum. Emekliliğime 20 yıl var benim, bu zaman içerisinde bunu göreceğime inanıyorum. Çünkü işyerinde benim gibi isyan eden yüzlerce arkadaşım var.

- Türkiye'de işçi sınıfında şu an bir kıpırdanış var. Peki işçiler sendikalara nasıl bakıyor?

- Bugün artık aidat ödeyen hiçbir işçinin, onun için bir şey yapabileceğine inancı yok. Bugün üç beş tane baba yiğit çıkıp, biz yeni bir sendika kurduk dese ve koparıp alsa bir şeyleri, DİSK gibi de değil yani. Bağımsız ve hiçbir işverenin elini öpmeyen, hiçbir oda borsa başkanının elini öpmeyen bir sendika kursalar çığır açarlar. Afedersiniz bugün bizi sağmal inekler gibi

gören Türk Metal ve DİSK yöneticileri gibi, elindeki bu sağmal inekler kaçmasın diye, yüzde 5 ile yüzde 10 ile değil de yüzde 25 ile oturup yumruğunu masaya vurup almak için çaba göstereceklerdir. Ama şimdi onlar rahat çünkü rakipleri yok adamların.

- Pevrul Kavlak geçtiğimiz günlerde MESS'e uzlaşma çağrısında bulundu ve sözleşmenin imzalanacağına dair bir mesaj verdi. Bunu nasıl değerlendiriyorsun?

- Bana kalırsa bunlar geçen hafta oturup kendi aralarında prensipte anlaştılar ve danışıklı bir dövüş yapıyorlar. Tabi o da sonuçta bir sendika başkanıdır, kendi çevresine, kendi tayfasına bir şeyler yaptığını göstermek için çıkacak oraya yalandan bir şeyler söyleyecektir. Sonuçta diyecektir ki, onlar yüzde 3 dedi biz dik durduk yüzde 5 aldık diyecekler. Bunların dik duruşu bu yani. Utanmadan çizelgeleri asmışlar fabrikaya, dik duruşumuzun sonuçlarını aldık gibi şeyler. Aldıkları şeylere baktığınızda benim maaşıma yansıyan bir şey yok. Dik durmuşlar da ne almışlar, askerlik yardımı gibi insanın ömründe bir kere başına gelecek bir şey. Evlilik yardımı insanın bir kez alabileceği bir yardım, ölüm yardımı keza öyle. Ya zaten bunu yüzde 500 yapsan ne olur, ömründe bir kez alacaksın? Senin dik duruşun bu mu?

İnsanlarla dalga geçiyorlar. Maalesef bizim işçi arkadaşlarımız da koyun sürüsü gibi araştırmadıkları, sorgulamadıkları için bunları alkışlıyorlar. Bu kadar da safça bir hareket olamaz.

Ücret için yüzde 3 diyorlar, yüzde 5 diyorlar. En basitinden ekmek 75 kuruştan 1 TL'ye çıktı. Yani yüzde 30 zam oldu. Bu mu onların adil sendikacılığı bu mu onların gerçekçi zamları?

- Peki bu durumda işçiler için patronlarla olduğu gibi işbirlikçi sendikacılarla da hesaplaşma zamanı geldi diyebilir miyiz?

- Ben kalben inanıyorum. Örneğin Greif işçileri. Bunlar bunun mayasını çaldılar. Belki bugün önemsiz gibi görünebiliyor. Ama inanıyorum ki benim gibi insanların içinde fırtınalar koparabilecek, Türkiye'de yürekli insanlar var. Belki bugün arkasından giden çok insan yok gibi ama mutlaka arkasından on binleri götürebilecek, fırtınalar koparabilecek yürekli insanlar var. Bence uygun şartların, uygun havanın oluşması gerekiyor. Direnmeliyiz ve hakkımızı almamız.

- Bize sunduğun katkılar için teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim. Bütün emekçi kardeşlerime selamlarımı gönderiyorum.

Türk Metal dilene dilene kazanacakmış

Metal patronlarının örgütü MESS'le yürüttüğü 2014-2016 Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde yeni bir ihanete imza atmaya hazırlanan Türk Metal çetesi'nin şefi Pevrul Kavlak MESS'ten hak dilendi.

Türk Metal Bursa Nilüfer Şubesi 3'üncü Olağan Genel Kurulu'nda konuşan Pevrul Kavlak, MESS süreci ve AKP'nin yeni saldırı planlarına ilişkin açıklamalarda bulundu. Kıdem tazminatının 'kırmızı çizgileri' olduğunu söyleyen Kavlak'ın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in adını anması üzerine salondaki delegeler tepki göstererek Çelik'i istifaya çağırdılar.

Kavlak, konuşmasının sonraki bölümünü ise MESS'ten hak dilenmeye ayırdı. MESS'le yürüttükleri ortaoyununun gidişatına uygun bir konuşma yapan Kavlak, Türk Metal'in TİS taslağına ilişkin şöyle konuştu:

“Ücretlerde son 6 ayda gerçekleşen 3.78 enflasyona karşı yüzde 14 zam istedik. Sosyal haklarda yüzde 9.54 yıllık enflasyona karşı yüzde 20 artış istedik. Ayrıca bireysel emeklilik ödeneği, kazasızlık ödülü, Cumhuriyet Bayramı hediyesi, ihbar müddetine 2'şer haftalık ek zam talep ettik. Soruyorum hazırladığınız taslağı savunuyor musunuz? Biz de savunuyoruz. Tek tek üyelerimizin taslağı o. 25 Ağustos'ta masaya oturduk. MESS'in de istekleri oldu. Bizim yüzde 14 zam isteğimize karşı yüzde 3.78, sosyal yardımlarda yüzde 20 zama 9.54 enflasyon oranında zam teklif ettiler. Yani MESS yarattığımız o kadar değere, kırdığımız üretim rekorlarına, verimlilik artışına rağmen enflasyonu öneriyor. Hem de sokağın, pazarın, bizim enflasyonumuz değil, TÜİK'in enflasyonunu öneriyor. Siz bunu kabul edecek misiniz? Biz de kabul etmeyeceğiz. Sonuna kadar direneceğiz. Direne, direne kazanacağız.”

Kavlak, uzlaşma çağrısında bulunduğu konuşmasında TİS taslağında yer alan taleplerin metal patronlarının kırdığı kâr rekorlarının yanında devede kulak kaldığını da itiraf etti.

Konunun uzlaşarak çözümünden yana olduklarını dile getiren Kavlak, MESS'ten şu sözlerle hak dilendi:

“Biz alanlara falan çıkmak istemiyoruz. Masada bitirmek, uzlaşmak istiyoruz. Şu ana kadar dikkat ederseniz taş oynatmadık. MESS Aralık ayının 1'inde bir toplantı için çağrıda bulundu. Allah izin verirse ben de katılacağım. MESS yöneticilerine buradan sesleniyorum. Gelin bu toplantıda bir adım atın. Kimseyi sokağa dökmeden alana indirmeden bu işi diyalog ile uzlaşarak, masada çözme iradesini gösterin. Açıkça söylüyorum. Bizim tercihimiz budur”

İzmir’de DEV TEKSTİL tanıtım toplantısı

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası’nın (DEV TEKSTİL) tanıtım toplantılarının İzmir ayağı 23 Kasım günü gerçekleştirildi.

Tepekule Kongre Merkezi Ege Salonu’nda gerçekleşen toplantıda ilk sözü tekstil işçisi Fatma Alökmen aldı. Alökmen, tekstil sektöründeki çalışma koşullarından ve yaşanan sorunlardan bahsetti. İşçilerin örgütlenmesinin önemine değinen Alökmen, sendikal olma ihtiyacına vurgu yaparak mücadele çağrısı yaptı.

Sendikal anlayışlar sınıfın ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak

Ardından sözü Greif direnişçisi ve DEV TEKSTİL Girişimi Temsilcisi **Engin Yılgin** aldı. Yılgin, 1980’den bu yana iş yerlerindeki çalışma koşullarının zorlaştığından söz ederek başladığı konuşmasına iş cinayetlerinin teşhiriyle devam etti. Greif sürecine değinerek konuşmasını sürdüren Yılgin, sendikaların durumundan bahsederek mevcut sendikal anlayışın işçi sınıfı mücadelesinde bir engele dönüştüğü tespitinde bulundu. Bugünkü sendikal anlayışın sınıfın ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olduğunu belirten Yılgin, işçi sınıfında bir arayışın olduğunu vurguladı. Yılgin, “neden sendika” sorusuna ise söz, yetki, kararın işçilerde olması gerektiğini, sermayeye, sendikal bürokrasiye karşı örgütlü mücadele etmenin önemli olduğunu ifade ederek yanıt verdi. Greif direnişinin sendikal bürokrasiye ve sermayeye karşı verildiğini sözlerine ekledi.

Taban örgütlülüğü ve fiili-meşru mücadele esas olmalı

Yılgin’ın ardından DEV TEKSTİL kurucularından **Orhan Purhan** söz aldı. Purhan, işçi sınıfının haklarını fiili-meşru mücadele ile alabileceğini söyleyerek başladığı konuşmasına, işçi sınıfının devrimci öncüsüyle bulunduğu zaman sermayenin saldırılarına direnebileceğini söyleyerek devam etti. Greif direnişinde sermayeye, taşerona, sendikal bürokrasiye karşı öne çıkan işçi demokrasisinin, yapılması gerekeni gösterdiğini belirtti. İşçi sınıfının kendi sınıfına

ihamet edenlere karşı mücadele etmesinin önemli olduğunu ifade eden Purhan, tekstil sektöründe konfederasyonlara bağlı sendikalar dışında birçok bağımsız sendika olduğunu ama bugün bu sendikaların çoğunun sektördeki etkisinin sınırlı olduğunu belirtti. Purhan, esas önemli olanın taban örgütlülüğü, işçi demokrasisi ve fiili-meşru mücadele anlayışı olduğunu altını çizdi. Devrimci sınıf sendikacılığının ilkelerinin bunlar olması gerektiğini vurgulayan Purhan, bu anlayışlardan uzak sendikaların sınıfa bir şey veremeyeceğinin altını çizdi. Purhan, DİSK/Tekstil Sendikası’nın başındaki anlayışın sınıftan ne kadar uzak olduğunu da sözlerine ekledi. Greif Direnişi’nde yaşananlardan örneklerden veren Purhan, DEV TEKSTİL olarak sadece tekstil işçilerini değil, metal, petro-kimya, belediye gibi birçok sektörden işçileri kucaklayacaklarını ve asıl amacın sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadeleyi örgütlemek olduğunu söyledi. Sınıf mücadelesinde sendikaların sadece bir araç olduğunu hatırlatarak konuşmasını sürdüren Purhan, sınıfın örgütlülüğü için sabırla, umutla çalışmak gerektiğini söyleyerek sözlerini bitirdi.

Son olarak Greif direnişçilerinden **Hüseyin Güvenç** söz aldı. Güvenç sözlerine, daha önce İzmir’e Greif işgalini anlatmaya geldiğini söyleyerek başladı ve etkinliğe katılanları selamladı. Greif’teki işgal sürecinden ve sonrasında sendika kurma kararı almalarını anlatarak konuşmasını sürdüren Güvenç, “bu işi hep birlikte başaracağız” diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmaların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Başta metal, tekstil, belediye işçileri olmak üzere birçok işçi ve emekçi DEV TEKSTİL temsilcilerine sorular sordular.

İşten atılan Gürmak işçisi, organize sanayide yaşanan Luna direnişini örnek vererek, sendikaların genel durumunu eleştirdi. Bir belediye işçisi ise “bizi sadece işveren değil, sendikalar da sömürüyor, aidatlarımızı alıyor ama hiçbir şey yapmıyor” diyerek DEV TEKSTİL’in mücadele anlayışının bu açıdan işçi sınıfının çıkarına hizmet etmesi temennisinde bulundu.

Sendika tanıtım toplantısına metal, tekstil, petro-kimya, belediye ve kundura işçileri katıldı. Ayrıca ÇHD ve Karşıyaka Halk Forumu da etkinliğe katılım sağladı.

Kızıl Bayrak / İzmir

İşçi Okulu’nda 4. hafta

Bursa İşçi Okulu’nda dördüncü ve son ders 23 Kasım’da gerçekleştirildi. Dersin konusu “İşçi hareketi tarihi”ydi.

Emeğin tarihinin insanlık tarihiyle başladığı ve bu tarihin evrensel bir tarih olduğu belirtilerek derste ise bu büyük tarihin Türkiye cephesinin ele alınacağı vurgulandı.

Osmanlı’dan günümüze sınıfın tarihi

Ardından da sinevizyon eşliğinde işçi sınıfının tarihi Osmanlı’nın son döneminden başlayarak, ana dönemler halinde anlatıldı.

İlk fabrika, ilk grev, sendikal ve siyasal örgütlenme, cumhuriyetin kuruluş yılları, ‘60’lar, Kavel Grevi ve DİSK’i doğuran 15-16 Haziran büyük direnişle doruğa ulaşan hareket, işgaller ve ‘80 darbesi ile başlayan dönem, ‘89 bahar eylemleri ve büyük madenci grevi yapılan sunumda ele alınan belli başlı olaylardı. Sunum bugüne bağlanarak Kavel işçilerinin ruhunu kuşanan Greif işgaline değinildi. Bu büyük işgalde işçi sınıfı hareketinde geçmiş ile geleceğin mücadelesinin yaşandığı, Greif işçilerinin işçi sınıfının geleceğini temsil ettiği anlatıldı.

Sunumun ardından işçi hareketinin bugünkü sorunları üzerine tartışmalar yapıldı.

Deneyimler paylaşıldı

İşçi Okulu’na Topkapı Şişecam direnişini yaşayan bir işçi de katılarak deneyimlerini paylaştı.

İşçi Okulu’nun son dersine yurtdışından da katılım vardı. Almanya’dan gelen bir metal işçisi, dışarıdaki sınıf mücadelesi ve örgütlenme süreçleri üzerine, özelde de önümüzdeki yıl gerçekleşecek olan Otomotiv İşçileri Konferansı üzerine bilgilendirmede bulundu.

Bursa İşçi Okulu’nun programı bu ders ile sona ererken, yapılan bilgilendirmede, hedefin İşçi Okulu’nu kurumsallaştırmak olduğu, yıl içerisinde dönemsel periyodlarla çalışmalarını sürdüreceği belirtildi.

Ümraniye’de fabrikalara sesleniş

Sınıf devrimcileri Ümraniye’de gerçekleştirdikleri yaygın faaliyetlerle mücadele çağrısını sürdürdü.

İşçilerin Birliği Derneği’nin taşeron çalışmaya, iş cinayetlerine ve düşük ücrete karşı başlattığı kampanya kapsamında çalışmalar devam ediyor.

İşçilerin Birliği Derneği bülteni olan *İşçi Bülteni*’nin Kasım sayısı, bölgedeki çeşitli fabrikalarda işçilere ulaştırıldı. Birleşik Metal-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu ABB fabrikasında ve Öz Gıda İş Sendikası’nın yetkili olduğu UNO fabrikasında işçilerinin işe giriş ve çıkış saatinde bültenin dağıtımı gerçekleştirildi. ENTES fabrikasına ise iş çıkışında dağıtım yapılırken GAMAK işçilerine de Cuma namazı çıkışı bülten dağıtıldı.

GREIF fabrikasına ise saat 17.30 ve 18.00 çıkışında bülten dağıtıldı. İşçilerin ilgisinin yoğun olduğu dağıtımda işçilerle sohbetler edildi. Sohbetler sırasında işçiler kadroya geçme taleplerinin halen sürdüğünü, bu konuda geçtiğimiz haftalarda tüm taşeron işçilerinin sendikaya üye yapıldığını belirttiler. Ayrıca önümüzdeki süreçte de işçilerin kadroya geçmeleri yönünde belirli vaatlerin verildiği ifade edildi.

Karayolu işçisinin iradesi sendikal bürokrasiyi aşmaya yetmedi

Yargı kararlarına rağmen kadroya alınmayan ve sayıları 10 bine yaklaşan taşeron işçilerinin kadroya alınması talebiyle ülkenin dört bir yanından Ankara'ya gelen Türkiye Yol-İş Sendikası üyesi karayolu işçileri 24 Kasım'da Karayolları Genel Müdürlüğü önündeydi.

Sabahın erken saatlerinden itibaren Ankara'da toplanan binlerce karayolu işçisi öfkeli sloganlarla Karayolu Genel Müdürlüğü önüne yürüdü. Tabandan gelen basınç nedeni ile eylem kararı almak zorunda kalan Yol-İş bürokratları ise eylem boyunca işçilerin iradesini zayıflatmak, işçilerin Ankara'da kalma eğilimini engellemek için yoğun bir çaba sergiledi.

Eylemin başından itibaren kürsüden hava boşaltmaya yönelik konuşmalar ve sloganlarla kararlılık gösterileri yapsalar da Yol-İş bürokratlarının yüzünden, işçilerin kendilerini açacak bir irade ortaya sermeleri ihtimalinin korkusu okunuyordu. Bir grup karayolu işçisinin kürsüye çıkarak konuşma hakkı talep etmeleri üzerine ise daha miting programı başlamadan kürsü üzerinde kısa süreli bir gerginlik yaşandı.

Ankara'da kalma talebi

Eylem programının katledilen maden işçileri anısına yapılan saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başlamasının ardından ilk sözü karayolları bünyesindeki taşeron işçileri adına Mustafa Dağtekin aldı. Dağtekin, emeği ve onuru için mücadele eden işçileri selamlayarak başladığı konuşmasında taşeron işçilerinin taleplerinin arkasında kararlılıkla durmaya devam ettiğini vurguladı. 40 ayı aşkın süredir Yargıtay tarafından onanmış olmasına rağmen kadro taleplerinin yerine getirilmediğini ifade eden Dağtekin, ne olursa olsun kadro haklarını mutlaka kazanacaklarını ifade etti. Sık sık Karayolları Genel Müdürlüğü'ne dönerek kararlılıklarını ifade eden Dağtekin, taşeron işçilerinin kadro taleplerinin yanı sıra, alacak davalarından da vazgeçmeyeceklerini ve toplu sözleşme hükümlerinin uygulanmasını istediklerini ifade etti. Dağtekin'in konuşması sırasında birçok karayolu işçisi Dağtekin'e seslenerek Ankara'da kalma taleplerini dile getirdiler.

Sendika bürokratlarından hamasi nutuklar

Dağtekin'in ardından ise Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay ile Yol-İş Genel Başkanı Ramazan Ağar konuşma yaptılar. Ergün Atalay'ı geçtiğimiz günlerde geçirdiği kazanın ardından eylem alanına gelip konuşma yapmak zorunda bırakan ise bir kez daha karayolu işçilerinin kararlılığı oldu. Eylem kararını, 40 aydır uygulanmayan yargı kararı ve kadro hakkına karşılık alacaklardan vazgeçme pazarlığına duyulan öfke nedeni ile almak zorunda kalan sendika ağaları ise kürsüden hamasi nutuklar atmanın ötesine geçemediler. Ramazan Ağar'ın konuşması sırasında ise kürsüye yönelen bir öfke olmasa da kimi öncü işçiler atılan boş nutuklara karşı öfkelerini dile getirdiler ve kadro hakkını elde etmeden Ankara'dan dönmek gerektiğini ifade ettiler.

Bir grup öncü işçinin bu sırada oturma eylemine başlamasının ardından ise sendika bürokratlarının korkuları daha da depreşti. Sürekli olarak kürsüden "Yol-İş nerde, biz oradayız!" sloganları attırmaya çalışan ve yapılan oturma eylemine karşı "Biz burada en anlamlı tepkiyi onların karşısında ayakta durarak veriyoruz!" gibi anlamsız ifadelerle işi saçmalama boyutuna vardırıdılar. Ağar, konuşması boyunca sürekli olarak işçilerin bugün evlerine döneceklerini, kendilerinin işçiler için ellerinden geleni yapacaklarını söyleyerek işçilerin Ankara'da kalma iradesini

baltalamaya çalıştı. Bu sırada bir grup karayolu işçisi ise soyunarak bir kez daha Ankara'da kalma iradesini kitleleşmeye çalıştılar.

Fiili bir gerginliğe dönüşme de yaşanan bu gerilimlerin ardından eylem programı apar topar bitirilerek işçilerin otobüslerine dönmesi istendi. Kolluk kuvvetlerine de teşekkür etmeyi ihmal etmeyen Yol-İş bürokratları işçileri polise yardımcı olmaya, alanı hızla terk etmeye davet ettiler.

Bu atmosfer içinde işçiler şaşkınlık içinde olan biteni anlamaya çalışırken bürokratlar alanı önemli bir ölçüde boşaltmayı başardılar. Bir grup öncü işçinin Ankara'da kalma çağrısı ise bu atmosfer içerisinde karşılıksız kalmış oldu.

İşçilerin önemli bir bölümü eylem boyunca meclise yürüme taleplerini dile getirip yer yer bu talep "Başkan bizi meclise götür!" sloganı ile kitleleşse de taşeron işçilerinin süreci örgütleyecek örgütlü bir öncü kuvvete sahip olmaması bu iradenin hayata geçirilmesine engel oldu.

Öncü karayolu işçilerinin bugün gerçekleşen eylemi süresiz bir Ankara eylemine çevirme çabaları karşılıksız kalmış olsa da, 40 aydır uygulanmayan yargı kararı ile birlikte karayolu işçilerinin biriken öfkesinin sendikal denetim altında uzun süre kalmasının mümkün olmadığını da gösteriyor. Er ya da geç yargı kararlarını uygulatacak olan ve kadro talebini gerçeğe dönüştürecek olan da karayolu işçilerinin kendi öz iradeleri olacaktır.

Kızıl Bayrak / Ankara

Yatağan'da iş bırakma, Bodrum'da eylem

Yatağan Termik Santrali ve Güney Ege Linyitleri İşletmesi'nde çalışan Tes-İş ve Maden-İş üyesi işçiler, özelleştirme saldırısına karşı eylemlerini sürdürüyor. İhaleyi alan firmaları işyerlerine sokmayacaklarını belirten işçiler direnişin sesini bölgeye yayıyorlar.

Enerji ve maden işçileri 25 Kasım'da 8 saatlik iş bırakma eylemi yaparak mücadeleden vazgeçmeyeceklerini vurguladılar.

Tes-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Fatih Erçelik, saat 16.00'ya kadar süren eylem bin 500 işçinin katıldığı bilgisini verdi. 436 gündür direnişte olduklarına dikkat çeken Erçelik, "İşimize, aşımıza,

geleceğimize sahip çıkma adına, bu mücadelemizden asla vazgeçmeyeceğiz. Bu kararlılık doğrultusunda bugün çalışmama hakkımızı kullanıyoruz" dedi.

Bodrum'da eylem

Maden-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin ve işçiler Bodrum'da bildiri dağıtımını yaptı. Pazar yerinde basın açıklaması yapan işçiler adına konuşan Girgin, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde kadınların ötekileştirildiğini belirtti.

Girgin, özelleştirmeye karşı sürdürdükleri direnişin sadece kendi işyerlerinin mücadelesi olmadığını belirterek "76 milyonun hakkı olan ve alinteri ile kurulan kamu kurumlarımıza sahip çıkma mücadelesidir. Yırca'da zeytini kesilen zeytincinin

mücadelesidir. Soma'da ve Ermenek'te diri diri maden ocağına gömülenlerin mücadelesidir. Doğamıza, canlısına, yaşam tarzımıza, hayatımıza, her şeyimize müdahale eden AKP faşizmine ve zulmüne karşı bir mücadele yürütüyoruz" dedi.

Girgin daha sonra şu şekilde konuştu:

"7 Aralık, Yatağan Termik Santrali, 26 Aralık ise Yeniköy ve Kemer termik santrallerinin devir teslim tarihlerinin son günü. Bizler artık son virajdayız. Bu son virajda tüm halkımızla birlikte beraber yandaş firmaları iş yerlerimize sokmayacağız. Bedeli ne olursa olsun halkın malına sahip çıkacağız. Bugünden itibaren Muğla bölgesinde bildiriler dağıtarak enerji topluyoruz."

Açıklamanın ardından sendikacılar ve işçiler, Bodrumlu emekçilere 'direnişe çağrı' bildirisi dağıttı.

Fabrika ile barikat arasında...

Kapitalist üretim süreci içinde emek sömürsünün gerçekleştiği temel yerler fabrikalardır. İş gücünü kapitaliste belirli bir ücret karşılığında satan işçi, herhangi bir metanın üretimi için harcanması gerekli emek zamanını fabrikalarda geçirir. Fabrikalar, artı değer üretildiği ve kapitalist tarafından el konulduğu dev sömürü çarkının temel dişlileridir. Emek ile sermaye, burjuva ile proleter arasındaki sömürü ilişkisinin, çelişki ve çatışmaların en yalın haliyle görüldüğü, yaşandığı alanlar olan fabrikalar, aynı zamanda sınıf mücadelesinin arenalarını oluşturur.

Sınıf mücadelesi hiçbir zaman düz bir çizgi üzerinde seyrederek yol almaz. İşçi sınıfının örgütlülük, bilinç ve hazırlık düzeyine bağlı olarak, sınıf hareketlerinin nabızı değişir; siyasal iktidarın ele geçirilmesine giden devrimci durumların ortaya çıkması olasılığı mümkün olabileceği gibi, gericiliğin cirit attığı ve mücadelenin gerilerde seyrettiği karanlık bir dönemin içine de dalınabilir. Burada, işçi sendikalarının militan bir mücadele yürütüp yürütmedikleri, işçilerin doğrudan inisiyatif alarak işyeri/fabrika temelli taban örgütlerini yaratıp yaratmadıkları, en önemlisi, işçi sınıfının güncel istemlerini proleter devrim mücadelesine bağlayan, böylece kitleleri talepleri etrafında kapitalist düzene karşı seferber eden devrimci bir partinin varolup olmaması işçi sınıfı mücadelesi açısından belirleyicidir.

Fabrika komiteleri ve sınıf mücadelesi

Sınıfın mücadele tarihinde taban örgütlülükleri olarak nitelendirdiğimiz işyeri/fabrika komitelerinin oldukça önemli bir yeri vardır. Fabrika komitelerinde, öncelikle fabrikanın somut sorunları üzerinden örgütlenen ve bu öz örgütlülükleriyle mücadele veren işçiler açısından fabrika komiteleri, aynı zamanda sınıf bilincini kazandıkları bir işçi okulu olarak da görülebilir. Bir diğer önemi ise, fabrika komitelerinin, alınan kararlarda tamamen işçilerin kendi inisiyatifine yaslanması, söz, yetki, karar mekanizmasının işlediği öz örgütlülük olmasıdır. İşçilerin örgütlülük ve sınıf bilinçlerini kazandıkları, mücadele pratiği içerisinde pekiştirdiği ve sömürüye karşı sosyal ve ekonomik hak mücadelelerinde bir soluk borusu bulduğu yegane örgütlülüklerdir fabrika komiteleri...

Fabrika komitelerinin sınıfa kazanımları sadece bunlarla kalmıyor aynı zamanda günümüzün en güncel sınıf hareketi sorunu olan, sınıf hareketinin seyrinde ve gelişmesinde barikat işlevi gören sendikal bürokrasi engelini de parçalamayı da mümkün kılıyor. Bürokrasi bataklığına batmış, ağaların elinde ihanetçi, uzlaşmacı çizgiye saplanmış sendikalar, sınıf hareketini, sınıfın mücadele ruhunu ve dinamiklerini düzen içi kanallara akıtmakla kalmıyor, aynı zamanda işçi sınıfının örgütlülük ve sınıf bilincini de geriletip gelişmesini felce uğrattıyor. Çünkü şu bir nesnel olgudur ki; işçi sınıfının örgütlü gücü ve sınıf bilinci mücadele içerisinde pekişir, gelişir. Fakat mücadele direklerinde değil, uzlaşma direklerinde bayrağını göndere çeken bürokratik sendikalar, bu girişimleriyle, işçi sınıfı açısından bu gelişimi engelliyor. Bizler en

güncel ve yakın örnek olarak Greif'te gördük ki; sınıf mücadelesinin önündeki güncel sorun olan sendikal bürokrasiyi parçalamanın, aşmanın tek yolu, fabrika komitelerine dayanan taban örgütlülükleriyle işçilerin inisiyatifli ellerine almalarıdır.

Greif deneyimleri ışığında fabrika komitelerinin önemi

Fabrika komitelerinin önemini daha açık şekilde belirtmek için Greif işgali örneğinin üzerinde durmak daha iyi olacaktır. Kısaca hatırlayalım, ne olmuştu Greif'te? TİS görüşmelerinde işçiler ve patron arasında yaşanan tıkanma sonucu Greif işçileri komiteleri aracılığıyla inisiyatif kullanıp işgal iradesini harekete geçirerek fabrikayı işgal etmişlerdi. Fakat bu işgalin arkasında yatan bir örgütlülük vardı, taban örgütlülüğü vardı. Daha sonra sermayedarın ardı ardına gelen baskıları ve sendikal bürokrasinin karşı hamleleri, bu taban örgütlülüğü sayesinde püskürtülmüştü. Karşı hamleler sadece sermaye sınıfından değil, aynı zamanda sendikal bürokratik kasttan da geliyor. Dolayısıyla tabana dayalı sağlam bir örgütlenme olmadan, karşı hamleleri püskürtmek veya boşa düşürmek mümkün olmuyor. Fakat Greif deneyimi gösterdi ki, taban örgütlülüğüne sahip bir sınıf mücadelesi daima kendi kararları ve inisiyatifleriyle karşı saldırıları, hamleleri boşa düşürerek, başarılı bir mücadele çizgisi izleyebiliyor.

Bilinçli, planlı mücadele

Greif işgali süresince döne döne altı çizildi; grev, direniş, işgal vb. eylemlerin başarısı, bu mücadelelere katılan işçilerin bilinçlendirilmesiyle doğrudan bağlantılıdır. Mücadelenin direncini, kararlılığını ve iradesini yükselten, her zaman sınıf mücadelesinin öznesi olan işçilerin bilincinin açık olmasıdır. İşçiler

grev, direniş veya işgal eylemine geçtikleri zaman, somut olarak bir patronla muhatap olsalar da, mücadeleleri, bir bütün olarak kapitalist sınıfı hedef alır. Direnişe katılan işçilerin çoğunluğunun kısa sürede, "biz sadece kendimiz için değil, aynı zamanda sınıfımız için de direniyoruz" demeleri, parçanın bütünle bağını kurmaya başladıklarını gösterir.

Bilinçlenme alanında somut kazanımların elde edilmesi, örgütlenme sürecini bir eğitim süreci gibi işletmekle diyalektik bir bağ içerisindedir. Örgütlenme sürecinde politik tartışmalar, eğitim çalışmaları, somut sorunları tartışma, fikir alma, işçilerin bu sorunların çözümlerinde izlenecek yollar konusunda görüşlerini alma, sınıf bilincini işçiye aşıl原因an, mücadeleye daha sağlam bir temelde bağlayan yollardır. Fakat bu yolların disiplinli ve düzenli yürütmesi yine taban örgütlülüğünün varlığına bağlıdır. Taban örgütlülüğünün olmadığı bir alanda bu çalışmaların yapılması mümkün olamaz.

Sonuç yerine...

Tam bu noktada Greif deneyimine bakmak gerekiyor. 44 taşeronun olduğu bir fabrikada taban örgütlülüğünün sağlam bir şekilde örülebileceğini dost-düşmana gösteren Greif işçileri, 60 gün boyunca fabrikada planlı, coşkulu, hareketli, dinamik bir direniş süreci örgütlemeyi, 60. gün sermayenin kolluk kuvvetlerinin baskınında irade göstermeyi bu sayede başardılar.

Greif işçileri, zor ama mümkün olanı başararak, sınıf kardeşlerine izlenmesi gereken yolu da gösterdiler. Sınıf hareketi sadece Greif Direnişi'yle hızlanmaz. Ancak Greifler çoğaltılarak bu süreç hızlandırılabilir. Dolayısıyla Greif Direnişi'nin bu yönünden dersler çıkarmak ve yeni Greifler yaratma çabasını hızlandırmak, günün önemli görevidir.

E. Özgür

TKİP'nin 16. kuruluş yıldönümünde yapılan konuşma...

Devrim için devrimci

Değerli dostlar, yoldaşlar,

Yeni bir yıldönümü etkinliğinde yine bir aradayız. Ekim Devrimi'nin 97'nci, partimizin kuruluşunun 16'ncı yılını kutluyoruz. Bu anlamlı günde coşku ve kıvancımızı paylaşarak gecemizi onurlandıran tüm dost ve yoldaşlarımızı, partimiz adına en içten devrimci duygularla selamlıyorum.

"Kavel'den Greif'a... İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!" gecesine hoş geldiniz!

İşçi sınıfının özel konumu

Kapitalist toplumda işçi sınıfı sonuna kadar devrimci biricik toplumsal kuvvettir. Kapitalizmi her türlü kötülüğüyle beraber mezara gömebilecek, kendisiyle birlikte sınıflı topluma son verebilecek bir tarihsel öznen söz ediyoruz. İşçi sınıfı kendinden önceki devrimci ezilen sınıflarla, işte özellikle bu yönüyle ayrılmaktadır. Kendisiyle birlikte insanlığın evrensel kurtuluşunu sağlamak, işçi sınıfını tüm öteki sınıflardan ayıran benzersiz tarihsel misyonudur. Sosyalizmin ütopyadan bilime sıçraması, işçi sınıfının modern toplumdaki bu özel konumunun saptanmasıyla gerçekleşmiştir.

Kapitalizmin tüm dünyaya yayılarak yerleşik bir düzen haline gelmesi sürecinde, iktisadi, sosyal, siyasal, kültürel tüm temel kazanımlar, proleter devrimci mücadeleler sayesinde koparıp alınabildi. Keza sömürü ve kölelik boyunduruğu vurulmuş halkların ulusal kurtuluş mücadelelerindeki en büyük itilimi, proletaryanın en büyük eylemi olan Sosyalist Ekim Devrimi yarattı. Sadece bu kadarı, işçi sınıfının kapitalizm koşullarındaki devrimci mücadelesinin bile, insanlığa evrensel kazanımlar olarak döndüğünü görmek için fazlasıyla yeterlidir.

Bununla da bitmiyor; gerek bilimsel teori, gerekse tarihsel pratik göstermektedir ki, emperyalist-kapitalist sistem içinde ezilen ve sömürülen tüm emekçi katmanları devrim ekseninde birleştirmek ancak işçi sınıfının başaracağı bir görevdir.

Parti ve siyasal sınıf çalışması

Partimiz, bir hareket olarak mücadele sahnesine çıkışını, tam da Marksizm'in işçi sınıfıyla ilgili bu teorik özünü kavramaya borçludur. Bu, aynı zamanda onun tarihsel bilincinin ve gelecek perspektifinin de kaynağıdır. Biz hem Marksizm-Leninizm'in devrimci tarihsel birikimine, hem de bilimsel sosyalizmin işçi sınıfı ile ilgili temel teorisine yaslandık. Fakat aynı bilim ve tarih bize, işçi sınıfının örgütsüzse hiçbir şey, örgütlüyse her şey olduğunu da söylemektedir. Bir yanda işçi sınıfının ideolojisini savunmak iddiasında olup da öte yandan işçi sınıfına dudak bükenler, gerçekte bütün bunları yok saymaktadırlar.

Partimiz ise sınıfa verili bilincinden değil, tarihsel misyonu ve çağımızdaki özel konumu üzerinden yaklaşmaktadır. Biz gelip geçici olana aldanmadık. Genel olarak sınıfa yabancı, ondan uzak olan, ancak hareketli anlarında sınıfı keşfeden, fakat hareket geriye çekildiği anda da unutanlardan olmadık. Gecemize seçtiğimiz şiar dahi bunun yalın bir ifadesidir. Kavel'den Greif'a kadarki tarihsel kesit ele alındığında, Türkiye işçi sınıfının, sıkıştırıldığı cendereyi parçalamayı hep de zorladığı görülecektir. Üstelik bu, sermaye düzeninin çok yönlü hegemonyasına ve kuşatmasına terk edildiği halde olabilmektedir. Sınıf hareketinin kendiliğindenlik sınırlarına takılmasının sorumluluğunu, işçi sınıfından çok öncülük iddiasındaki sol akımlar, özellikle de onların ara kademe sendikal bürokrasiyi tutan kesimi taşımaktadır. Çünkü işçileri, kolektif bir kimlik kazandıkları üretim birimlerinde, fabrikalarda, sanayii havzalarında kucaklamak yerine, mücadeleden alıkoyan ve her türden gerici burjuva ideolojisinin etkisine bırakanlar onlardır. Oysa işçi sınıfı mücadele içinde öğrenir, eylem ve mücadele içinde kendisi için bir sınıf haline gelir, tüm insanlığa mal ettiği kazanımları da bu sayede elde eder.

Partimiz "İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazacak!" şiarında billurlaşan bir perspektife sahiptir. *"Bugün artık tüm insan soyu için yakıcı bir ihtiyaç haline gelmiş olsa bile, sosyalizm yine de temelde işçi sınıfının ve emekçilerin sorunudur, bu gerçeği hiçbir biçimde unutamayız. Sosyalizm ancak, işçi sınıfı bağımsız devrimci bir güç olarak burjuvazinin karşısına dikilir ve onu yıkmak üzere emekçileri kendi etrafında birleştirebilirse, bir özlem olmaktan çıkıp bir gerçek haline gelebilir."* Bu bakış açısının ürünü olarak en baştan itibaren tüm gücümüzü siyasal sınıf çalışmasına yoğunlaştırdık. Zira işçi sınıfı öz deneyimi temelinde eğitilip donatılmadıkça, güncel ve genel sorunlara karşı eylem ve mücadeleye çekilip devrime kazanılmadıkça, devrim ve sosyalizm iddiasının lafazanlıktan öteye geçmeyeceğini biliyorduk.

O yüzden en baştan beri partiyi sınıfın bağrında inşa etmeye, partiyle sınıfın devrimci organik birliğini yaratmaya odaklandık. Partimizin fabrika eksenli siyasal sınıf çalışması, henüz bu birliği yaratamamış olsa bile, kendisini devrimci bir sınıf partisi olarak var etmesinin maddi zeminini oluşturmaktadır. Partimiz devrimci kimliğini, örgüt ve kadro yapısını, devrimci moral değerlerini inşa etmeyi ve kalıcı kılmayı da tüm güçlüklerle karşı siyasal sınıf çalışmasındaki devrimci ısrara ve sürekliliğe borçludur.

Devrimci bir işçi eylemi olarak Greif Direnişi

Bugünkü etkinliğimizin ana gündemini oluşturan Greif Direnişi, sınıf içindeki uzun soluklu çalışmamızın, yılları bulan emeğimizin hiç de boşa gitmediğinin

özlü, canlı ve çarpıcı bir örneği olarak orta yerde duruyor. Şayet partimiz siyasal sınıf çalışmasının zorlukları karşısında soluğunu tutamasa, kolay olanın cazibesine kapılsaydı ne Greif'a önderlik eden devrimci işçiler yetiştirebilirdi ne de böyle bir direnişin onurunu taşıyabilirdi.

Greif üzerinde uzun uzadıya durmayacağız. Partimiz, Greif'ın derslerini sınıfa mal etmek konusunda henüz yapacağı pek çok şey olsa da, direnişin anlaşılmasını sağlayacak epeyce değerlendirme yapmış bulunmaktadır. Burada yalnızca iki temel noktanın altını çizmek istiyoruz. Birincisi, Greif Direnişi, sınıfın bağrında potansiyel olarak her zaman var olan devrimci eylem, inisiyatif ve enerjinin öncü devrimci müdahaleyle birleştiğinde, işçilerde nasıl bir değişim yaratılabildiğini çarpıcı bir şekilde göstermiştir. Burjuva ideolojik ve kültürel hegemonyayı parçalamanın yolu net bir şekilde açığa çıkmıştır. Ve Türkiye'de Greif benzeri sayısız fabrika devrimci müdahaleyi beklemektedir.

İkincisi, devrimci bir işçi eylemi olarak Greif Direnişi, tüm dünyada işçi sınıfına vurulmuş en ağır pranga olan taşeron sistemini hedeflemesi ile sınıf mücadelesinde çok özel bir yer

parti, devrimci sınıf!

tutmayı fazlasıyla hak etmektedir. Eğer sınıf devrimcisi öncü işçiler dar bir bilinçle bakıyor olsalardı, bunu pek de dert etmez, ücret artışları vb.nde anlaşılarak günü kurtarmaya bakarlardı. Oysa onlar, işçi hareketinin önündeki en temel engele saldırdılar. Dolayısıyla Greif direnişinin akıbetini, geçici yenilgilerin bozguna uğrattığı sıradan bilinçle kavramak, tarihten, sınıf savaşımından hiçbir şey anlamamak demektir.

Emperyalizmin çok yönlü bunalımı derinleşirken...

Değerli dostlar, yoldaşlar,
İşçi sınıfının devrime kazanılarak mücadele sahnesine çıkarılması, günümüz dünyasının en yakıcı ihtiyacı olmayı sürdürmektedir. Bu ihtiyaca yanıt verilmeden, emperyalist-kapitalizmin uzun yılları bulan tıkanıklığı ve genel bunalımına rağmen ayakta kalabilmesi, yönetebilmesi, bir başka deyişle insanlığı yıkıma sürüklemesi önlenemeyecektir. Oysa dönem, nereden bakılırsa bakılsın, bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemidir. Emperyalist sistem çok yönlü bunalımının faturasını, insanlığa, uygarlığa ve doğaya ödetmekte, her bakımdan geri dönülmez tahribatlar yaratmakta, toplumları sosyal, kültürel, ahlaki çürümenin karanlığına

itmektedir. 2000'lerin başından bu yana dünya, keskinleşen emperyalist nüfuz mücadelesinin, tırmanan savaş ve saldırganlığın, bölgesel boğazlaşmaların arenası durumundadır. Bu savaşların yoğunlaşma sahası ise bir kez daha Ortadoğu'dur.

Öte yandan 2008 mali çöküntüsünün ardından, 2010'dan itibaren patlak veren yeni kitle hareketleri ve halk isyanları dalgası, devrim için mayalanmanın sürdüğünü de göstermekte, dünya burjuvazisini oldukça zorlamaktadır. Örneğin ABD'nin başını çektiği batılı emperyalist ittifakın, dünyayı dizayn etme politikaları bu dönemde tam bir çöküş yaşamıştır. Artık hiç kimse GOP'tan, BOP'tan bahsetmiyor. Ya da örneğin Haziran Direnişi'yle başlayıp, ikinci Mısır-Tunus isyan dalgasıyla devam eden süreçten sonra "ılımlı islam", "model ülke" yavellerinden eser kalmamıştır.

Fakat son yılların bütün bu gelişmeleri devrimci önderlikten yoksun, işçi sınıfının devrimci eksenine bağlanmadıkları sürece, sosyal patlamalar ve halk isyanlarının geçici olarak da olsa yatıştırılabildiğini, hatta emperyalist manevralarla yedeklenebildiklerini de göstermektedir. Her şeye rağmen, bu sınırlarda kalsalar bile, halk hareketleri bir kez daha ispatlamıştır ki, 2011'de Libya'nın yerle bir edilmesiyle başlayıp, Suriye ile devam ettirilen emperyalist savaş, emperyalizmin bölge halklarına sunabileceği yegane "model"dir. Tüm dünyada işçi ve emekçilerin tiksintiyle izledikleri dinci-gerici çeteler ve kirli savaş vahşeti ise bu modelin başlıca ürünüdür. Emperyalistler, kendi canavarları olan bu gruplar aracılığıyla başta Kürt halkı olmak üzere bölge halklarına hem caniyane bir savaşın yıkım ve acısını yaşatmakta, hem de kurtarıcı edalarında, halkların mücadele dinamizmini ve direnişini ehlileştirip boğmaya çalışmaktadırlar.

Türkiye'de yeni Greif'lar için biriken olanaklar

Dört bir yanının emperyalist müdahaleler ve halklar boğazlaşmasıyla çevrelendiği, geçtiğimiz yıl büyük bir sosyal patlamayla sarsılan Türkiye'de de devrimci mücadelenin ihtiyaçları açısından en temel sorun, işçi sınıfının bağımsız örgütlü bir güç olarak mücadele sahnesine çıkamamış olmasıdır. Şüphesiz Türkiye'de AKP eksenli dinsel gerici akım son bir buçuk yıldır sürekli kan kaybetmekte, moral ve özgüven yitimi yaşamaktadır. Son iki seçimden galip çıkması, onun derdine çare olamamıştır.

Haziran Direnişi ile içerde ve dışarda büyüğü bozulan, emperyalist efendileri nezdinde itibar kaybeden AKP iktidarı, aynı zaman dilimi içinde bir de bölge eksenli dış politikasında tam bir iflas yaşamıştır. Son Kobanê direnişi ve Kürt sorunu eksenli gelişmeler bunu ayrıca derinleştirmektedir. Bütün bunlar, ekonomideki çöküş birikimleriyle birleşip, onun günümüzdeki aşırı saldırganlığını ve despotik yönetme

anlayışını daha fazla ön plana çıkarmaktadır. AKP'nin ve dümenini tuttuğu sermaye düzeninin bu saatten sonra işçi sınıfı ve emekçi kitlelere bundan başka verebileceği bir şey kalmamıştır. İşçi katliamlarını "fitrat"la açıklayan, toplumu faşist baskı ve devlet terörüyle hizada tutacağını sanan bu karanlık zihniyete karşı, işçi sınıfı ile tüm emekçi ve ezilen kesimlerde sürekli bir hoşnutsuzluk ve tepki birikmektedir. İşçi eylemlerindeki artış ile kitle hareketindeki dinamizm bunun ifadesidir ve yeni Greif'lar için koşullar her zamankinden daha elverişlidir.

Fakat ana gövdesiyle tasfiyeci liberal çöküntü içindeki liberal solun aklına bu koşullarda parlamenter hayalleri yaymak, düzen içinde liberal sol bir alternatif olarak sivrilme dışında bir şey gelmiyor. Bu çöküşün ve tasfiyeci çürümenin yarattığı bir akıl tutulmasından başka bir şey değil. O yüzden kitle hareketinin militanlığı ve devrimci kitle şiddeti karşısında hızla ürküntüye kapılmakta, tıpkı Haziran günlerinde olduğu gibi, Kobanê eylemleri sırasında da gönül rahatlığıyla itfaiyeciliğe soyunabilmektedirler. Benzer bir tutum Greif Direnişi karşısında da sergilenebilmiştir. Sınıf çalışmasından sendikal bürokrasi içinde koltuk kapmayı anlayan akımlar, bu militan işçi direnişinde, dahil oldukları köhnemiş çarkların sonunu görüp ürküntüye kapılarak, ya açıktan düşmanlık yaptılar ya da direnişi görmezden gelip yalnızlaştırmayı seçtiler.

Partimiz içinse yeni Greiflar için oluşan birikimler, sınıfı devrime kanalize edebilmenin ve bağımsız devrimci bir işçi hareketi geliştirmenin imkanındır. Zira devrimci mücadelenin ihtiyaçları açısından en temel sorunun çözümü buradan geçmektedir.

Öne çıkan Kürt sorunu ve devrimci çözüm ihtiyacı

Bu aynı şeyi, Türkiye'nin öteki temel sorunlarından biri olarak Kürt sorunu konusunda da söyleyeceğiz.

Bölgedeki son dönemin gelişmeleri, Kürt halkının 2012 yazındaki Rojava inisiyatifi ve dinci çetelere karşı Kürt hareketi önderliğinde Şengal, Mahmur ve Kobanê'de sergilenen büyük direnişler, hem Kürt sorununu bölgesel düzeyde öne çıkarmış, hem de Kürt hareketine büyük bir prestij kazandırmıştır. Emperyalistler ve Türkiye başta olmak üzere bölgesel işbirlikçileri, Kobanê'de ummadıkları bir direniş görünce sözümona yardım eli uzatarak Kürt halkının kazanımlarına göz dikmiş bulunuyorlar. Kürt hareketini ne yapıp edip ehlileştirmek, ondan bölgesel çıkarları doğrultusunda yararlanmak egemenlerin görünürdeki temel politikası haline gelmiştir. Zira önderliğindeki zaafa rağmen Kürt halkının özgürlük tutkusu ve umudu, devrimci kurtuluş özleminin yarattığı fedakarlık, direngenlik ve mücadele azmi bölge haklarına ilham vermeyi sürdürmektedir.

AKP yönetimindeki Türk sermaye devleti ise Kürt halkının kazanımlarını boğma politikasını kendi tarzında icra etmektedir. İki yıl boyunca kullandığı en temel araçlarından ilki, Suriye’de palazlanmalarına muazzam katkılar yaptığı dinci-gerici çeteler oldu. İkincisi ise Rojava çıkışı ile yaşadığı sıkışmadan kurtulmak için gündeme getirdiği “çözüm süreci” manevrasıydı. Rojava’ya karşı iki yıl boyunca sürdürülen kirli savaşa rağmen hala da sürdürülebilir “çözüm süreci” oyalaması AKP’den başka kimin işine yaramıştır? Bunu görebilmek için, Türkiye’deki siyasal gelişmeler bir yana, son Kobanê direnişi de mi yetmiyor?

Kürt hareketinin “çözüm süreci”yle demokratik cumhuriyet ve demokratik özerklik çizgisine koşulsuzca kapaklanan kuyrukçu dostlara ihtiyacı olabilir. Fakat Kürt halkının gerçek özgürlük ve eşitlik için işçi sınıfı ve emekçiler ile birleşik devrimci mücadeleye yönelmek dışında bir seçeneği yok. Zira onun özgürlüğü önündeki en temel engel olan Türk sermaye devletinin yıkılmasının başka olanağı da, “kurulu düzen aşılmadıkça ulusal sorunun köklü ve kalıcı bir çözümü de yoktur. Bu hiçbir biçimde Kürt halkının büyük bedeller ürünü olarak elde ettiği kazanımları küçümsediğimiz anlamına gelmemektedir. Ama biz bunların devrimci bir çizgide yürütülen mücadelenin ürünü olduğunu da biliyoruz ve bu çizgide bir mücadele sürdürülmediği sürece korunamayacağını da...” Bir kez daha vurgulamak istiyoruz ki, Kürt halkının ütopyalara değil, Ekim Devrimi’nin tarihsel pratiğiyle doğrulanmış devrimci çözüme ihtiyacı var. Ve bu, halkların özgür, eşit, kardeşçe birliğine dayalı sosyalist cumhuriyetten başkası değildir.

Sınıf eksenli çalışmaya yüklenecek, devrimci örgütü güçlendireceğiz!

Dostlar, yoldaşlar,

Partimiz yeni mücadele yılına Greif Direnişi’nin politik ve moral gücüyle girmektedir. Yeni Greif’lar yaratmak hedefiyle sınıf eksenli çalışmayı yoğunlaştırmak, partiyle sınıfın devrimci birliğinde sığrama sağlamak partimizin en öncelikli hedefidir. TKİP bunu, illegal-ihtilalci örgütlenmeyi sınıf eksenli çalışma içinde büyütmeyle birlikte ele almaktadır. Günümüz dünyasında çok daha hayati önem kazanan devrimci örgütü güçlendirmek, solun iki reformist program etrafında kümelenildiği, her şeyin parlamenterizme endekslediği koşullarda, tasfiyeciler-liberal cereyana göğüs germenin temel koşulu durumundadır. Partimiz tek başına kalsa bile bu zorlu çabalardan bir an olsun vazgeçmeyecektir. Sınıfı sermaye düzenine karşı ideolojik-politik ve örgütsel olarak donatmak bu çaba içinde başarılacak, sınıfın mücadele mevzileri her türden sendikal koruculardan bu sayede arındırılacaktır.

Siyasal sınıf çalışmasına yüklenerek sınıfı devrime hazırlamak, partiyle sınıfın devrimci birliğini yaratmak geçmiş devrimci kuşaklara borcumuz olduğu kadar, gelecek kuşaklara karşı da vazgeçilmez sorumluluğumuzdur!

Hepinizi içten devrimci duygularla bir kez daha selamlıyorum.

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!

Kasım 2014

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

TKİP’nin 16. kuruluş yıldönümü etkinliği...

Coşkulu, devrimci ve asgari bir başarının ifadesi bir etkinlik gerçekleştirdik

Yurtdışındaki komünistler olarak, partimizin 16. yılını, Almanya’nın Wuppertal kentinde yapılan “Kavel’den Greif’a... İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!” şiarlı bir etkinlikte selamladık.

Gecenin temel şiarı ve gerekçesi

Gündemde İŞİD adlı ölüm makinesinin Kobane’ye dönük saldırısı ve buna karşı ortaya konan destansı direniş vardı. Buna rağmen etkinliğimizin şiarını “Kavel’den Greif’a, işçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!” olarak belirledik. Bunu gece çağrımızda şöyle gerekçelendirmiştik:

“Bu şiarı son derece anlamlı buluyoruz ve parti olarak fazlasıyla önemsiyoruz. Zira, bu şiar, insanlığın ve dünyamızın bugünkü en temel ve en acil ihtiyacını vurgulamakla kalmıyor, bu ihtiyacın karşılanmasına önderlik edebilecek biricik sınıfın, işçi sınıfının er-geç bunu başaracağına duyulan güçlü devrimci inancı da dile getiriyor.

Dünya işçileri ve ezilen halkları bugün döne döne ölüm ve acıdan, sınıfsal ve ulusal her türden kölelikten ve karanlıktan kurtulamıyorsa, bunun temel nedeni kapitalist sınıfa karşı işçilerin birliğinin ve emperyalizme karşı ezilen halkların devrimci temelde kader birliğinin henüz kurulamamış olmasıdır. Bir diğer ifadeyle, en temel sorun toplumun emekçilere önderlik etme yeteneğine sahip yegane sınıfı olan işçi sınıfının devrimci hazırlıksızlığı, olayların seyrini devrime doğru büyütememesi ve kendisiyle birlikte ezilen halkların da yegane kurtuluş yolu olan sosyalizm için mücadeleyi yükseltmemiş olmasıdır.

Biliyoruz ki, sosyalizm sömürünün, baskının, yoksulluğun, aşağılanmanın, gelecek güvencesinden yoksunluğun pençesinde kıvranan işçi sınıfı ve emekçiler için yaşamsal bir ihtiyaçtır. İşçi ve

emekçilerden öte, tüm bir insanlık bugünkü kapitalist emperyalist barbarlık düzeninden kurtulacaksa eğer, bu ancak sosyalizm sayesinde olabilir ve sosyalizm sayesinde olacaktır. Kapitalist emperyalizmin işçi ve emekçilere, ezilen halklara hazırladığı felaketli sondan kurtulmanın bunun dışında bir yolu, bundan başka bir olanağı yoktur.

“Geçtiğimiz yılı büyük Haziran Direnişi ile karşılamıştık. Onu küçük ama kararlı bir dizi işçi direnişi ve ardından da Greif Direnişi izledi. İşçiler, İstanbul/Hadımköy’de kurulu bu fabrikayı işgal ettiler. Fabrika işgali tam 60 gün sürdü. Partimizin yılları bulan emeğinin ürünü bu direniş, sınıf hareketinde yeni bir dönemi başlattı, tıpkı 60’lı yıllardaki Kavel direnişi gibi sınıf hareketinde derin bir iz bıraktı. Ve bir kez daha, bundan böyle önümüzdeki yılların, sosyal sınıf mücadelelerinin damgası vuracağı bir dönem, yeni kalkışmanın da işçi sınıfının Haziran’ı, bir başka söyleyişle, proletarya sosyalizmi dönemi olarak yaşanacağına olan inancımızı güçlendirdi.”

Gece öncesi

az çok doyurucu bir ön çalışma yürüttük

Gece çalışmasının başarısının bu şiarın anlamını ve önemini emekçilere anlatılmasına bağlı olduğunun altını çizerek yola koyulduk.

Yaklaşık bir ay süren gece çalışması sırasında binlerce afiş ve el ilanı tükettik. Çalışma yürüttüğümüz ülke ve kentlerin en işlek meydan ve sokaklarını, ilericiler ve devrimci kurumların panolarını bu materyallerimizle donattık. Bu çerçevede, başta geceye ev sahipliği yapacak olan kent ve çevre kentler olmak üzere, her yerde az çok doyurucu bir çalışma kapasitesi ortaya koyduk.

Öte yandan, her defasında yaptığımız gibi bu yılki gece çalışması sırasında da, devrim ve sosyalizm vurgusu yapan, kararlı ve tok biçimde emekçilere bu hedefleri gösteren partimiz için vazgeçilmez olan sloganlarda ve yine bir vazgeçilmezimiz olan komünizme ait sembollerde ısrar ettik. Kızıl renklerden yine taviz vermedik. Bir kez daha, emekçilerin karşısına kızıl renklerle, parti, sınıf, devrim ve sosyalizm şiarları ve üzerinde komünizme ait sembollerin olduğu materyallerle çıktık. Kimi kentlerde her zamanki gibi, yoğun biçimde duvarlara asılan bu materyallerimizin emekçilerin dikkatini çektiğini ve dahası, sergilendiği zaman tok ve ilkeli duruşumuzun emekçilerde sempati yarattığını söyleyebiliriz.

İşe başlarken, gece çalışmasının salt pratik bir koşuşturma olmadığını, bir siyasal kitle çalışması olduğunu ve böyle yürütülmesi gerektiğini belirtmiştik. Aslolanın materyal tüketmek olmayıp, emekçilerle bire bir temas olduğunu, başarının da bununla geleceğinin altını çizmiştik. Çalışmadaki başarı ölçüsünün de emekçi evlerini ziyaret olduğunu vurgulamıştık. Yeterince olmasa da, bunu yapmaya çalıştık. Özellikle etkinliğin yapılacağı kent ve çevresinde çok sayıda emekçi evini ziyaret ettik. Bu ziyaretler sırasında tok bir biçimde işçi ve emekçilere, sınıfsal, ulusal, dinsel, cinsel ve mezhepsel tüm sorunların çözüm gücünün emekçi sınıfları da etrafında birleştirmiş işçi sınıfı ve kurtuluşun da ancak ve ancak sosyalizmle olanaklı olduğunu anlattık. Yine Kobanê gündeminin de tetiklemesi ile partimizin Kürt sorunu, Kobanê direnişi, “çözüm süreci”, IŞİD, emperyalist saldırganlık ve savaş, devrimci çözüm vb. konularındaki görüşlerini açıklama fırsatı bulduk. Hararetli tartışmalar yaptık. Politik kimi toplantılara, konferanslara katılma imkanı bulduk, bu aynı şeyleri oralarda da anlattık. Bu vesilelerle gecemizin şiarını daha etraflıca anlatma imkanı da bulduk. Bu dönemde yapılan yürüyüş ve mitingler, çeşitli çevrelerin düzenlemiş olduğu etkinlikler ve düşünler, propaganda materyallerimizin dağıtımı ve etkinliğe dönük çağrı yapmamızın bir başka imkanı oldu.

Güçlerimizin ve imkanlarımızın, bundan kaynaklı olarak da çalışmamızın zayıf olduğu yerlerin dışındaki çalışma alanlarında geçen yıllardan daha iyi bir çalışma kapasitesi ortaya konulduğunu söyleyebiliriz. Daha planlı, daha hedefli, daha organize ve daha gayretliydik. Ancak, yurtdışı toplamında, çevremizi ve emekçileri etkinliğe katmak konusundaki sıkıntıların sürdüğü de bir gerçektir ve hala aşılmayı bekliyor.

Devrimci, coşkulu ve asgari bir başarının ifadesi bir etkinlik gerçekleştirdik

Oldukça hareketli ve yoğun bir çalışmanın ardından etkinliğin yapılacağı güne geldik.

Etkinlik salonunu, başta ana sahnesi olmak üzere, üzerinde komünist hareketin en temel şiarlarının yazılı olduğu pankart, poster ve komünizme ait sembollerle boydan boya kıvıla boyadık. Bu ise, daha baştan heyecan yaratıcıydı ve devrimci bir atmosferin oluşmasına yol açtı. Bunun kendisi, gecede sunulan çalışmaların yarattığı heyecan ve coşku ile birleşti ve geceye zaman zaman oldukça coşkulu bir atmosferin hakim olmasını sağladı. Sık sık parti sloganları haykırıldı.

* Her yıl olduğu gibi bu yıl da gece programına sade bir içerik hakimdi. Tümüyle kendi çalışmamızın eseri olan gece programı, temel şiarının içeriğine uygun olarak hazırlanmıştı. Dikkate değer olan ve taraflı tarafsız herkes tarafından dile getirilen ise,

bu kez sunucularından, salon görevlilerine, slogan atmakla görevlendirilenlerden yemek satışı yapanlara dek herkesin tatmin edici disiplinle çalışması ve bu anlama gelmek üzere gecenin organizasyonundaki başarıydı.

Bunun dolaysız sonucu olarak, program sunucular tarafından gerçekten de planlandığı gibi ve hiçbir aksamaya uğratılmadan akıcı biçimde sunuldu. Bu ise gecenin başından sonuna dek katılımcılar tarafından, yerlerinden kalkmadan, gözle görülür bir ilgiyle, dikkatle ve heyecanla izlenmesini sağladı. Bu, başka çevrelerin etkinliklerinde rastlanılmayan bir durumdu ve başarıyı koşulladı. Hiç kuşkusuz, gecede çalışmalarını sergilemek için sahne alan grupların sahnedeki duruşları, toklukları ve çalışmalarını başarı ile sunmalarının bundaki payı büyüktü.

Gece programı her zamanki gibi esas olarak kendi öz çalışmamızın ürünlerinden oluşuyordu ve yine kendi güçlerimiz tarafından sergilendi. Farklı olan, sahne alan her grubun, çalışmalarını bu kez amatör bir ruhla, ama, gerçekten de profesyonelce sergilemeleri idi. Bu ise kendiliğinden heyecan yarattı, anında alkışlarla karşılandı, coşkulu sloganların atılmasını tetikledi. Gecenin niteliğini arttıran bir rol oynadı.

* Etkinlik Kobanê direnişinin gündeme oturduğu bir dönemde gerçekleştirildi. Doğal olarak bu vesileyle Kobanê direnişi ve Kürt halkıyla dayanışma çağrısı yapıldı, emperyalist saldırganlık ve savaşa dikkat çekildi, bu çerçevede Türkiye ve Ortadoğu'nun emekçi halklarının karşı karşıya oldukları tehlikelere değinildi ve merkezinde işçi sınıfımızın olduğu, direnen halkların birleşik devrimci direnişi için seferberliğin yakıcı bir ihtiyaç olduğunun altı çizildi. Bunun yakıcı bir görev ve sorumluluk olduğu vurgulandı. Fakat bunun yanısıra, toplumun ve insanlığın geleceği olan devrimci sınıfa, işçi sınıfına ve Kürt sorunu da dahil, tüm temel toplumsal sorunların yegane çözümü olan devrime ve sosyalizme kuvvetli bir vurgu yapıldı. O kadar ki, başta gecenin konuşması olmak üzere, gecede sergilenen her şeyin eksenine bu kuvvetli bakış oturtuldu. Geceyi devrimci ve anlamlı hale getiren en önemli özellik de buydu.

Bu arada, Kavel'den Greif'a, Türkiye işçi sınıfının '60-'70'li yıllarını hatırlatan ve Greif işgali ile geldiği yere işaret eden, parti, sınıf, devrim ve sosyalizm temel vurgusunu yineleyen sinevizyon, oldukça anlamlıydı, işçi sınıfımızın tarihine derin izler bırakan Greif Direnişi'nin devrimci anılarını yeniden hatırlattı, salonda belirgin bir coşkuya neden oldu.

Partimizin misyonu ve ayırıcı konumuna yapılan vurgularsa tüm salon tarafından “Yaşasın TKİP!” sloganı ile karşılandı.

* Geceye TKP/ML, MKP, MLKP, DEV-GENÇ, Kaldıraç, Proleter Devrimci Duruş ve Anadolu Federasyonu ile yerli devrimci partilerden MLPD de katılıp standlar açtılar. Ayrıca MLKP, MKP, PDD, MLPD ve Filipin Komünist Partisi gönderdikleri mesajlarla geceyi selamladılar.

Yine her yıl olduğu gibi bu yıl da, başta İstanbul ve Ankara İl örgütleri olmak üzere, partimizin ülke örgütleri ve TKİP dava tutsakları oldukça anlamlı mesajlar gönderdiler. Geceyi selamlayan her mesaj salonda heyecana yol açtı, alkış ve devrimci sloganlarla karşılandı.

Sonuç yerine

Bu yılki parti etkinliğimiz katılımdaki nispi zayıflık dışında her bakımdan başarılı bir etkinlik oldu. Ortaya koyduğumuz çalışma kapasitesi ve gecede sergilenen başarılarından hareketle, herkesin beğenisini kazanan bir etkinlik gerçekleştirdiğimizi söyleyebiliriz.

TKİP-Yurtdışı Örgütü
(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

16. yıl etkinliğine parti örgütlerinden mesajlar...

Toplumumuzun devrimci geleceği TKİP, işçi sınıfı hareketinin devrimci geleceği Greif...

Gelecek bizimdir!

Sevgili dostlar, yoldaşlar!

"Kavel'den Greif'a, işçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!" şiarıyla düzenlediğiniz gecemizi devrimci inancımız ve coşumumuzla selamlıyoruz. Bu şiarın yükselttiği çağrı, yeni bir dünyanın davetidir.

Emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarının emekçilere kan kusturduğu bir dönemde, Kobanê'de Kürt halkının direniş ruhuyla, İstanbul'un dört bir yanında direnen işçilerin disipliniyle, dünyada ayağa kalkan emekçilerin inancıyla, Greif Direnişi'nin yarattığı coşkuyla, yeni dünyanın davetine yanıt veriyoruz!

"Yeni bir devrimci yükseliş dönemi sınıf devrimciliği dönemi olacaktır. Devrimciliğin sınıf zemini üzerinden, sınıfın ideolojisiyle, politikasıyla, değerleri ile yapılabildiği bir dönem, sola ve sosyalizme proletarya sosyalizminin damgasını vurduğu bir dönem olacaktır" dedik. Ve Haziran günlerinin ardından, "Haziran başlangıç, işçi sınıfı gelecek!" dediğimiz günlerde, Greif Direnişi'ni selamladık.

"Parti iktidara aday örgütlü yapıdır. İktidar ise politik savaşım ile kazanılır." İşçi sınıfının politik savaşımında Greif artık bir çığırdır. Siyasal sınıf hareketi için bir eşğin ifadesidir.

TKİP IV. Kongresi'nin ardından komünistlerin sınıfı devrime kazanma seferberliğinin bir ürünüdür.

Bu çerçevede belli noktaları vurgulamak istiyoruz.

Greif, işçi sınıfının iktidara aday olabilecek tek sınıf olduğunu bir kez daha göstermiştir. Sınıftan kaçan, devrimden dönen, iddiasını yitiren sola verilmiş son

derece anlamlı bir yanıt olmuştur.

Greif, politik bir işçi eylemidir. Devrimci sınıf önderliği altında örgütlenen işçi sınıfının neleri başarabileceğini göstermiştir.

Türkiye işçi sınıfı hareketi tarihinde gerçek bir çığır, reformist anlayışlara ve sendikal bürokrasiye atılmış bir tokat olmuştur.

İşgal eylemi bir öfke patlaması değil, taban inisiyatifinin açığa çıkarılması üzerinden adım adım örülen bilinçli bir sürecin ürünüdür. Sınıfın partisinin iradesi, ısrarı, kararlılığı sayesinde açığa çıkarılan bir süreçtir. Greif'teki örgütlenme sürecine ve direnişe yön veren sınıf bakış açısı, aynı anlama gelmek üzere devrimci sınıf çizgisi olmuştur. Dolayısıyla Greif'in onuru, işçi sınıfı şahsında partimizindir.

Dostlar, yoldaşlar!

Yeni tarihsel çağın çağrısı bizleri işaret ediyor. Bu çağrıya yanıt verecek, yeni Greiflar'ı yaratma sorumluluğu ile "varolana saldırıp, değiştireceğiz!" işçi sınıfının komünist öncüleri olarak, parti bayrağımızı Yeni Greiflar'la dalgalandırmaya devam edeceğiz.

Devrim bayrağını ancak yeni dönemi göğüsleyebilecek, Marksizmi sınıf özülüyle kavramış olan partimiz taşıyabilir. "TKİP toplumumuzun devrimci geleceğini kucaklamanın partisidir." Greif ise "Türkiye işçi sınıfı hareketinin devrimci geleceğidir." Aralarında kopmaz bir bağ vardır. İşte bu yüzden gelecek bizimdir!

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Şan olsun şanlı Ekim Devrimi'nin 97., Komünist hareketin 27., Yeni Ekimlerin partisinin 16. yılına! İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

İstanbul İl Komitesi

Yeni Haziranlar işçi sınıfı ile gelecek...

Merhaba dostlar, merhaba yoldaşlar!

"Kavel'den Greif'a... İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!" şiarıyla gerçekleştirdiğiniz etkinliğinizi Ankara'dan komünistler olarak tüm devrimci coşumumuzla selamlıyoruz.

Arap isyanlarından Wall Street eylemlerine, Haziran'dan Kobanê direnişine, dünya ve bulunduğumuz coğrafyadaki her gelişme, bunalımların ve çalkantıların içinde, devrimler dönemini muştuluyor.

On yıllardır toplumun en geniş kesimlerinde biriken hoşnutsuzluk, işçi sınıfı içinde de mayalanmaya devam ediyor. Haziran Direnişi'nin ardından kitlesel ve militan 1 Mayıs eylemleri, kapitalizmin vahşi kâr hırsının sonucu gerçekleşen iş cinayetlerine karşı gelişen tepkiler, kentimizde asimilasyon politikası anlamına gelen cami-cemevi projesine karşı gerçekleşen protestolar, Kızılay yasağına karşı her vesileyle yaşanan eylemler bunun göstergesidir. Ancak biliyoruz ki, yeni Haziran'lar, tarihin değiştirici dönüştürücü öznesi, tek devrimci sınıf olan işçi sınıfı ile gelecek.

Sınıfımızın tarihi, Paris Komünü'nden şanlı Ekim Devrimi'ne, ülkemizde 15-16 Haziran'lardan Kavel direnişine, işçi sınıfının tarihsel devrimci rolünü gösterdi. Bugün Greif Direnişi de, yeni dönemin ilk işaret fişegi olarak, işçi sınıfının geleceğini temsil ediyor.

Dostlar, yoldaşlar!

Bugün ucuz işgücü olarak çalışan, sömürü çarkları içinde öğütülen işçi sınıfının, çifte baskı ezilmişlik cenderesine alınan kadınların, geleceksizliğe mahkum edilen gençliğin, haklı ve meşru talepleri yok sayılan Kürt halkının gerçek kurtuluşu, işçi sınıfı önderliğinde gerçekleşecek bir devrimle olanaklıdır. İçinden geçtiğimiz tarihsel süreç, koşulları olgunlaştırdığı gibi, yeni Greifler de süreci hızlandırıp yakınlaştıracaktır.

Sosyalizmin kazanacağına dair sonsuz inancımızla sizleri devrimci coşkimuzla selamlıyoruz!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Yaşasın TKİP!

Ankara İl Komitesi

Gelecek sosyalizmdir, gelecek ellerimizde!

Merhaba kızıl bir geleceğe inancı gözlerinde ışıtanlar,

Kızıl yüreklerinde rengarenk bir yeryüzünün sevdasını taşıyanlar merhaba...

Merhaba işçi sınıfının devrimci programını bayraklaştıranlar,

Kızıl geleceğimizin yolunda omuz omuza yürüdüklerimiz merhaba...

Günler sancılı yoldaşlar... Bu sancı yeni doğumların habercisidir. Bizlerin ellerinde şekillenecektir doğacak yeni toplum. Ondandır ki durmak yoktur bu koşuda, teslim olmak yoktur. Duranlar gerilemektedir, duranlar burjuvazinin rüzgarında savrulmaktadır. Oysa bu topraklarda devrimcilerin koşma zamanıdır.

Geleceğin çağrısı var bizlere yoldaşlar! Geleceğin kızıl ufku ileren yolda güneşe uğurladıklarımızın sesleri kulaklarımızda. Bu ses Habip'in sesi, bu ses Ümit'in sesi, bu ses Hatice'nin sesi, bu ses Alaattin'in sesi... Yoldaşlarımız diyorlar ki; "Dalgalanıyor partimizin bayrağı her birinin elinde, ve gün gelecek dalgalanacak fabrikalardan sokaklara dökülen her bir işçinin elinde. Gelecek sosyalizmdir, gelecek ellerimizde!"

Geleceği mayalayan partimiz TKİP diyor ki; "Savaşlar, bunalımlar ve devrimler çağındayız. Et ve tırnak gibi olmalıyız işçi sınıfıyla." Bizler de Gebze'den komünistler olarak diyoruz ki; "Kavel'de yakılan mücadele ateşi Greif'ta meşaleye dönüşmüştür. Bu meşalenin kıvılcımları Gebze'nin fabrikalarını tutuşturacaktır. Bunun inancıyla, partimizden aldığımız bilinç ve güçle yeni Greif'ları yaratmak için yükleniyoruz güne!"

Selam olsun yoldaşlar, "Kavel'den Greif'a işçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!" gecenize!

Selam olsun işçi sınıfının devrimci partisi, partimiz TKİP'ye!

Gebze'den komünistler
(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

Sol örgütlerden 16. yıl etkinliğine mesajlar...

Filipin Komünist Partisi'nin, Türkiye Komünist İşçi Partisi'ne dayanışma mesajı

Filipin Komünist Partisi, Wuppertal'da düzenlemiş olduğunuz gecenize, Türkiye Komünist İşçi Partisi'ne dostça ve devrimci selamlarını sunar. Gericici AKP rejimine ve Erdoğan'a karşı inatçı proleter direnişinizi içtenlikle selamlıyoruz.

Türkiye ve Filipinler'deki insanlar aynı amaca sahipler; emperyalizme ve onun kuklalarına karşı, yani Türkiye'de Erdoğan rejimine ve Filipinler'de ise Aquino rejimine karşı, gerçek özgürlüğü elde etmek ve sosyalizmi kurmak.

ABD emperyalizmi, Ortadoğu'da hegemonyal çıkarları için Türk faşist rejimini küçük ortak olarak kullanıyor. Ve bütün bölgeyi istikrarsızlaştırmak ve ABD emperyalist diktelere karşı direnen Suriye gibi egemen ülkelerde rejim değişikliklerini sağlamak için ise IŞİD gibi en gericici güçleri kullanıyor. Türkiye, kendi çıkarlarıyla örtüştüğü için ve bölgesel güç olabildiği için, ABD'nin küçük ortağı olmasına sevinmekte.

Erdoğan, bir tarafta büyük güç olma hevesi içindeyken, diğer tarafta Türkiye halkına karşı faşizan saldırılar gerçekleştirmekte. Geçen senelerde, işçi, genç ve toplumsal değişik katmanların barışçıl yürüyüşlerinin şiddete başvurarak dağıtıldıklarına tanık olduk.

Tekrar, Türkiye Komünist İşçi Partisi'ni selamlıyoruz ve gelecek senelerdeki devrimci faaliyetlerinde başarılar diliyoruz.

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele!
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
21 Kasım 2014

MLPD'nin TKİP'ye mesajı...

Sayın Yoldaşlar,

Almanya Marksist Leninist Partisi, gençlik kolu REBELL ve çocuk örgütü Rotfuchse, 22 Kasım 2014 tarihinde Wuppertal'da gerçekleştirdiğiniz geceyi devrimci duygularla selamlıyoruz.

16. mücadele yılınızı kutluyoruz. İşçi ve halk hareketi mücadelesinde partiniz bugün Türkiye'de ilk sırada geliyor. Greif işçilerinin mücadelesinde olduğu gibi. TKİP, MLPD gibi, revizyonist yozlaşmaya cevap olarak oluştu ve bütün baskı ve takibatlara direndi.

Devrimci hareketin ve işçi hareketinin uluslararası birleşmesi için mücadele, emek ve Almanya'daki sınıf hareketi partilerimizin arasındaki yoldaş bağına daha da derinleştirdi.

En son olarak İCOR, MLKP ve MLPD'nin düzenlemiş olduğu, Ortadoğu'dan ve Avrupa'dan katılımcılar ile gerçekleşen Ortadoğu Konferansı'na partiniz katıldı ve

böylece ortak çalışmamız gelişti.

Ortak çalışmamızın 2015 senesinde daha da derinleşmesini temenni ederiz; örneğin uluslararası sanayi proleteriyasının birleşmesinde, kadın ve gençlik hareketinde, Kürdistan özgürlük mücadelesi dayanışmasında veya gelişen küresel çevre faciasına karşı uluslararası direniş cephesinin inşasında...

Proleter enternasyonalizm ruhuyla, gecenize başarılar diliyoruz.

Dünya proleterleri birleşin!

Dünya proleterleri ve ezilenleri birleşin!

Uluslararası sosyalist devrim için ileri!

18 Kasım 2014

Halkların birleşik devrimci mücadelesini geliştirelim!

Değerli dostlar,

Öncelikle, etkinliği düzenleyen TKİP'li dostlarımız başta olmak üzere tüm katılımcıları, en içten devrimci duygularımızla selamlıyoruz. Sizlerin huzurunda, tüm devrim ve komünizm şehitlerini bir kez daha anıyoruz. Emperyalist-kapitalist dünya gericiliğinin, insanlığı ve doğayı, sömürü ve talan politikalarıyla ve emperyalist-kapitalist sistemin bizzat kendisine karşı mücadele eden ve tavır koyan çeşitli devrimci ve ilerici dinamikler, yine dünya gericiliğinin her türlü saldırılarına maruz kalarak bastırılmaya çalışılmaktadır. Fakat bizler işçi sınıfı ve ezilenlerin tarihsel tecrübelerinden bilmekteyiz ki hiçbir gericici politika ve saldırı insanlığın altıncağ yürüyüşünü durduramadığı gibi dünya gericiliğinin eninde sonunda hak ettiği yer olan tarihin çöplüğüne gömülmesini engelleyemeyecektir.

Proleter dünya devriminin önemli parçalarından biri olan Türkiye-Kuzey Kürdistan'da da ezilen Kürt ulusu başta olmak üzere devrimci ve ilerici güçlere yönelik, emperyalizmin uşağı faşist Türk devletinin her türlü gericici saldırı ve bastırma konsepti pervasız biçimde devam etmektedir. Bu stratejik saldırılar ancak ve ancak birleşik devrimci bir karşı koyuşla püskürtülebilir. Bu çerçevede, halkların birleşik devrimci mücadelesini geliştirmek, içinden geçtiğimiz tarihsel süreç açısından daha bir önem arz etmektedir. Bu bilinç ve perspektifle, TKİP'li siper yoldaşlarımızı ve siz değerli katılımcıları tekrardan devrimci coşkimuzla

selamlıyoruz.

Devrim ve komünizm şehitleri ölümsüzdür!
Yaşasın halkların birleşik devrimci mücadelesi!
Yaşasın devrimci dayanışma!
Maoist Komünist Partisi Avrupa Komitesi

Yaşasın devrimci dayanışma...

Öncelikle “Kavel’den Greif’a işçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!” şiarıyla düzenlemiş olduğunuz gecenizi MLKP Almanya Komitesi olarak selamlıyoruz.

Dostlar,

Başta Filistin, Suriye, Irak olmak üzere, emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından Ortadoğu kan gölüne çevrilmiş durumda.

DAİŞ çeteleri barbarca katliamlara devam ediyor. Özellikle Rojava Devrimi’ni boğmak amacıyla emperyalistler ve yerli işbirlikçileri tarafından Kobanê üzerine gönderilen DAİŞ çetelerine karşı YPG ve YPJ önderliğindeki direniş iki ayı aştı.

Rojava’da çakan kıvılcımın Kürdistan’ın diğer parçalarına da yansıtacağı hesabıyla DAİŞ çeteleri AKP öncülüğündeki faşist diktatörlük tarafından desteklenmektedir.

Türkiye’de işçi sınıfı ve emekçi halkın en ufak demokratik talebi devlet terörüyle bastırılıyor. Sermayedarların aşırı kâr hırsı uğruna iş cinayetleri artarak devam ediyor. Ere egemen sistemin zihniyeti sonucu her gün kadınlar katlediliyor. Barış ve çözüm demagojisiyle Kuzey Kürdistan’da Kürt halkının ulusal özgürlük talebi kanla bastırılıyor.

Avrupa’da krizin faturası işçi ve emekçilere çıkartılıyor. Dahası göçmen işçi ve emekçilere karşı ırkçılık giderek yükselmekte, hak gaspları artmakta ve yaşam koşulları ağırlaştırılmaktadır.

Özcesi, yaşadığımız böylesi bir süreçte gerçekleştirmiş olduğunuz etkinliğinizi bir kez daha selamlıyor, önümüzdeki süreçte mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Yaşasın devrimci dayanışma!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Yaşasın Kobanê direnişimiz!

MLKP Almanya Komitesi

İşçi sınıfının birleşik mücadele gücünü açığa çıkarmak...

Gece Tertip Komitesi’ne

Emperyalist kapitalizm bütün dünya halklarına ideolojik bombardımanın yanında açlık, sefalet, işsizlik ve fiziken imhayı dayatarak teslim almayı hedefliyor. Direnen halkların üzerine ölüm kusuyorlar.

Rojava’da olduğu gibi halkların birlikte mücadelesi, savaşı, emperyalistleri ve uşaklarını tarihin çöplüğüne atacaktır.

Başta işçi sınıfı, ezilen yığınlar ve halklar olmak üzere işçi sınıfının birleşik mücadele gücünü açığa çıkarıp savaştırdığımızda devrim ve sosyalizme doğru güçlü adımlar atmış olacağız.

Partinizin 16. Yılıni kutladığınız gecenizin, devrim ve sosyalizme hizmet edeceği inancıyla sizleri selamlıyoruz.

Kurtuluş devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Proleter Devrimci Duruş okurları
(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

TKİP dava tutsaklarından 16. yıl etkinliğine mesajlar

Devrimin partisi sınıfıyla birleşerek yeni Ekimler’in yolunu açacaktır!

Dostlar, yoldaşlar

Ortadoğu bir kez daha kan gölüne çevrilmiş bulunuyor. Miadını çoktan doldurmuş olan emperyalist-kapitalizmin yapısal sorunları karşısındaki çözümsüzlüğü, insanlığı yeniden “Ya barbarlık ya sosyalizm!” ikilemiyle yüzyüze bırakıyor.

Dün “Hitler faşizmi” olarak kendini gösteren barbarlık, bugün yeniden emperyalizmin öz be öz çocuğu olan İŞİD çetesi şahsında sergileniyor.

Kürt’ü, Arap’ı, Ezidi’si, Türkmen’i, Şii’si, Alevi’si, Hristiyan’ı, kısacası her milliyetten ve mezhepten emekçi halklar bir kez daha emperyalist-kapitalist düzenden kaynaklanan musibetlerle boğuşmak zorunda kalıyorlar.

Dostlar, yoldaşlar!

“Bunalımlar, savaşlar ve devrimler çağı” olarak tanımladığımız tarihsel sürecin bugünkü kesitinde yaşananlar komünistlerin haklılığını kanıtlamaktadır. (...)

Bugün servet-sefalet kutuplaşması hiç olmadığı kadar derinleşmiştir. Bir avuç dolar milyarderine karşılık milyonlar, en temel insani ihtiyaçlarından yoksun koşullarda yaşamlarını sürdürmektedirler. Sırf kar mekanizmasına hizmet etmediği için milyonlarca insan “önlenebilir hastalıklar” nedeniyle yaşamlarını kaybetmektedir. İşçiler, emekçiler ve ezilen halklar 19. yüzyılın vahşi kapitalizmini aratmayan kölelik koşullarını 21. yüzyılda yeniden yaşamaktadırlar.

Tüm bunların nedeni, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete ve artı değer sömürsüne dayanan kapitalist toplumsal-siyasal düzendir.

Dostlar, yoldaşlar!

Tarih, emperyalist-kapitalizmin insanlığa dayattığı tüm musibetlerden nasıl kurtulabileceğinin yollarını göstermiştir. 97. yılını kutladığımız Ekim Devrimi insanlığın yaşadığı tüm sorunların çözüm yolunu göstermiştir. Proletaryanın sosyalist iktidarında toplumsal zenginlik işçi ve emekçilerin ihtiyaçları için kullanılırken, halklar özgürlük, eşitlik ve gönüllü birlik temelinde kardeşçe bir arada yaşayabilmislerdir.

Şanlı Ekim Devrimi, çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçilerle et ve tırnak gibi kaynaşan Bolşevik Parti öncülüğünde gerçekleşmiştir. Bunun başarılmadığı koşullarda nelerin yaşandığını, Almanya’nın yiğit proletaryasının acı deneyimlerinden ve birçok başka örnekten biliyoruz.

Bu açıdan “Yeni Ekimler için ileri” şiarıyla yola çıkan komünistlerin bin bir emekle ve bedeller ödeyerek ulaştığı olduğu sınıfın devrimci partisinin 16. kuruluş yıldönümü ayrı bir önem taşıyor.

“Devrimler çağı” aynı zamanda devrime hazırlanmayı gerektiriyor. Devrimin partisi sınıfıyla birleşerek yeni Ekimler’in yolunu açacaktır. Bu inancımızla, bu anlamlı geceyi hazırlayan ve emeği geçen tüm yoldaşları ve katılarak destek sunan tüm dostları selamlıyoruz.

TKİP Davası Tutsakları adına
Onur Kara

Ekim Devrimi: İnsanlığın üzerine doğan kızıl bir güneş

Bundan 97 yıl önce Rus proletaryası ile Çarlık Rusya’sının ezilen ulusları insanlık tarihinde yepyeni bir sayfa açmıştı. Sınıflı toplumların ortaya çıkışıyla süregelen azınlığın çoğunluk üzerindeki tahakkümü ve iktidarına son verilmiş, milyonlar hem üreten hem de yöneten konumunu kazanmıştı.

Birinci emperyalist paylaşım savaşını devrim için fırsata çeviren ve namluları kendi burjuvazisine yönelten Bolşevikler, temsil ettikleri sınıfı, proletaryayı iktidara taşımışlardır. Bu büyük tarihsel olay insanlık tarihinde yeni bir dönemi başlatmıştır.

İktidarı ele geçiren proletarya, sosyalizmin inşasıyla beraber kapitalizmin çözemediği ve çözemeyeceği birçok soruna el atmış, gerçek özgürlüğün ve demokrasinin uygulayıcısı olmuştur. Kapitalizm koşullarında bir avuç sömürücü asalağın milyonlar üzerindeki ekonomik-siyasal ve her türlü baskının sürdürülmesi demek olan burjuva demokrasisi yerine proleter demokrasinin inşasıyla birlikte milyonlarca emekçi, ekmek ve su kadar yaşamsal olan özgürlüğe kavuşmuştur.

(...)

Sefil çıkarları uğruna çıkartılan bölgesel-iç savaşlar, köle pazarlarında pazarlanan kadınlar, katliamdan geçirilen mazlum halklar, ayyuka çıkan kitlesel tecavüz ve birçok kirli savaş yöntemleri, açlık ve yoksulluk içinde yaşamaya mahkum edilen milyonlar, iş cinayetleri ile katledilen işçiler, en demokratik eylemlerde dahi polis şiddeti ile katledilenler...

(...)

Ekim Devrimi’nin 70. yıldönümünde “Yeni Ekimler için!” şiarı ile tarih sahnesine çıkan Türkiyeli komünistler, son derece zorlu bir süreçte devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmişlerdir. Geçmişten köklü bir kopuş anlamına gelen bu çıkış proleter sosyalizminin de başlangıcı anlamına geliyordu. Bir yandan ideolojik-teorik, diğer yandan örgütsel-pratik çalışmayla amaçlanan öncelikle devrimci sınıf partisinin inşası idi. Zorlu süreçlerin ve sınavların ardından parti kuruluş kongresini toplayan komünistler, hemen ardından alınan darbelere rağmen ayakta kalmışlardır. Mücadele sahnesine çıktıkları günden bugüne Türkiye proletaryasını iktidara taşımak için canla başla mücadele etmektedirler.

Burjuvazinin iktidarını alaşağı edebilecek en önemli silahına/partisine kavuşan Türkiye işçi sınıfı, partisi ile et-tırnak misali kaynaştığında kapitalizm için ölüm çanları çalacaktır. Komünistler bu tarihi buluşmanın gerçekleşmesi için tüm güç ve enerjileri ile çalışmaktadırlar.

Yoldaşlar, devrim ve sosyalizm davasına inancım ile Sincan Hapishanesi’nden Ekim Devrimi’nin 97. yılını ve Yeni Ekimler’in partisinin 16. yılını ve yeni mücadele dönemini coşku ile selamlıyorum.

Şan olsun Ekim Devrimi’ne, şan olsun Yeni Ekimler’in Partisi’ne!

Özgür Karagöl
Sincan 1 No’lu F tipi Cezaevi

Ferguson'da büyük öfke!

ABD'nin Missouri eyaletine bağlı St. Louis kentindeki Ferguson Mahallesi'nde 18 yaşındaki siyahi genç Michael Brown'ı öldüren ırkçı polis Darren Wilson hakkında soruşturmaya gerek olmadığına karar verildi. ırkçı polisin yargı tarafından korunması ülke genelinde büyük öfkeye sebep olurken eylemlere saldıran polis, silahla birçok eylemciyi yaraladı.

St. Louis Başsavcısı Robert McCulloch, jürinin günler öncesinden verdiği kararı açıkladı ve Darren Wilson'ın yargılanmayacağını duyurdu. McCulloch, detaylı bir sürecin ardından polis Wilson'ın "kendisine verilen yetkiler dahilinde hareket ettiği ve cezai yargılamaya gerek görülmediğine" karar verildiğini söyledi.

Karar üzerine Ferguson başta olmak üzere birçok kentte eylemler düzenlendi. Ferguson'da karakol önünde toplanan eylemciler, kararın açıklanmasının ardından polisle çatışmaya başladı. Sokaklardan silah sesleri gelirken bazı mağazalar ve araçların yanı sıra polis arabaları ateşe verildi. Kitle "Katil polis!" şeklinde slogan atarak kararı protesto ederken polis gaz ve 'bean bag' silahla eylemcilere saldırdı.

New York'ta Union Square'da toplanan bini aşkın kişi, ırkçı polise arka çıkılmasının ardından önlerindeki polis barikatını yardı ve Wall Street yönüne doğru yürüyüşe geçti. "Adalet yoksa barış da yok!" sloganını haykıran kitle Wall Street'e girmeleri engellenince Times Square'a yöneldi. Polis zaman zaman kitleye saldırılarda bulundu ve bazı eylemcileri gözaltına aldı.

California, Washington State, New York ve Chicago'da da eylemler düzenlendi.

Missouri eyaleti valisi Jay Nixon, emekçilere "barış, saygı ve itidal" çağrısında bulunmuştu. Nixon ayrıca polise destek vermesi için iki bin askerden oluşan

Ulusal Muhafız birliklerini bölgeye sevk etti.

24 Kasım'daki eylemde Ferguson Polis Merkezi'nin önünde toplananlar yolları kesti. Polis bir kez daha eyleme saldırdı. Öfkeli eylemciler bir polis aracını ateşe verdi. Devreye giren ABD askerleri de polise yardım ederek birçok eylemciyi gözaltına aldı. Polis, 82 kişiyi gözaltına aldı.

170 kentte eylem

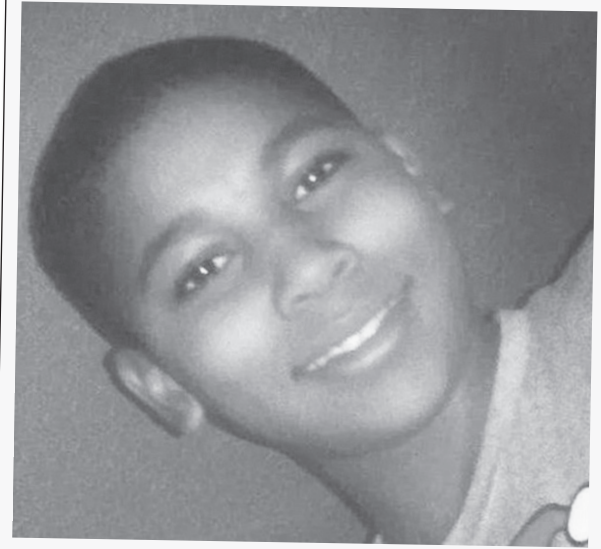
25 Kasım'da New York, Los Angeles, Washington, Atlanta ve San Francisco'nun yanı sıra ABD'nin 170'i aşkın kentinde eylemler düzenlendi. New York'ta Union Meydanı'nda toplanan yüzlerce kişi "Biz susmayacağız", "Polis rozeti cinayet lisansı değildir" pankartlarıyla yürüdü. Kitlenin sayısı yürüyüş sırasında binleri buldu. Kitlenin bir kısmı Manhattan ve Brooklyn köprülerine yürürken diğer bir kısmı ise trafiğin kapandığı New York'un en büyük otoyolu FDR'ye yöneldi.

Times Meydanı ve ayrıca Lincoln Tüneli çevresinde polis eylemcilere saldırdı. Polise, döktükleri kanı temsilen kırmızı boya fırlatılırken bazı eylemciler gözaltına alındı.

"Amacımız acıları güce dönüştürmek"

Washington'da ise yaklaşık 3 bin kişi Mount Vernon Meydanı'ndan Capitol'e yürüdü. Kitle bir WalMart mağazasını tahrip ederken "Eğer sessiz kalırsanız sizi de öldürürler", "ırkçı polis terörüne son" pankartlarını açtı. Bir grup eylemci ise ABD bayrağını ateşe verdi.

Siyahilerin haklarını savunan Black Youth Project 100 (Siyahi Gençlik Projesi 100) da birçok kentte

ABD polisi bir çocuğu katletti

ABD'nin Cleveland şehrinde 12 yaşında siyahi bir çocuk, oyun parkında elinde, sonradan gerçek olmadığı anlaşılan bir silah olduğu için polis tarafından vurularak katledildi.

Emniyetin açıklamasında çocuğun polisin "eller yukarı" çağrısına uymadıktan sonra iki kez vurulduğu söylendi. Emniyet müdür yardımcısı Ed Tomba, çocuğun belindeki silahı çekmesi ile vurulduğunu iddia etti. Çocuk hastanede hayatını kaybetti.

Tomba, çocuğun olay yerine giden iki polise yönelik herhangi bir tehdidinin olmadığını silahı da polisler doğrultmadığını söyledi.

eylemler düzenledi. ABD'de her 28 saatte bir siyahinin polis ya da mahalle bekçisi tarafından öldürüldüğüne dikkat çeken gruplar, polise yaptırım yetkisi olan kurumlar önünde eylem yaptı. Eylemciler, her bir kurumun önünde, Michael Brown'ı sembolize etmek adına dört dakika süreyle yere yattı. Eylemciler "Siyahların yaşamı değerli", "Mike Brown için adalet", "ırkçılığa, polis şiddetine son" pankartları açarken eylemcilerden Jonathan Lykes, ABD'de sistematik bir ırkçılık yaşandığına işaret ederek, buna karşı mücadele etmeleri gerektiğini belirtti.

Lykes, şöyle konuştu: "Amacımız bu öfkeyi ve acıları güce dönüştürmek. Bu ülkedeki ırkçılık tarihine eklenmiş sistemleri nasıl değiştirebileceğimizi, bu ırkçılık tarihini nasıl tersine çevirebileceğimizi, Darren Wilson gibilerinin serbest kalabilmesine izin veren politikaları, polisin siyahların yaşadığı mahallelerdeki rutin uygulamalarını nasıl değiştirebileceğimizi konuşmalıyız."

Jüri kararı öncesinde Ferguson'da OHAL ilan eden devlet ise karar üzerine 'sükûnet' çağrılarını yaptı. ABD Başkanı Barack Obama "Her şeyden önce biz hukukun üstünlüğü ilkesi üzerinde yükselmiş bir ulusuz ve burada kararı büyük jürinin verecek olduğunu kabullenmek durumundayız" dedi. Obama, 'olaylara' karışanların yargı önünde hesap vereceğini söyledi. ABD Adalet Bakanı Eric Holder ise soruşturma kurulunun verdiği karara rağmen Brown'ın öldürülmesine ilişkin federal soruşturmanın devam ettiğini söyledi.

ABD medyası da Ferguson'daki eylemleri hedef alırken ABC televizyonu katil polis ile söyleşi gerçekleştirdi. ırkçı polis, Brown'u katletmesini meşru göstermeye çalıştı.

İntifada ruhu ezilmek isteniyor!

‘Yahudi ulus devleti’ ya da ‘Tarihi vatan’ gibi tasarılar ile de Filistin halkının yok edilmesi düşüncesi resmi bir nitelik kazanıyor. Siyonist devletin yeni ‘terör planı’nın da Filistin halkı için bir geçerliliği bulunmuyor.

Filistin halkı siyonist İsrail devletinin saldırılarına karşı kararlı direnişini sürdürüyor. İsrail devleti ise Filistin’in birçok bölgesinde emekçileri hedef alan ırkçı terörü ‘Yahudi ulus devleti’ kararı ile taçlandırdı.

Siyonist devletin başbakanı Binyamin Netanyahu liderliğindeki bakanlar kurulu, İsrail’i ‘Yahudi ulus devleti’ olarak tanımlayan yasa tasarısını kabul ederek devletin ırkçı – dinci karakterini resmileştirme çabası içerisine girdi. Yasanın Bakanlar Kurulu’nda görüşülmesinin öncesinde konuşma yapan Netanyahu, ‘Arap kökenlilerin bu yasayla ikinci sınıf vatandaş muamelesi göreceği’ eleştirilerine karşı şunları söyledi: *“İsrail Devleti, Yahudiler’in ulus devletidir. Her vatandaş eşit haklara sahiptir ve bu konuda ısrar ediyoruz. Fakat sadece Yahudiler’in bayrak, milli marş, her Yahudi için İsrail’e göç etme hakkı ve diğer semboller gibi ulusal hakları vardır”* ifadelerini kullandı.

Devletin ırkçı karakterinin resmen onaylanmasının yanı sıra yükselen eylem dalgasına karşı yeni bir plan devreye sokuldu. Eylemlere katılan tüm Filistinliler’in ‘terörist’ olarak nitelendirildiği plana göre ‘taş atan’ ya da Filistin bayrağı taşıyanlar yargı süreci bitene dek tutuklu olarak yargılanacaklar. Öldürülen direnişçilerin cenazeleri ailelere teslim edilmeyeceğine ilişkin maddelerin yer aldığı planda eylemcilerin ailelerini Gazze Şeridi’ne sürmek de var.

İsrail meclisindeki Arap vekiller, yasa tasarısının ırkçı olduğunu belirtirken tasarı ile ‘iki devletli çözüm’ adı verilen projenin Filistin sorununun en önemli müzakere maddelerinden biri olan eve dönüş hakkını imkansız kılacağını ifade ettiler.

Öte yandan hükümeti oluşturan koalisyon güçleri arasında da tasarı sebebiyle kriz yaşandı. Adalet Bakanı Tzipi Livni ve Maliye Bakanı Yair Lapid tasarıya dair kabinede red oyu kullandı. Katliam ve toprak gaspına ortak olan bu partilerin elbette tasarıya Filistin halkı için red oyu kullanmadığı aşikar. Apartheid devleti içerisindeki düzen siyasetinden bazı oluşumlar tasarının İsrail toplumunu teokrasiye sürükleyebileceğini dile getirdi.

Filistinli örgütlerden tepki

Karara Filistin’deki siyasi oluşumlardan da tepkiler geldi. Hamas sözcüsü, yasa tasarısının, İsrail’in Yahudi devleti kimliğinin pekiştirilmesi anlamına geldiğini söyleyerek *“Bu kanun tasarısı İsrail’in, Arap dünyasına her anlamıyla hakim olmak için kullanacağı dini bir savaşın habercisidir. Bu haliyle tüm Filistinliler ve bölgedeki Arap ülkeleri için tehlike çanlarının çalınması anlamına gelmektedir”* ifadelerini kullandı.

Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) Yönetim Kurulu ise yazılı bir açıklama yaparak ırkçılığı teyit eden yasa tasarısının Yahudiler dışındaki diğer dini ve etnik unsurlara ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapılmasının önünü açacağını belirtti. FKÖ’nün eleştirisi el-Fetih çizgisinin ‘iki devletli çözüm’ stratejinin tekrarı niteliğinde oldu. İsrail’in bu şekilde Oslo Antlaşması’nı ihlal ettiği belirtilirken ‘Tarihi Yahudi vatani’ şeklindeki

adlandırmanın Filistinlilerin bu topraklardaki tarihini ve varlığı gerçeğini ortadan kaldırmaya yönelik olduğu ifade edildi.

Siyonist şefin eleştirilere yönelik cevabı her zamanki ‘demokrasi’ yalanı ile devam etti. Netanyahu, yeryüzünde kurulan en ırkçı yapılardan biri olan İsrail’i *“Örnek bir demokratik devlet”* olarak tanımladı ve şu ifadeleri kullandı: *“Dünyada İsrail’den daha fazla demokrat bir ülke tanımıyorum. Bölgede ise kesinlikle böyle bir devlet yok.”*

Filistinli işçiler hedef haline geldi

Siyonist şeflerin ırkçılığı resmileştirme girişimleri ve tehditleri kısa bir sürede kendisini gösterdi. “Örnek bir demokratik devlet” olarak tanımlanan İsrail’deki Aşkelon Belediyesi, Filistinli işçilerin kentten çıkarılması çağrısında bulundu ve bu yönde çalışma başlattı. Belediyenin ırkçı düzenlemesine göre okul, park ve bahçelerde Filistinli işçilerin çalışması yasaklanacak. Meclise getirilmesi düşünülen yeni tasarıya göre ise İsraili patronlara da işyerinde çalışan Filistinlilerin haklarında emniyet dosyası olup olmadığına bakma olanağı tanınacak. Böylece siyonist patronlar Filistinli işçileri, tazminatsız ve haklarını vermeden işten çıkartabilecek.

Siyonist çeteler saldırıya geçti

Birçok işyerinde ise Filistinli işçiler işten çıkarılmaya başlandı. Kudüs’te bulunan Rami Livni adlı mağaza, Filistinli işçileri çıkardığını ve sadece Yahudi işçi çalıştıracağını duyurdu.

İrkçi uygulamaların yanı sıra Batı Şeria ve Kudüs’te hemen hemen hergün Filistinlileri hedef alan saldırılar yaşanmaya başladı. Siyonist gruplar ellerinde bıçak ve sopalarla Filistinli avına çıkarken yaşanan saldırılarda birçok Filistinli yaralandı. Kudüs’te iki FHKC üyesinin gerçekleştirdiği ve toplamda 7 kişinin hayatını

kaybettiği eylem sonrasında sivil Yahudilerin silah taşımalarının önü açılırken siyonist çeteler bu tasarı hayata geçmeden katliam girişimlerine başladı.

Ramallah’ın Beyt Ebu Fellah mezarına gelen bir grup siyonist, Filistinlilerin evlerini yakarak katliam yapmaya çalıştı. Muhammed Abdulkarim adlı Filistinlinin evine molotof kokteyli atan siyonist grup, evin duvarlarına ırkçı yazılamalar yaptı. Bir grup Siyonist çete de kullandıkları otobüsle Filistinli işçilere çarptı ve 1 işçiye katletti.

İsrail askerlerinin saldırıları da hız kazanarak devam etti. Batı Şeria ve Kudüs’te askerlerin tacizleri üzerine çıkan çatışmalarda onlarca Filistinli genç yaralandı. Askerler her zaman olduğu gibi kitlelere karşı gerçek mermilerle saldırdı. Gazze’de ise işgal askerlerinin açtığı ateş sonucu 32 yaşındaki Fadl Muhammed Halava adlı Filistinli hayatını kaybetti.

Saldırıların bir başka yüzü ise ev baskınları oldu. Filistinlilere ait mahallelere giren İsrail askerleri, sistematik bir şekilde ev baskınları gerçekleştirdi ve sayısız Filistinli gözaltına alınırken ev sakinleri tehdit edildi. Netanyahu’nun eylem yapan Filistinlilerin evlerinin yıkılması çağrısı sonucunda çeşitli ailelerin evleri yıkılırken İbrahim El-Akkari’nin evinin yıkılması girişimi ise suya düştü. Eve gönderilen tebligatın ardından eve çıkan yolları barikatlarla kapatan Filistinli gençler, iş makinelerine ve askerlere geçit vermedi. Yıkım girişimi örnek bir dayanışma ile engellendi.

Baskının sebebi intifada korkusu

‘Yahudi ulus devleti’ ya da ‘Tarihi vatan’ gibi tasarılar ile de Filistin halkının yok edilmesi düşüncesi resmi bir nitelik kazanıyor. Siyonist devletin yeni ‘terör planı’nın da on yıllardır en gelişmiş silahlara karşı direnen Filistin halkı için bir geçerliliği bulunmuyor. Tanklara karşı taş atan eller, bombalara ve kurşunlara baş eğmediği gibi yasalar karşısında boyun eğmeyecek, 3. İntifada mayalanmaya devam edecek.

Gebze'de liseliler Oğuzhan Çalışkan için buluştu!

Staj sömürüsüne, eğitimin ticarileştirilmesine ve emperyalist savaflara karşı mücadeleyi yükselten DLB'liler, staj sömürüsü esnasında yaşamını yitiren Oğuzhan Çalışkan anısına 22 Kasım'da yan yana geldi.

Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nde düzenlenen etkinlik iş cinayetlerinde ve sınıf mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşu ile başladı. Oğuzhan Çalışkan'ın ailesinden de katılımların olduğu etkinlik, DLB adına konuşma ile devam etti.

DLB sözcüsü, "Bugün burada Filli Boya patronu tarafından katledilen Oğuzhan Çalışkan anısına bir araya geldik. Oğuzhan'ın katledilmesi bize bir kez daha sermayenin azgın yüzünü gösterdi." sözleriyle başladı. Soma, Torun Center, Isparta ve Ermenek'te işçi katliamları yaşanırken okullarda da liselilere müşteri muamelesi yapıldığından ve paralı eğitim uygulamalarının örneklerinden bahsedildi. 4+4+4 eğitim sisteminin dindar nesil yetiştirme projesi olduğu vurgulandı. Ortadoğu başta olmak üzere gerçekleşen emperyalist savaflara da dikkat çekilen konuşma, sömürü ve kan düzeni olan emperyalist-kapitalist sistemden hesap sorana kadar mücadele edileceği vurgulanarak sonlandırıldı.

Alkışlarla karşılanan konuşmanın ardından Devrimci Gençlik Birliği'ne söz verildi. DGB, yaşanan işçi katliamlarında ölen işçilerle Oğuzhan Çalışkan'ın katillerinin bir olduğunu ifade etti. DGB olarak yaşanan işçi katliamlarından ve Oğuzhan'ın katillerinden hesap sorulacağı ifade edilerek DGB Genel Kurulu'na çağrı yapıldı.

Sonra söz bir meslek liseli öğrenciye bırakıldı. Konuşmada meslek liselerindeki sorunlara dikkat çekildi. Oğuzhan'ı da öldüren, bütün meslek liselilerin karşı karşıya kaldığı staj sömürüsünden bahsedildi. "Sanayi kenti olan Gebze'de meslek liselilerin okullarda, dinci-gerici veya milliyetçi partilerle, uyuşturucu ile zehirlenmeye çalışılıyor ama buna karşı DLB'liler olarak örgütlenip bunlara karşı koyabiliriz" denildi. Son olarak DLB'de örgütlenme çağrısıyla konuşma sonlandırıldı.

Konuşmaların ardından devrimci ezgi ve marşların yer aldığı bir müzik dinletisi sunuldu. Marş ve ezgiler Oğuzhan Çalışkan'a adandı.

Oğuzhan'ın hesabını sorma, staj sömürüsünün son bulması için omuz omuza mücadeleyi büyütme çağrısı ile etkinlik sonlandırıldı.

**TC MİMAR SİNAN
GÜZEL SANATLAR
ÜNİVERSİTESİ**

Polis ve faşistler saldırdı

İstanbul'da 26 Kasım günü Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi (MSGSÜ) Bomonti Kampüsü'nde öğrencilere önce ülkücü faşistler ardından da polis saldırı. Faşistlerin saldırısına uğrayan öğrencilere plastik mermi ve gaz bombalarıyla saldırıldı.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencisi bir grup, Osmanlıca derslerine giren Yrd. Doç. Dr. Esra Keskinkılıç'ın bir kadın öğrenciye yönelik gerici ve kadın düşmanı söylemlerine tepki gösterdi. Keskinkılıç'ın, "Bir kadın böyle kakhaha atamaz" sözlerini protesto eden ve Keskinkılıç'ın görevden alınması için imza toplayan

öğrenciler, bir gün önce öğleden sonra okul kantininde forum düzenledi. Öğrenciler, Osmanlıca hocası Esra Keskinkılıç'ın istifa etmesi gerektiğini söyledi. Forum esnasında ülkücü faşistler ilerici öğrencilere saldırı girişiminde bulundu.

26 Kasım günü kampüse gelen 40 kişilik faşist grup özel güvenliği geçerek okula girdi. Faşistler sopalarla eylemci öğrencilere saldırı.

Saldırı sonrası polis, faşistlerin saldırısına uğrayan öğrencilere plastik mermi ve gaz bombası ile saldırı.

Yaşanan saldırının sonunda polisler ve ülkücü faşistler kampüsten çekildi.

Çukurova'da faşist saldırı ve gözaltılara protesto

Çukurova Üniversitesi'nde faşistlerin provokasyonu ile başlayıp polis saldırısı ile devam eden baskılar 20 Kasım'da protesto edildi.

Bir gün önceki saldırıda 8'i kadın toplam 10 öğrenci gözaltına alınmıştı.

Polisin saldırısına karşı aralarında DGB'lilerin de olduğu devrimci ve yurtsever öğrenciler tarafından R1 Kantini'nde barikat kurularak polisin ve faşistlerin üniversiteden çekilmesi talep edilmişti. Ancak polis buna karşı barikata saldırarak 10 öğrenciyi işkence yaparak gözaltına almıştı. İşkence, öğrencilerin götürüldüğü Adana Emniyet Müdürlüğü'nde de devam etti.

Bu saldırının ardından üniversitede yeniden bir araya gelen öğrenciler toplu bir şekilde arabalara binerek çarşıya geldiler. Buradan Emniyet Müdürlüğü'ne sloganlarla 200 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. Emniyetin önünde de halay ve sloganlarla eylem devam etti. Ancak daha sonra polis kalkanlarıyla öğrenciler mahalle aralarına kadar uzaklaştırıldılar.

Öğrenciler ise dağılmayarak bir süre sonra tekrar toplandılar. DBP İl ve Seyhan İlçe yöneticileri parka gelerek açıklama yaptılar. Gece geç saatlere kadar süren ifade işlemlerinin ardından öğrenciler Adli Tıp'tan serbest bırakıldılar.

Yaşanan polis destekli faşist saldırı ve gözaltıları protesto etmek için eylem yapıldı. R Alanı'nda bir araya gelen öğrenciler önce Mühendislik Fakültesi'nin önüne, oradan da R1 Kantini'nden geçerek yemekhanenin önüne geldi. Burada DBP İl Başkanı tarafından bir açıklama yapıldı. Açıklamada benzeri saldırıların Türkiye'nin tüm üniversitelerinde yaşandığı söylenerek Kürt ve devrimci öğrencilerin hedef alındığı belirtildi. DBP yöneticisi, asla baş eğmeyeceklerini, devrimci ve yurtsever öğrencilerle bu saldırılara karşı dayanışma içinde olacaklarını ifade etti.

Açıklamanın ardından eylemciler tekrar kitlesel bir şekilde R Alanı'na dönüp devrim şehitleri için saygı duruşunda bulundu. Eylem halay ve sloganlarla bir süre devam ettikten sonra sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

“Şiddete karşı mücadelede vardık, varız, varolacağız!”

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü nedeniyle sınıf devrimcileri de alanlara çıktı. Sınıf devrimcileri kapitalizme, yarattığı şiddete karşı mücadelenin örülmeye devam edildiğini vurgulayarak, Mirabeller'den Arinler'e mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

İstanbul

Taksim'de Galatasaray Lisesi önünde toplanan Emekçi Kadın Komisyonları (EKK), “Gericiliğe karşı savaşta, sömürüye karşı kavgada, şiddete karşı mücadelede vardık, varız, varolacağız!” pankartını açtı.

“Mirabel Kardeşler'den Arinler'e kavgaya bayrağı ellerimizde!” sloganıyla eyleme başlayan sınıf devrimcileri mücadelede yaşamını yitiren kadınlar için saygı duruşunda bulundu.

Mehmet Ayvalıtaş'ın annesi Fadime Ana, gözaltında kaybedilen oğlu için mücadele eden Berfo Ana, Kobanê direnişinde feda eylemi yapan Arin Mirkan ve Suruç'ta askerler tarafından vurularak katledilen Kader Ortakaya anılarak açıklama başladı. Erkek sınıf kardeşleriyle birlikte mücadele ettikleri vurgulanan EKK açıklamasında emperyalist-kapitalist sistemin kriz ve bunalımlarının arttığı, yeni bölge savaşlarını doğurduğu ve bu temelde gelişen halk isyanlarının, sosyal hareketliliğin, kitlesel eylemlerin yaşandığı bir süreçten geçildiği ifade edildi.

Eylem açıklamanın ardından Kartal EKK'nın hazırladığı tiyatro oyunu ile devam etti. Kartal EKK'nın oyununda, idam edilen İranlı Reyhane Cabbari, tecavüze uğrayıp katledilen Pippa Bacca, TKİP Ölüm Orucu şehidi Hatice Yürekli, Kobanê'de yaşamını yitiren Arin Mirkan, diktatör ordusu tarafından öldürülen Mirabel Kardeşler canlandırıldı.

Eylemde Küçükçekmece EKK da Nazım Hikmet'in şiiriyle Partizan Tanya'yı anlatan bir oyun sergiledi. Her iki tiyatro oyunu eylemi izleyen emekçilerin beğenisini topladı.

Devrimci Gençlik Birliği adına yapılan konuşmada erkeklerle omuz omuza verilerek gençliğin devrimci birliği için mücadele edildiği vurgulandı. Eylem sloganlar haykırılarak kadına yönelik şiddete karşı mücadele vurgusuyla tamamlandı.

İzmir

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) Girişimi ve Emekçi Kadın Komisyonu (EKK) İzmir'de

eylem gerçekleştirdi. Karşıyaka İzban önünde toplanan kitle buradan İş Bankası önüne yürüdü. “Evde, sokakta, işte, hapishanede şiddete son! Sokağa, direnişe, özgürleşmeye!/EKK” ve “Gericiliğe karşı savaşta, sömürüye karşı kavgada, şiddete karşı mücadelede; vardık, varız, varolacağız!/DEV TEKSTİL” pankartları taşındı.

İş Bankası önüne gelindiğinde Mirabel Kardeşler şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulunuldu. EKK adına yapılan konuşmada ise 25 Kasım'ın önemine vurgu yapılarak 25 Kasım'ın tarihsel anlamı ve Mirabel Kardeşler'in mücadelesine değinildi.

Eylemde DEV TEKSTİL Girişimi adına söz alan Orhan Purhan, sermaye devletinin kadına bakışını anlatarak başladığı konuşmasına kadınların düşük ücretlerle çalıştırıldığını, işten çıkarmalarda ilk önce kadınların işten atıldığını söyleyerek devam etti. Purhan, kadın-erkek birlikte mücadele etmenin önemini vurgulayarak konuşmasını bitirdi.

Eylem, yaşamın her alanında mücadele edileceği ve tüm emekçilere mücadelelerine destek verme çağrısıyla sona erdi. Eyleme Karşıyaka Halk Forumu ve DGB de destek verdi.

Ankara

25 Kasım akşam saatlerinde Kızılay Yüksel Caddesi'nde açtığı stand ile etkinliğini başlatan Ankara

geçtiği belirtildi.

Dominik'te katledilen Mirabeller'in, Ölüm Orucu'nda ölümsüzleşen Hatice Yürekli'nin, Rojava'daki kadın direnişinin ve Greif Direnişi'nde yer alan kadın emekçilerin yol gösterdiği belirtilerek örgütlü mücadele çağrısı yapıldı. Sunumun ardından dinci gerici devletin kadına şiddetini teşhir eden 'Osama' filmi izlendi.

Etkinliğin sonunda, 30 Kasım günü İstanbul'da gerçekleşecek DGB Genel Kurulu'nun çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Aksaray

EKK, Kızıl Bayrak gazetesinin satışı ile birlikte müzik yayını ve ajitasyonlarla eylem çağrısını yükseltti. Saat 19.00'da program başlatılarak açılış konuşması yapıldı.

25 Kasım'ın ve Mirabel Kardeşler'in katledilişinin tarihsel anlam ve önemine vurgu yapılan açıklamada, bu yılki 25 Kasım eylem ve etkinliklerinin Isparta'da katledilen tarım işçisi kadınlara, Kobanê başta olmak üzere IŞİD çetelerine ve gericiliğine geçit vermeyen tüm Rojava kadınlara, bu direnişe destek olmak için Suruç'a giden ve açılan ateş sonucu katledilen Kader Ortakaya'ya atfedildiği özel olarak vurgulandı. Konuşmanın ardından basın açıklaması yapıldı.

İzmir Şakran Kapalı Kadın Hapishanesi'nde tutsak olan Evrim Erdoğan'ın 25 Kasım'ı selamlamak için gönderdiği “Kadınlar kavganın içinde özgürleşiyor” başlıklı mektubu okundu.

Etkinlik direnişin ezgilerini paylaşmak üzere Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu dinletisi ile sürdü. Dinletinin ardından son söz olarak tüm kadınlar EKK saflarında mücadeleye çağrılarak etkinlik sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir-Ankara

Aksaray'da 25 Kasım etkinliği

Aksaray DGB, 25 Kasım günü etkinlik düzenledi. Konuşmayla başlayan etkinlikte ilk olarak saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşunun ardından yapılan slayt gösterimi ile kadına yönelik şiddetin temeli anlatıldı ve kurtuluşun kadın ve erkeğin birleşik mücadelesinden

EKK'dan 25 Kasım etkinlikleri

Küçükçekmece

22 Kasım'daki etkinlik, mücadelede ölümsüzleşen tüm kadınlar anısına saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından Küçükçekmece EKK'nın çalışmalarıyla ilgili bilgi verildi. EKK'nın hazırladığı "savaş ve kadın" konulu slayt gösterisi izlendi.

İHD Kadın Komisyonu'ndan Seza Mis Horuz, ÇHD'li Avukat Neziha Eken ve EKK temsilcisi konuştu. Ardından söz katılımcılara bırakıldı. Etkinlik, emekçi kadınlara mücadele çağrısı ile sonlandırıldı.

Sincan

İsparta Yalvaç'ta iş cinayetinde yaşamını yitiren kadın işçilere ve Kobanê sınırında askerlerin katlettiği Kader Ortakaya'ya ithaf edilen 23 Kasım'daki etkinliğin açılışında, 25 Kasım'ın tarihsel ve güncel anlamı vurgulandı. Etkinlik, kadına yönelik şiddet ve kadınların direniş görüntülerini içeren sinevizyon gösterimi ile devam etti.

EKK ve Sincan İşçi Birliği konuşmalarında mücadele vurgulandı. Sincan İşçi Birliği Tiyatro Topluluğu, kadına yönelik şiddeti içeren kısa bir oyun sergiledi. Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu da dinleti sundu.

Mamak

İşçi Kültür Evi'ndeki etkinlik mücadeleye çağıran sinevizyon gösterimiyle başladı.

Açılış konuşmasının ardından canlı tartışmalar yaşandı. Üç buçuk saati bulan tartışmalar, kadın sorununa devrimci bakışı özetleyen, kadın erkek ilişkilerinin salt bu eksenle değil ataerkil sömürü düzeni ile ilişkilendirilmesi gerektiğinin ifade edilmesiyle bağlandı.

Program İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu'nun seslendirdiği ezgilerle son buldu.

Gebze

23 Kasım günü EKK konuşmasıyla başlayan etkinlikte çalışmalara omuz verme çağrısı yapıldı. 'Made in Dagenham' isimli, İngiltere'de kadın işçilerin eşit işe eşit ücret mücadelesini anlatan film gösterildi.

Deneyimler üzerine söyleşide tartışmalar zenginleştirildi. Direnişte, işgallerde, grevlerde kadınların korkusuz ve en önde oldukları anlatıldı. Nasıl bir mücadele yürütüleceğine dair sohbetlerin ardından söyleşi sona erdi.

Kadına şiddete egemen "çözüm"

KADEM adlı yandaş kadın kuruluşu tarafından verilen ilanda, Erdoğan ve dinci-gerici zihniyetin yolundan ilerlenerek kadına yönelik şiddete karşı çözüm adı altında buram buram 'egemen bakış' kokan bir çağrıya yer verildi.

Erdoğan'ın kadın sorunu hakkında anti-komünist propagandayla beslediği dinci-gerici söylemlerini 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nün sabahı yüz binlerce okuyucusu olan burjuva medyada 'kamu spotu' tadındaki tam sayfa ilanlar izledi.

İlanda "Önce adam ol!" çağrısıyla erkeklere seslenilirken erkek egemen sistemin kadına yönelik

şiddete bakışı özetlendi.

Kadına yönelik şiddete sözde dikkat çekmek ve duyarlılık yaratmak amacıyla verilen tam sayfa ilanda, bu "duyarlılık" çağrısı bir adım daha ileri götürülerek "Kadına el kaldıran adam olamaz" ifadelerine yer verildi. 'Erkeksen öfkeni yen!', 'Önce adam ol!' gibi sloganları öne çıkararak "yerleşik toplumsal kalıpları ironik mesajlar ile sarsmaya, toplumdaki sorunlu erkeklik algılarıyla mücadele etmeye çalıştığını" iddia etse de AKP yandaşı bu kuruluşun sermayeye yaslanarak yürütmeye çalıştığı 'algı operasyonu' bir kez daha erkek egemen kapitalist sistemin yerleşik algısına hizmet etti.

Fıtratında kadın düşmanlığı var

Dinci-gerici partinin ebedi şefi Tayyip Erdoğan, Kadın ve Demokrasi Derneği adlı gerici kuruluşun düzenlediği zirvede yaptığı konuşmada kadın düşmanlığını bir kez daha gözler önüne serdi. Kadın-erkek eşitliğini 'fıtrata ters' olarak niteleyen Erdoğan, sözleriyle bir yandan kadın düşmanlığını körüklerken, kadın cinayetlerine karşı iki yüzlü tutumunu sürdürerek 'Müslüman yapmaz' söylemini sürdürdü. Erdoğan, şiddete karşı mücadele eden kadınları da hedef alarak 'feministler'in anneliğe düşman olduğunu söyledi.

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, gerici düzenin 'kadın' kurumlarından olan Kadın ve Demokrasi Derneği (KADEM) 1. Uluslararası Kadın ve Adalet Zirvesi'ndeki konuşmasında bir kez daha kadınları hedef aldı. "Kardeşlerim! Kadınların ihtiyacı olan şey nedir?" sözleriyle başladığı konuşmasında kadınların ikinci sınıf rolünü güzelleştiren Erdoğan, "Burada bazen erkek-kadın eşitliği diyorlar. Kadın-kadına eşitlik doğru olandır, erkek-erkeğe eşitlik doğru olandır ancak kadının özellikle adalet karşısındaki eşitliği aslolanıdır. Bunu yerine getirmeliyiz. Mağdur olanın zorla mağdur eden seviyesine çıkartılmasıdır eşitlik ya da tam tersidir. Kadınların ihtiyacı olan eşitlikten ziyade eşdeğer olabilmektir" dedi.

Katledilen binlerce işçi için kullandığı 'fıtrat' terimini bu sefer de kadın erkek eşitsizliği için yineleyen gericiğin şefi şunları söyledi:

"Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz. O fıtrata terstir. Çünkü fıtratları farklıdır, tabiatları farklıdır, bünyeleri farklıdır. Örneğin iş hayatında hamile bir kadını erkek ile aynı şartlara tabi tutamazsınız. Bir anneyi, çocuğunu emzirmek zorunda olan bir anneyi bu tür yükümlülükleri olmayan bir erkekle eşit konuma getiremezsiniz."

Kadın düşmanlığını anti-komünist histerilerle sürdüren Erdoğan, kadınların özgürlük yolunda büyük adımlar attığı sosyalist ülkelerin kazanımlarını çarpıtarak "Kadınları erkeklerin yaptığı her işte çalıştıramazsınız, komünist rejimlerde olduğu gibi. Eline ver kazmayı küreği, çalışsın" dedi. Daha sonra ise itiraf niteliğinde şunları söyledi: "Anadolu'da da bu böyle yapılmadı mı? Sırtına yüklediler küfeleri, o garibim analarımız ne çileler çekti. Kamburları çıktı. İki büküm o tarlalarda neler çektiler. Hala böyle mi devam etsin bu iş? Erkek de kahvede pişpirik oynasın, zar atsın."

Erdoğan, kadınları eve hapsedmenin yanı sıra ucuz iş gücü cenneti yaratma planı çerçevesinde kaydettiği '3 çocuk' söylemini bütünleyen bir şekilde 'anneliğin' kutsallığına dem vurdu. Açlık ve sefalet koşullarına mahkum edilen ailelerde annelerin çocuklarını nasıl besleyeceğine ya da binlerce annenin çocuklarının katledilmesine ilişkin hiçbir şey söylemeyen Erdoğan, kadın özgürlüğü ve eşitliği için mücadele edenleri hedef aldı. Erdoğan, "Bunu anlayanlar olur, anlamayanlar olur. Bunu feministlere anlatamazsın mesela. Çünkü onlar anneliği kabul etmiyor, böyle bir dertleri yok" ifadelerini kullandı.

Burjuvazinin nüfusunu planlama değil, kökünü kurutma savaşı

Z. Eylül

İlk çağlarda insan nüfusu oldukça azdı. Ancak doğaya uyum sağlama ve hayatta kalabilme yetisinin insan lehine gelişmesi sonucu nüfus artmaya başladı. Bu artışta yerleşik toplumsal yapının etkisi olduğu kadar tıbbın ve teknolojinin gelişiminin etkisi de yadsınamayacak boyuttaydı. Feodal sistem doğası gereği nüfus artışını körükledi. Bir yandan toprakta çalışacak insan gücüne öte yandan ise savaşta kullanacağı askere duyduğu ihtiyaç neticesinde doğurganlığı kutsadı. Ancak serflerin/toprak kölelerinin bir ömür boyunca emeğini sömürebilmek, aynı zamanda onları toprak savaşlarında cepheye sürebilmek için karınlarını doyuran feodal sistem, toplumsal altüst oluşlarla yerini kapitalizme bıraktı. Bu yeni sistemde ise kol gücünün yerini makine gücü aldı ve fazla nüfusa duyulan ihtiyaç dönemsel olarak ortadan kalktı. Bu nedenle sayıları hızla artan yoksulların nüfusunun planlanması yoluna gidildi. Nitekim XVII. yüzyıla gelindiğinde nüfus artış hızı en üst noktadaydı.

XVIII. ve XIX. yüzyıllarda ise kırdan kente yoğun göç ve kadınların kitlesel bir biçimde fabrikalara sürülmesi gibi etkenler doğurganlığı etkiledi. Nüfus artış hızı yavaşlasa da ölümlerin de azalması nedeniyle nüfus artışı hiç durmadı. Ama genç nüfusun yaşlı nüfusa oranı azaldı. Aynı tarihsel süreçte doğal kaynakların hızla tükendiği ve nüfus artış hızı durdurulamazsa felaketlerin kaçınılmaz olacağı savı kapitalist devletleri hayli telaşlandırdı ve dünya ölçeğinde doğum kontrolü tedbirleri alındı. Zira doğal kaynakların ve üretim gelirlerinin bölüşümünden doğan adaletsizliğin üzerine, belirli sınırlar içinde ayrıştırılan insan soyunun bu orantısız bölüşümü eklenince, küresel sermayeyi tehdit eden bir hal alan fazla nüfusun eritilmesi sorunu ortaya çıktı. Durum böyle olunca da “suçu kapitalist üretim süreci ve toprağın köy lordları elinde toplanmasıyla insanların fazlalık haline getirilmelerine değil de, işçilerin çocuk doğumuyla çok hızlı çoğalmasına yüklemekten kolay bir şey yoktu.”^[1] Malthus’un yayınladığı ve Marx’ın “öğrencivari bir yüzeyellik ve papazvari bir gösterişle sunulan çalıntı bir eser” olarak tanımladığı *Nüfus Prensibi Üzerine Deneme*’de egemen sınıfın düşünce ve arzuları özetleniyordu.

Malthus’a göre, çocuk yapımında itidalli davranıldığı ölçüde insan sayısıyla gıda rezervi arasındaki açığı kapanacaktı. Aksi halde doğanın masasında gelecek kuşaklara yer kalmayacaktı. Bu tespitle dünya üzerindeki açlık ve yoksulluğun nedeninin nüfus fazlalığı olduğu iddia ediliyordu. O zaman oluşan genel hoşnutsuzluğun sebebinin ilk planda, zenginliklerin nasıl kazanıldıklarına ve paylaşıldıklarına değil de, insan fazlalığına ve gıda maddesi yetersizliğine yüklemek gerektiğine inanılıyordu. Bu nedenle yoksulların insafına bırakılamayacak kadar önemli olan nüfus artışı meselesine el atılması gerekiyordu. Bu dönemde emperyalist kuruluşlar hiç de tesadüf olmayan bir yardımseverlikle oluşturulan fonlar aracılığıyla ‘gelişmemiş ve kalabalık’ ülkelere yardım sağlayarak

Kapitalizm yedek iş gücüne ya da paranın kutsal çıkarları için savaşacak askere ihtiyaç duyduğunda bir yandan da doğumları teşvik ediyordu. Bu olgu burjuvazinin nüfus sorununa yaklaşımını ortaya koyduğu kadar egemenler açısından nüfus politikasının göreceli ve sistemin çıkarlarına göre farklılık gösterdiğini kanıtlıyordu.

nüfus planlamasının maddi külfetini dahi üstleniyorlardı.

Komünizm tehdidine karşı faşizmin patlak verdiği yıllarda aynı sistemin temsilcileri kendileri adına savaşmaları için daha çok asker istiyor ve bu nedenle çok çocuk doğurmayı öğütüyorlardı. Hitler programı olarak tanımlanan, Alman faşistlerinin 1932 yılındaki seçim bildirgesinde, “kadının ve erkeğin insan soyunu sürdürme görevi, birlikte çalışmadan daha önemlidir” deniyordu. Aynı tarihsel dönemde Mussolini, “sayı güç demektir, çocuk yapınız” diye sesleniyordu kadınlara. Yani kapitalizm yedek iş gücüne ya da paranın kutsal çıkarları için savaşacak askere ihtiyaç duyduğunda bir yandan da doğumları teşvik ediyordu. Bu olgu burjuvazinin nüfus sorununa yaklaşımını ortaya koyduğu kadar egemenler açısından nüfus politikasının göreceli ve sistemin çıkarlarına göre farklılık gösterdiğini kanıtlıyordu.

“İnsana yönelik talep, başka herhangi bir meta için olduğu gibi, zorunlu olarak, insan üretimini düzenler; çok yavaş olduğu zaman hızlandırır, çok hızla ilerlerse durdurur. Herhangi bir meta için olduğu gibi! Eğer elde az işçi varsa, fiyatlar, yani ücretler artar; işçiler daha çok gönenir, evlilikler artar ve yeter sayıda emekçi sağlanıncaya kadar daha çok çocuk doğar ve daha fazlası yaşar-büyür. Eğer elde çok fazlası varsa fiyatlar düşer, işsizlik, yoksulluk

ve açlık ve onun sonucu olarak da hastalık artar ve «artı nüfus» ortadan kaldırılır.”^[2] Açlık ve salgınların öldüremediği kitleler ise doğum kontrol yöntemleri ile kısırlaştırılıyordu. Nitekim Hindistan gibi nüfusun hayli yoğun ve büyük bir kısmının yoksul olduğu bir ülkede 1970’lerde uygulanmaya başlanan politikalar, özellikle yoksul erkek veya kadınların sağlıksız koşullarda kısırlaştırılması biçiminde karşılığını bulmuştu.

Yalnızca Hindistan’da değil birçok Asya ve Afrika ülkesinde uygulanan bu doğum kontrol ve nüfus planlaması yönetiminin maddi giderlerini Dünya Bankası ve Birleşmiş Milletler karşıladı. Bu dönemde insanlar rızaları olmadan kısırlaştırıldı ve yalnızca yoksulları vuran bu operasyonlarda iki bin erkek öldü. Ancak daha sonraki dönemlerde yoksul kadınlar özel hedef olarak belirlendi ve her yıl binlerce kadın zorla kısırlaştırıldı. Yetersiz sağlık personelleri eliyle topluca kısırlaştırılan kadınların çoğu sağlıksız koşullar nedeniyle can verdi. Nüfus sorununun çözümü için yoksullara para teklif edilerek uygulanan bu yöntemle kadın katliamları gerçekleştirildi. Üstelik tüm bunlar nüfus planlaması adı altında meşrulaştırıldı hatta gelişmişliğin emaresi olarak kabul gördü. Geçtiğimiz günlerde yine Hindistan’da yüzlerce kadının kısırlaştırılması operasyonunda 15 kadın katledildi.

Peki, Hindistan’da ya da “gelişmemiş” ülkelerde doğanın geleceği için alınan bu tedbirleri bir yana

koyarsak gelişmiş Avrupa ülkelerinde özellikle son yıllarda başlatılan çok çocuk kampanyalarını ve teşvikleri nasıl açıklarız? Ya da “üç de yetmez en az 5 çocuk yapın” diyen Türkiye kapitalistlerinin gerçek niyetini nasıl anlarız? “Kapitalist ekonomik sistemi hangi yönden incelersek inceleyelim, kitlelerin sıkıntı ve sefaletinin, gıda ve hayat için gerekli maddelerin yetersizliğinden değil, bilakis bunların eşitsiz dağılımı ve birilerine bolluk yaratırken diğerlerini açlığa zorlayan yanlış ekonomik tarzdan kaynaklandığını görürüz.”^[3] Buradan bakınca burjuvaların nüfus artışına dair neden yaygara koparttıklarını ve doğanın ve insanlığın geleceğine dair felaket senaryoları yazdıklarını anlarız. Yani esasta sistem açısından egemen sınıfa dâhil olmayan ve kendisi için artı-değer ifade etmeyen insan kitleleri fazlalıktır.

İnsanlığın ve doğanın geleceğini düşünmek, çevre kirliliği ve küresel ısınmanın, kitlesel kıtlıkların ve salgınların en büyük aktörü olan kapitalizmin harcı değildir. Dolayısıyla Hindistan gibi birçok ülkede nüfus planlaması adı altında gerçekleştirilen kısırlaştırmalar doğrudan tanımıyla katliamdır. Zira öncelikli olan başta kadının sağlığı ve kararı olmakla birlikte doğmamış her çocuğun yaşama hakkıdır. Bu görüş proletaryanın ideolojik hatta yaşamsal dayanağıdır. Lenin’e göre de “bu, köylünün, zanaatçının, aydının, genel olarak küçük-burjuvazinin psikolojisini proletaryanınkinden ayıran köklü bir farklılıktır. Küçük-burjuvazi, yıkıma gitmekte olduğunu, yaşamının giderek daha zor olduğunu, var olma mücadelesinin daha acımasız olduğunu, kendi durumunun ve ailesinin durumunun giderek daha umutsuzlaştığını görmekte ve bunu duymaktadır.”^[4] Bu psikolojiyle de daha az çocuk istemektedir.

“Sınıf bilincine sahip işçi, bu görüşü tutmaktan uzaktır. Ne denli içten, ne denli yürekten olursa olsunlar, bu türden yakınmalarla bilincinin köreltilmesine izin vermez. Evet, biz işçiler ve küçük mülk sahibi yığınlar, kaldırılamaz bir baskı ve acılarla dolu bir yaşam sürdürüyoruz. Bizim kuşağın karşı karşıya bulunduğu güçlükler, babalarımızın çektiklerinden daha da zordur. Ama bir yönden, biz, babalarımızdan daha şanslı sayılırız. Biz dövüşmeyi öğrenmeye başladık ve hızla öğreniyoruz ve en iyisini babalarımızın yaptığı gibi, birey olarak dövmek değil, bizim kafamıza yabancı gelen burjuva lafebelerinin sloganları için değil, kendi sloganlarımız için, sınıfımızın sloganları için dövmeyi öğrendik. Babalarımızdan daha iyi dövüşüyoruz. Çocuklarımız bizden daha iyi dövüşecekler ve zafer onların olacaktır.”^[5]

“İnsanlık, gerçekten özgür ve doğal zeminde bulunduğu sosyalist toplumda, gelişimini bilinçli olarak yönlendirecektir. Şimdiye kadarki bütün çağlarda, üretim ve paylaşım ve nüfus çoğalmasına ilişkin eylemleri yasaları bilmeksizin oluyordu, yani bilinçsizce. Yeni toplumda, kendi gelişiminin yasalarını bilerek bilinçli ve planlı davranacaktır.”^[6]

İnsanlık, onu kendi soyuna ve doğaya düşmanlaştıran prangalardan kurtulduğu vakit, her sorun gibi nüfus sorunu da ortadan kalkacak, her insan yaşama hakkına sahip olduğu gibi, yaşamını sürdürmek için üretime ve paylaşıma da dâhil olacaktır. Kadının bedeni hakkında söz söylediği ve önceliğin kadının sağlığı olduğu günlerde, toplu kısırlaştırma, kürtaj hatta doğum kontrolü tartışmaları bile yapılmayacaktır.

Kaynaklar

- 1- 3- 6- Agust Bebel, *Kadın ve Sosyalizm*
- 2- F. Engels, İngiltere’de Emekçi Sınıfların Durumu
- 4-5- V. İ. Lenin, *Yeni Malthusçuluk Üzerine*

11 ayda 112 kadın işçi katledildi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG), 2014’ün ilk 11 ayında 122’si kadın olmak üzere 1676 işçinin yaşamını yitirdiğini belirtti.

2014 yılında Antalya’da en az 34 işçinin yaşamını yitirdiğini belirten İSİG Meclisi, Türkiye genelinde ise tespit edilebildiği kadarıyla bin 676 işçinin yaşamını yitirdiğini vurguladı.

İSİG Meclisi, 2014 yılının 11 ayında en az 112

25 Kasım eyleminde Kobanê direnişi selamlandı

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü’nde kadına yönelik şiddet ve kadın katliamlarına karşı Suruç’taki sınır hattında binlerce kadın buluştu. Başta Urfa olmak üzere İstanbul ve bölge illerinden Suruç’a gelen binlerce kişi Kobanê sınırındaki Mahser Köyü’ne yürüdü.

Mahser Köyü’nde askerler tarafından girişlerde kurulan arama noktalarına rağmen, kadınlar sınırda buluştu.

25 Kasım eylemine Suruç’taki çadır kentlerde kalan yüzlerce Kobanêli kadın da çocuklarıyla birlikte katılım sağladı. Erkeklerin de katıldığı yürüyüşte KESK’li kadınlar kendi pankartları arkasında yürürken yürüyüş boyunca, Kobanê’de IŞİD çetelerine karşı savaşıyan YPJ’li kadın gerillalar selamlandı.

Sakine Cansız, Arin Mirkan ve Kader Ortakaya şahsında mücadelede yaşamını yitiren tüm kadınlar için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından söz alan kurum temsilcileri konuşma yaptı. PYD Eşbaşkanı Asya Abdullah ise eyleme telefonla

kadın işçinin iş cinayetlerinde öldüğünü belirtti. Antalya’da patlama yaşanan işyerinin çamaşırhane olarak faaliyet gösterdiğini belirten İSİG Meclisi, “Çamaşırhaneler ‘İş Sağlığı ve Güvenliğine İlişkin Tehlike Sınıflar Tebliği’ne göre ‘az tehlikeli’ sınıfta yer alıyor. Oysa yaşanan patlama tebliğin de işyerlerindeki gerçek riskleri yansıtmadığını ve hatırgönül ilişkileriyle hazırlandığını da açığa çıkıyor” dedi.

İş cinayetlerinin ve iş kazalarının önlenabilir olduğunu belirten İSİG Meclisi, işçi ölümlerinin son bulması için hükümeti somut adım atmaya çağırdı.

bağlanarak konuşma yaptı. Yapılan konuşmalarda Kobanê’de ve sınırda ölümsüzleşen kadınların mücadeleyi büyüttüğü ifade edildi.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü kapsamında direnen YPJ’lilere destek vermek için Suruç’a giden kadınlar 23 Kasım’dan itibaren nöbet eylemi yaptı. Demokratik Özgür Kadın Hareketi’nin (DÖKH) çağrısıyla, Kobanê’de Mahser Köyü’nde toplanan yüzlerce kadın insan zinciriyle 25 Kasım eylemini başlattı. Eyleme ilk günden itibaren sınırda nöbeti sürdüren kadınlar da katıldı.

Türk sermaye devletinin imha ve inkar politikalarına karşı mücadelede en ön safta yer alan Kürt kadınları, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü’nde Diyarbakır başta olmak üzere, Mardin, Şırnak, Kars ve birçok kentte de sokaklara çıktı. Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH) öncülüğünde sokağa çıkan on binlerce kadın, erkek egemen sisteme ve şiddete karşı yürüyüş gerçekleştirdi. Öte yandan Kürdistan’ın birçok il ve ilçesinde 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü’ne ilişkin panel ve etkinlikler düzenlendi.

Kızıl Bayrak / Suruç

Kader’e...

Dövüşerek ölmeyi, hele de ‘yüzünü hiç görmediğin insanlar için’ ölebilmeyi üzüntü yerine coşku yaratan bir şey olarak görmüşümdür her zaman. Kader’in öldüğünü günlük gazetelerden birinde gördüğümde gene bu duygu ağır bastı. ‘Böyle bir bir düşeceğiz zaferi kazanmak için, diye düşündüm. Kader oraya ne istediğini ve neler yaşanabileceğini bilerek gitti. Üzerine gelen kurşunları umursamadı. Bu onur senin olsun yoldaşım. İntikamını almak da bizim borcumuz olsun. Devlete, kapitalizme olan kinimiz bir kat daha arttı.

Anılar tazelendi sonra. Eskişehir’de 3 yıla yakın bir süre beraber mücadele ettik. Aklıma hemen canlılığın ve neşen geldi. ‘Ya hocam’ diye lafa girişlerin geldi candan kahkahanla. Ne de olsa ezilmiştin. Küçük yaştan itibaren çeşitli işlerde çalışmıştın, Kürt’tün, kadındın. Ezilenlerin, direndiğinde diğerlerinden daha neşeli olduğunu görürüz. İşte sen de öyleydin.

Bize devrimci faaliyette saldıranların üzerine yürüdüğümüzde ‘ayağınızı denk alın’ anlamında elinde tuttuğun taşı özel güvenliklerin üzerine atan da sendin. Ertesi gün mertçe çatışan da sendin. O yüzden sınırı ölümü göze alarak aşma çaban beni şaşırtmadı. Böyle bir yoldaşa sahip olmak beni mutlu etti, güç verdi. Kendinden başkasını düşünmek senle bir kez daha anlam buldu. Devrimin, halkların kardeşliğinin inşasında güçlü bir tuğla ekledin Kader yoldaşım. Seni unutturmamak ve hesabını sormak boynumuzun borcudur. Hiç şüphelen olmasın ki serüvenciler düştükleri yolda yer, zaman fark etmeden serüvenleri yazmaya devam ediyor. Sonu ‘ZAFER’ olacak serüvenleri.

BDSP’li bir yoldaşın

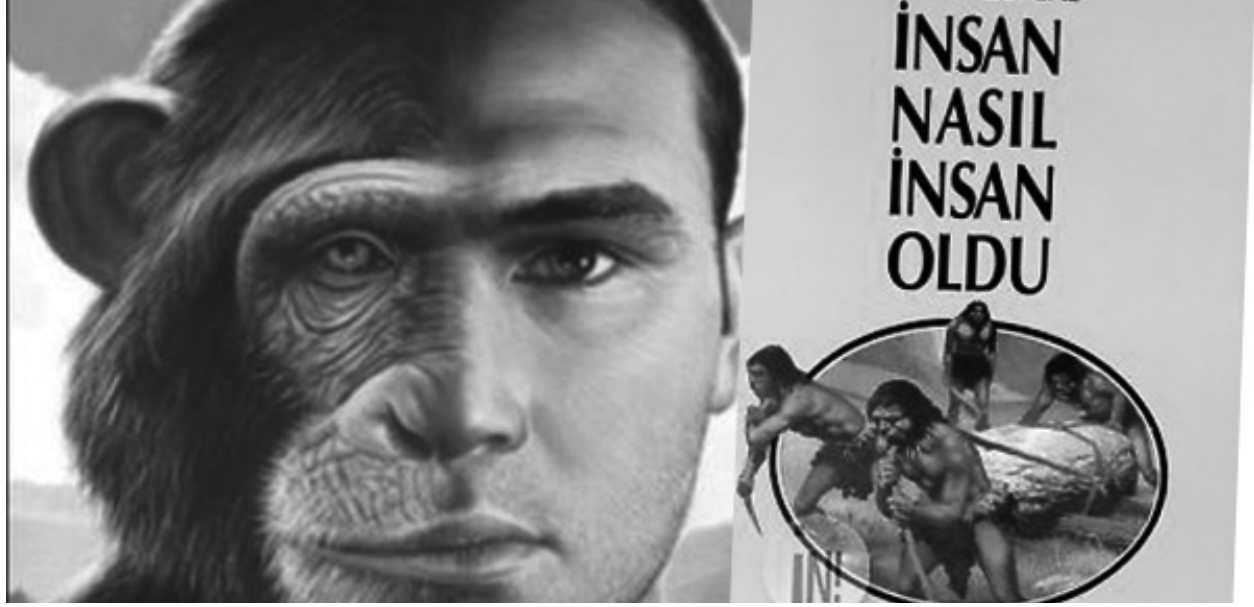
“İnsan nasıl insan oldu”

Evrime Erdoğan*

İçinden geçtiğimiz “bunalımlar, savaşlar ve devrimler” döneminde tarihin tekerliği hızlanıyor. Kapitalist dünya sisteminin dayattığı yıkıma karşı büyüyen öfke sosyal mücadeleleri, grevleri, halk isyanlarını ve proletaryanın özel mülkiyetin kalelerine yönelen eylemlerini arttırıyor. Ve kapitalizmin derinleşen çözümsüzlüğü sosyalizm alternatifini belirgin bir şekilde yegâne kurtuluş olarak öne çıkartıyor. Şimdi 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan 100, ikincisinden 75 yıl sonra insanlığın önünde yeni bir sayfanın açıldığına tanıklık ediyoruz. Bu yüzyılın sosyalizmin, bin yılın komünizmin damgasını vurması anlamına gelen tarihsel gelişmelerin seyrini yerli yerine oturtabilmek için elbette ki marksist dünya görüşüne sahip olmak temel bir öneme sahiptir.

Tarihe diyalektik materyalist yöntemle bakıldığında tarihin kitlelerin eseri olduğu gerçeğini görüyoruz. Burjuvazi kendinden önceki egemen sınıflardan devraldığı idealist-gerici tarih yorumu ile kitlelerin düşünsel gelişimine engel olmaya devam etmiştir. Üretim araçlarının özel mülkiyetine ve artı-değer sömürsüne dayalı siyasal iktidarını ayakta tutmak için burjuvazi; proletaryanın, insanlığın ilerici ve devrimci mirası ile buluşmasına ideolojik hegemonyası ile engel olmaya çalışır. Bilimsel gerçekliğin altüst edilme işi düşünsel ve ideolojik araçların sayesinde burjuva ideologlar tarafından ustaca icra edilir. Amaç, biriken muazzam toplumsal zenginliğin kaynağı olan proletaryanın artı-değer sömürsünde gizlenen yaratıcı ve devrimci gücünü fark etmesine engel olmaktır. Özel mülkiyeti ellerinde tutan kapitalist efendiler emeklerini sömürdükleri milyonların yalnızca kapitalist üretimin sürekliliğini sağlayacak kadar bilgiye sahip olmasını, emekçi insanın kendi ürettiğine ve geçmiş mirasına yabancılaşmasını ister.

Ancak maddi üretim koşulları, bugün düşünsel ve kültürel araçlardan yoksun bırakılmış, köleleştirilmiş milyonların bilinç düzeyini engellenemeyecek bir şekilde değiştiriyor. “İnsanlar, bilinçli olarak kendi amaçları doğrultusunda etki eden sayısız iradenin ve bunların dış dünya üzerindeki çeşitli yansımalarının bileşkesi, tarihi oluşturur. Öyleyse burada önemli olan sayısız bireyin ne istediğidir. İrade, tutku ile ya da düşünmeyi belirleyen araçlar çok değişik niteliktedir.

Diğer yandan, insan kendi kendine, etkin insanların beyinlerinde hangi tarihsel nedenlerin bu güdülere dönüştüğünü sorabilir.” İşte bu noktada tarihin devindirici güçlerinin neler olduğunu anlayabilmek, insanlığın binlerce yıllık yürüyüşüne tanıklık etmek için Sovyet Bilimler Akademisi’nden 2 bilim insanının 1936 yılında çalışmalarına başlayarak hazırladıkları “İnsan nasıl insan oldu” yapıtının popüler marksist bir tarih yazını olarak hala güncelliğini korumakta olduğunu söylemeliyiz.

Sovyet toplumunun marksist devrimci eğitimi için yoğun bir emek ve çaba ile yazılmış kitapta akademik değil tam aksine proletaryanın ve emekçilerin, gençlerin kolaylıkla anlayabileceği bir romansal anlatım hakimdir. Bu maddeci tarih anlayışı ile yazılmış kitabı M. İlin ve E. Segal isimli bilim insanları tüm insanlığa armağan etmiştir.

“Tarihin sınıf savaşları tarihi” olduğu marksist görüş üzerinden inşa edilen yapıtta, ilk göze çarpan özellik somut bilimsel veriler ve deneysel yöntemler eşliğinde okuyucuya doğrudan seslenen yalın anlatım tarzı oluyor. Okuyucu kendini hızla ilkel komünal toplumsal düzenden itibaren insanın soluk kesen milyonlarca yıllık macerasının içinde buluyor. Yapıtta aynı zamanda Sovyet toplumunun sosyalist

dönüşümünü devrimci marksist eğitimin nasıl ele alındığını da görmüş oluyoruz. Sovyet Rusya’da pratiğe dökülen bu yöntemi, kitapta okuyucu ile öğreten öğrenen ilişkisi kurulmayarak insanlığın bıraktığı ayak izlerinin takip edilmesi yaratıcı bir anlatım tarzıyla uygulanmış. Böylece insanlığın binlerce yıllık tarihsel yolculuğundaki temel dönemeçleri okuyucunun büyük bir heyecanla öğrenme isteğinin oluşması başarılmış. Marks’ın da kullandığı ‘anlatılan senin hikâyendir’ deyişi ile kişiye sınıfsal konumundan kaynaklı birebir parçası olduğu gerçeklikle arasında olan yabancılaşmanın kırılması sağlanıyor. Böylece hiçleştirilmeye, nesneleştirilmeye karşı insanın tarih içindeki özne rolüne işaret edilmiş oluyor. Tarihin bu sayede bir avuç egemenin ya da maddi yaşamın dışında tanrısal bir akıl tarafından yaratılmış olduğu savına karşı tok bir mücadele yürütülüyor.

M. İlin ve E. Segal’e göre insan bir devdir. Esasında kitabın hazırlanmaya başladığı günlerde, bu dev insanlık tarihinin en büyük paylaşım savaşı ile karşı karşıyadır. 1929 ekonomik bunalımı kapitalist üretimi ve ona dayalı toplumsal ilişkileri yıkıma uğratmış, yeni devrimler döneminin kapıları aralanmıştır. Sovyetler Birliği bir taraftan üretim teknolojisinde, sanayide, bilimde, kültürel sosyal yaşamda devin adımlarını hızlandıran çığır açan adımlar atarken, proletarya enternasyonalizmi temelinde “sosyalist yeni insanı” yaratmaya çalışırken, kapitalizm ise yapısal sorunlarının yarattığı bataklık içinde çırpınıyordu. M. İlin ve E. Segal’in cümleleri ile dağları delip geçen, doludizgin akıp giden suları durduran, yeryüzünü istediği gibi değiştiren, ormanlar diken, denizleri birleştiren, çölleri sulayan <dev üretici güçlerin> ulaştığı düzey sonucunda artık son derece güçlüdür. Sovyetler Birliği’nde yaşamın her alanında sağlanan gelişimin ve büyük başarının sonucunda haklı bir özgüvenin nesnel bir verinin üzerinden şekillenen bu yaklaşımın öte yanında kapitalist dünyada bu devin emek gücüyle yarattığı zenginliklerinin ürünü olan servet birikimi ile milyonların mahkûm edildiği sefalet arasındaki uçurum büyümüştür. Yeni bir toplumsal devrimin kapitalist metropollerde yaklaştığının farkında olan bu iki bilim

Zindanda Karadağ anması

TKİP militanı Alaattin Karadağ Sincan F Tipi Hapishanesi’nde anıldı.

2009 yılında sokak ortasında polis tarafından katledilen TKİP militanı Alaattin Karadağ, Sincan F Tipi Hapishanesi’nde yapılan etkinlikte anıldı.

TKİP dava tutsaklarının düzenlediği anma etkinliği, Alaattin Karadağ şahsında tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Şiir dinletisi ile devam eden anmada, parti ve devrim şehitleri için sloganlar haykırıldı. Anmaya diğer örgütler de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Karadağ Konya’da selamlandı

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı devrimci işçi Alaattin Karadağ Konya’da yapılan

yazılamlarla selamlandı.

Karadağ’ın katledilişinin 5. yılı vesilesiyle sınıf devrimcileri emekçilerin ve gençliğin yoğun olarak kullandığı güzergahlara “Komünist işçi Alaattin Karadağ ölümsüzdür!”, “Alaattin Karadağ yaşıyor!” şiarlı yazılamlar yaptılar.

Kızıl Bayrak / Konya

insanı yapıtlarını devrimci bir ruhla yoğurmuşlar. Yapıt aynı zamanda kaleme alındıktan kısa bir süre sonra faşizme karşı direnişte 28 milyon insanını kaybeden Sovyet halklarını nasıl bir devrimci bilinçle donatıldığını da gösteriyor. İnsanlık tarihinde yaptığımız yolculuk kitapta 1600'lü yıllarda sona eriyor.

İlkel komünal toplumlardan başlayarak insanın doğa karşısında verdiği yaşam mücadelesinden özel mülkiyetin ortaya çıkışı ile köleci toplumsal düzen ve feodalizme geçişi, insanı yaratan kolektif emeğin gücünü somut olarak bilince çıkararak okuyucu takip etme olanağını buluyor. Tüm topluluklardaki üretim biçimindeki farklılaşmaları, bunun sonuçlarını, dünyanın dört bir yanına yaptığımız yolculuklarla kendi gözlerimizle tanık oluyoruz. Doğanın karşısında acz içinde olan insanın kolektif emeğinin maymundan insana geçişte başat rolünü görüyor, alet yapan insanın binlerce yıl içinde makine yapan, dünyayı yorumlayan, bilimi, felsefeyi, dini yaratan insanın göçebe topluluklardan yerleşik hayata geçişini, ana erkil düzenden ataerkil düzene, ilkel klan kabile düzeninden devlet örgütlenmesine geçişin, üretici güçlerle üretim biçimlerinin çelişkiye girdiği bir aşamada ortaya çıktığını yaşayarak kavırıyor. İnsanlığın temel duraklarında durur. Köle ile efendi, serf ile senyör arasındaki çelişkilerin aynı zamanda yönetici egemen sınıflar arasında özel mülkiyetin ve devletin ortaya çıkışından bugüne bitmek tükenmek bilmeyen kavganın insanlığın gelişimindeki itici rolü bilince çıkarır, karanlık tarihsel süreçlerin yaşandığı dönemlerde dahi tarihin ileriye doğru akışını hiçbir gücün durduramadığını görürüz. Matematik, gök bilimi, tıp, maddenin yapısı-doğa olaylarının incelenmesinin Tales, Demokrit, Aristoteles, Arşimet, Lükres, Kopernik ve Bruno ile yaptığımız bilim tarihi gezisi ile binlerce yıl nasıl zorluklarla baskı ve engellemelerle başarıldığını, tarihte adını bilmediğimiz sayısız cesur kahramanın silinemeyecek ayak izlerini takip ederiz. Egemen düşünceye karşı, gericiye karşı insanın bitip tükenmeyen savaşımının tarihsel köklerini öğreniriz. En son geldiğimiz noktada ise eserin yazarları insanlığın macerasının nasıl ilerleyeceğine dair görüşleriyle kahramanımızın geleceğe olan yolculuğuna ilişkin son sözlerini söylüyor. Bu kitapta pek çok ad, pek çok insan, pek çok halk ve onların kederi vardır. Zaman binlerce ipikle, insan hakkında bir hikâye dokumuştur. Her ipliğin kendi rengi var. Dünya kültürü desenine her halk kendi rengini katmıştır. Bunlar da çok renkli bir kumaş meydana getirmiştir. Hikâyemizi burada bitiriyoruz. Ama kumaşı tezgâhta bırakıyoruz. Çünkü dokuması bitmemiştir. Doğa durmadan yaratıyor. İnsanın emeği de sonsuz.

Kahramanımızın daha sonra başından geçenleri bilmek isteyenler, insanın gerçeğe ve doğaya egemen olmaya doğru nasıl ilerlediğini, bilimin başına gelenleri ve Marks'ın, Engels'in, Lenin'in felsefeyi dünyayı inceleyen ve değiştiren güçlü bir silaha çevirmekle bilimde yaptıkları devrimi, başka kitaplardan okuyup öğrenebilirler.

Tarihe Marksizm'in devrimci yönteminin kılavuzluğunda bakmak, özel mülkiyetin varlığından itibaren bitmek bilmeyen sınıflar arası mücadelenin seyrinin bilimde, felsefede, üretimde, sanatta, düşüncede ve her şeydeki devindirici gücünü öğrenmek için bu yapıtın okunmasını öneririz.

*** TKİP Dava tutsağı**

Dipnot

1- *Ludwing Feurbach ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu* - **F. Engels**

2- *'İnsan nasıl insan oldu'* - **M. İlin - E. Segal**

TKİP militanı Alaattin Karadağ mezarı başında anıldı

Karadağ Mamak'ta anıldı

Sınıf devrimcileri, TKİP militanı Alaattin Karadağ'ı anmak için Mamak'ta eylem yaptı.

BDSP, DLB ve Ekim Gençliği tarafından 21 Kasım'da örgütlenen eylem için Tuzluca'yı'da buluşuldu. Mahallenin ara sokakları boyunca sloganlar ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde yürüyüş yapıldı. Anmanın yapılacağı yere gelindiğinde BDSP adına konuşma yapıldı.

Konuşmada, sermaye düzeni karşısında kurtuluşun ancak toplumsal bir devrimle olabileceği ve örgütlü mücadeleyle bunun başarılacağı ifade edildi. Örgütlü mücadelenin katledilen öncü neferlerinden Karadağ'ın devrimci, militan ve örgütlü kimliğine değinilerek miras bıraktığı devrimci sınıf kimliğine ve mücadelesine vurgu yapıldı. Sınıfsız bir topluma giden yolun ancak işçi sınıfının önderliğinde yürünebileceği ve Karadağ'ın bu yolu gösterdiğini söyleyen BDSP temsilcisi, Karadağ'ı anmanın bugün onun yürüdüğü bu yolda yürümek, onun devrettiği devrimci sınıf mücadelesi saflarında örgütlenmek demek olduğunu belirtti.

Ardından DLB adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada Alaattin Karadağ'ın direnişçi kimliğine vurgu yapıldı. Ölüm Oruçları'nda sermaye devletinin devrimci tutsakları teslim almaya yönelik saldırılarına karşı en ön saflarda direnenlerden birinin de Karadağ olduğu belirtildi. Son olarak, Karadağ'ı yaşatmanın devrimci mücadeleyi yükseltmek anlamına geldiği vurgulandı.

Konuşmaların ardından Alaattin Karadağ'ın sevdiği "Gece gelen telgraf" şiiri okundu.

Meşaleler ve Karadağ'ın resminin taşındığı eylem sloganlar ve ajitasyon konuşmaları ile sonlandırıldı.

Eyleme ESP, LÖB ve Kaldıraç destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

19 Kasım 2009 tarihinde İstanbul Esenyurt'ta sermaye devletinin kolluk güçleri tarafından sokak ortasında infaz edilerek yaşamını yitiren TKİP militanı Alaattin Karadağ, katledilişinin 5. yılında Antakya'daki mezarı başında anıldı.

Büyükdalyan Beldesi Hasanlı Köyü'nde düzenlenen anmada Karadağ'ın katili sermaye devletinden hesap sorma kararlılığı bir kez daha dile getirildi.

Anma programı parti ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşundan sonra Alaattin Karadağ ile ilgi hazırlanmış bir metin okundu.

Alaattin Karadağ'ın yaşamı ve bıraktığı mücadele mirasına ilişkin konuşmada, Alaattin'in partili ve devrimci kimliğine değinilerek onun mücadele ile geçen yaşamından kesitler sunuldu. Karadağ'ın, henüz genç bir devrimci iken Antakya'dan ayrıldığı ve bundan sonraki yaşamını da da örnek bir komünist olarak sürdürdüğünü dile getirildi.

Alaattin'in, İzmir'de yürüttüğü devrimci sınıf faaliyeti sırasında tutsak düştüğü, bu süre içerisinde zindanlarda süren ölüm orucu direnişinin de gönüllü bir neferi olduğu anlatıldı.

Konuşmada ayrıca, Alaattin'in, ölüm orucu direnişinin kritik bir evresinde tahliye olmasının ise onun mücadeleye ara vermesi değil daha büyük bir coşkuyla mücadeleye devam etmesine vesile olduğu söylendi.

Konuşmada, TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın İstanbul'da da aynı kararlılıkla devrim davasının örnek bir temsilcisi olduğu, çalışırken parmaklarını kaybetmesine rağmen mücadeleden bir an olsun geri adım atmadığı, 19 Kasım gecesi Esenyurt'ta polis tarafından katledilinceye kadar "düşündüğü gibi yaşayıp, yaşadığı gibi düşünen" örnek bir devrim savaşçısı olduğu dile getirildi. Şiir ve marşlarla devam eden anma programı sloganlarla sona erdi.

"Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!", "Alaattin-Habip-Ümit-Hatice yoldaş ölümsüzdür!" sloganlarının yanı sıra parti sloganları da anma sırasında coşkuyla atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/47 * 28 Kasım 2014 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 **Fatih / İstanbul**

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

BASINA SANSÜR, TUTSAKLARA TECRİT!

İÇERDE DIŞARDA HÜCRELERİ PARÇALA!

İstanbul Bakırköy, Ankara Sincan, Tekirdağ ve Kocaeli Kandıra F tipi hapishanelerinde “genelge” gerekçe gösterilerek tutsaklara süreli yayınların verilmemesi uygulaması diğer illere de yayılıyor. Bakırköy Hapishanesi'nde yönetimin, yayınların elden veya posta yoluyla değil ücretli olarak alınacağına dair genelge olduğunu beyan etmesinin ardından tutsaklardan da tepkiler geldi.

TKİP DAVA TUTSAĞI NURGÜL DOĞAN:

“Dışarıdaki havayı gönderdiğiniz yayınlar aracılığıyla biraz da olsa soluyabiliyorduk. Yaklaşık 10 gündür bu hakkımız gasp edildi. Ödeme Yapmadığımız gerekçesi ile posta ve ziyaret aracılığıyla gelen süreli yayınlar verilmiyor.

Hapishane müdürüyle yaptığımız görüşmede 'yeni bir genelge ile tutsakların ücretini ödemediği süreli yayınlar kendilerine verilmeyecek. Bayiiide satılan veya hapishane saymanlığıyla her yayın için ayrı bir sözleşme ile süreli yayınlar alınabilecektir' deniyor. Bu kabul edilebilecek bir durum değil. Kaç yayın evi, kaç hapishaneyle sözleşme yapabilecek ki? Amaç devrimci yayınlara erişimi ortadan kaldırmak, şimdilik böyle de oldu.”

RİZE L TİPİ HAPİSHANESİ'NDEN VEYSEL CANSIZ:

“Yolladığınız yayınlar düzenli olarak geliyordu, takip edebiliyorduk. Fakat A. Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 10.11.2014 tarihli yazısı, postayla gelen yayınların tutsaklara verilmeyeceğini bildirmiş.

Dolayısıyla dışardan tutsaklara ailelerin, sivil toplum kuruluşları veya diğer kişilerce gönderilen ücretleri tutsaklar tarafından ödenmeyen veya ücretsiz gönderilen hiçbir bülten, broşür, gazete, dergi vb. yayınların alınmayacağını belirtiyorlar.

Bu nedenle gelen yayınlar hapishane yönetimince tarafımıza verilmiyor.

Konuyla ilgili infaz hakimliğinde itirazımız mevcuttur.

Tekrar çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Selamlar...”

TEKİRDAĞ 2 NO'LU F TİPİ HAPİSHANESİ'NDEN

TKP/ML DAVA TUTSAKLARI:

“Bu karar ile adımıza gönderilen dergiler artık parasını ödemediğimiz iddiasıyla tarafımıza verilmeyecek. 14 Kasım 2014 tarihinde sizin de abonesi olarak tarafımıza gönderdiğiniz dergilerin hiç biri tarafımıza verilmemiştir. Tavrımızı göstermekten geri durmayacağız. Şayet bu uyarımızı dikkate almayıp bu keyfiyete dayalı hak gaspından vazgeçmezlerse sanırım artık eylemsellik ile karşı karşıya kalacaklar”

SİNCAN KADIN HAPİSHANESİ'NDEN

TKP/ML DAVA TUTSAKLARI:

“Tutsaklık yıllarımız boyunca devrimci basın bizim suyumuz, ekmeğimiz, havamız oldu. Bunu çok iyi bilen tretmancılar her dönem bizim devrimci basına ulaşmamızı engellemeye uğraştı. Bizler de her engelleme, her saldırı karşısında örgütlü gücümüzle mücadele yürüttük. Devrimci irade teslim alınamadı”

“İlgili maddenin açıklamasında; tutsakların yayınlar aracılığıyla devrimci mücadeleyle bağlarının sürdüğü ve bunun koparılması gerektiği yazıyor. Ceza İnfaz Kanunu da, ilgili maddesi de bizim için gayri meşru zaten. Bir şekilde bu saldırıyı da hep birlikte püskürteceğiz.”

Tutsaklara yayın yasağına son!